

Jul 88

no 87

R. 21

5/19

~~C.~~ 27

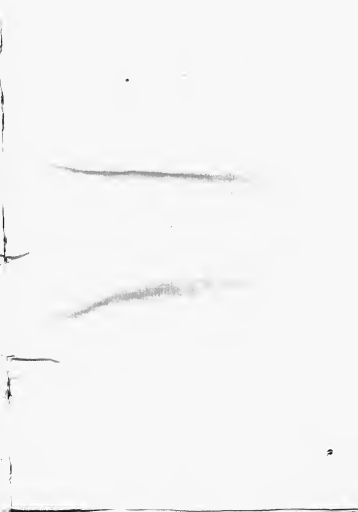
C. 1

7.

Sideralis Abyssus.

Auctor ad lectorem.

Argentum: Sublime: nouum: spectabile: tersum:

Depexum: varium: nobile: molle: teres:

Si noliam non lector opus censebitur: arbor

Vere virens: laudem quo mereatur habet.

Nos quinti necdum primū qui impleuimus orbem

Lustris: alto tutos equore concha tulit.

Dum legis abscedat liuor: letabere dicens:

Gaudia sint qui mi gaudia tanta dedit.

Genalis est liber in via Iacobea sub signo Lunae crescentis,
Juxta aedē diuo benedicto sacra

NICOLAVS BERALDVS LECTORI.S.

Sideralem abyssum, thesaurum planè ce-
 lestem ac diuinum edituri impressores
 nostri mecum nō semel egerunt, vt nō
 sine aliqua cōmendatione nostra in lu-
 cem exiret. Ita enim fore vt opus ipsum
 per se quidem insigne satis, satisq; com-
 mēdatū accedente nostro aliquo liminari præconio plaus-
 sibilis exāperetur, multoq; fieret et speciosius et ven-
 dibilis. Ego vero quū viderem vniuersi operis elenchū
 tam magna futuro lectori promittere, vt ea propter va-
 dimonium quoq; deserī posse videatur: non putauī mihi
 committendum: vt tam magno pēdi paruos, quod dicitur,
 calceos circumdarē. Accedit et libri materia qua nulla
 præstantior, nulla grauior. Etenim quid per deū immor-
 talem astrorum peritia pulchrius? Quid hominī conue-
 nientius? Quod si inuisibilia dei a creatura mundi per ea
 quę visibilia facta sunt intellecta conspiciuntur: quid ho-
 mines magis commonefacit creatoris omnium rerum
 dei, q̄ celeste illud et admirandum opificium ornatuque
 vniuersi, ad cuius contemplationē homo ipse natus atq;
 in hoc celi medio theatro positus existimatur? Quare ac-
 cede lector, et tam rarum, tamq; preciosum hunc thesau-
 rum modico ere tibi redime: vt possis mirabilia dei ope-
 ra cognoscere, et per ea opificem amare: et cęlesti quodā
 ardore ad eum rapi. Vale Lutecię.

Authores ex quibus hoc opus excerptum est.

A.	D.	Iohānes apłs
Albertus magnus	Danielus.	Io. boécacius.
Alphonſius.	Dauidus.	Io. de gandauo
Alfraganus.	Dargiens.	Io. de monte re.
Albumafarus	Decretum.	Iobus
Alubather ⁹	Decretales.	Indi.
Alchindus	Démocritus.	Isaacus phōs
Adméon.	Digeſta.	Iſaias.
Alédeſgodus	Dtonyſius	Iſidorus.
Ambroſius.	E.	Indicum liber.
Anaxagoras.	Egidius.	L
Andronicus	Aegyptij.	Leupoldus.
Ant. andreas	Epicurus.	Línconiēſis.
Apuleus.	Etruſci.	Líuius
Archimedes	Euclides.	M.
Ariſtoteles.	Euftratius.	Macrobius.
Ariſtoboſus;	G.	Martialis.
Ariſtoxenus.	Germanicus.	Mathæus.
Aſchalius.	Gregorius.	Meſſala.
Auertois.	H.	Moſe ⁹ arabicus
Auicēna.	Habrahamus	N
Auicebron.	Hauenezreus.	Níthomacus.
Auſenticū.	Hahamedus.	Nicolaus de lyta
Auguſtinus.	Halyus rodoani.	O
Aureolus.	Halyus abēra.	Oratius.
B.	Hermes.	Origenes.
Bethemeus.	Hieremias.	Ouidius.
Boetius.	Hieronimus.	P
Burleus.	Higinus.	Paulus.
C.	Hippoócrates.	Petrus.
Caffianus.	Hilarius.	Peſe.
Cato.	Homerus.	Petſectius
Cícero.	I	Pythagoras.
Cicch ⁹ aſculā ⁹ .	Iacobus apłs.	Plato.
Columella.	Iamblicus.	Plinius.
Codex.	Ieſus filius ſi-	Plutarchus.
Chryſoſthomus	drachi.	Pōpeus feſtus.

Authores ex quibus hoc opus excerptum est.

Porphy. logi.	Salo rex israhel	Spherg autor
Porphiryus.	Salomon rabi.	Strabo.
Platonicus.	Salomon ma ^s	T
Proculus.	thematicus.	Themistius
Propertius.	Scotus.	Terentius.
Pfellus.	Seneca.	Tho. de aquino
Ptolomgus.	Serapion.	V
Q	Serui ⁹ sulphiti ⁹	Valerius.
Quintilianus.	Sibylla.	Vergilius.
R	Stnenfius.	Z
Regum liber.	Socrates.	Zaelus.
S	Speculum furla	Zaius.

Index materiarum totius operis.

A.

Adiuratio per Taurum.	Cap. 25.
Adoratio per Delphinum	Cap. 21.
Amicitia per Sagittarium	Cap. 32.

C

Cautio per circulum Iunonium.	Cap. 10.
Circumspectio per Cinum:	Cap. 9.
Clementia per Philyriden.	Cap. 43.
Continentia per Navem.	Cap. 42.

D

Declinare a malo per Serpentarium.	Cap. 17.
Deuotio per Sagittam.	Cap. 19.
Docilitas per Booten.	Cap. 5.

E

Aequitas per Aquarium.	Cap. 34.
Ebulia per Cepheum	Cap. 11.
Entraphelia per Citerem.	Cap. 47.

F

Facere bonum per Aurigam.	Cap. 16.
Fortitudo per Pisces.	Cap. 35.

Index materiarum totius operis.

G

Gnomia per Andromedam	Cap. 13.
Gratitudo per Virginem	Cap. 29.
Gratuita dona per piscem notium.	Cap. 49

H

Honestas per Canem minorem.	Cap. 41
Humilitas per Aram.	Cap. 45

I

Intellectus per Vrsam maiorem.	Cap. 4.
Intellectuales virtutes	Cap. 11.
Iustitia per Perseum.	Cap. 14
Iuramentum per Arietem.	Cap. 24

L

Laus dei per Geminos.	Cap. 26.
-----------------------	----------

Liberalitas per Capricornum	Cap. 33.
-----------------------------	----------

M

Magnanimitas per Cetum.	Cap. 36.
Magnificencia per Nilum.	Cap. 37.
Manufactudo per hostiam.	Cap. 44
Memoria per vrsam minorem.	Cap. 3.

O

Oblationes per equum.	Cap. 22.
Obseruantia per leonem.	Cap. 28.
Oratio per aquilam.	Cap. 20.
Ornatus exterior per coruum.	Cap. 48

P

Patientia per leporem.	Cap. 38.
Perseuerantia per orionem.	Cap. 39.
Pietas per cancerum.	Cap. 27
Providentia per Iyram.	Cap. 8.
Prudentia per serpentem.	Cap. 2.

R

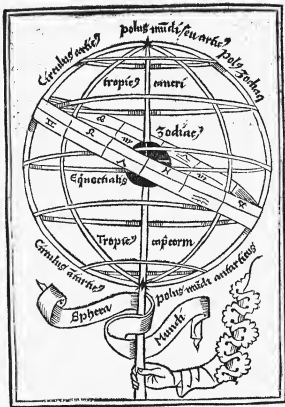
Ratio per herulem.	Cap. 7.
Religio per angeum ophiuchi	Cap. 18.
Resitutio per caput gorgonis	Cap. 15.

S

Sinesis per cassiopeam	Cap. 12.
------------------------	----------

Index materialium totius operis.

Solertia per choronam.	Cap. 6
Studiositas per hydram	Cap. 46
T	
Temperantia per canem maiorem	Cap. 40
Theologicae virtutes.	Cap. 1.
V	
Veritas per scorpionem.	Cap. 31.
Vindicatio per libram	Cap. 30.
Votum per triangulum.	Cap. 23.

Registrum huius operis.

A B C D E F G H I K L M Oēs sunt quaterni
 præter D et H qui sunt tritemi et I et M qui cōtinent
 medietatē folij.

Virtutes theologales.

- Dauidus.** erudientes multos stellis firmamentoq; in splendore comparant; testimonia desinit. Istorum de numero gloriosus exitit
- Danielus** Thomas qui spiritali decus gerens corporei orbis trina (vt diximus) agitatione delat; quadragintaq; & octo imaginibus principali decore fulgentis irradiat. Ipsius itaq; vitam virtutibus vberissime refertam de scripturi cuncta que dicimus firmamenti firmitate firmabimus. Huc mathematica; huc physica; huc moralia flosculis immixta poseos illucescent. Suscipias itaq; Disso Thomę lector affectus hoc opusculum ingem; primordia nostri fere nato vultu quod ne fastidia portet; tum pedestre incedit; tum laxatis equo pegaseo frenis lyra personans aurata discurrat.
- Idem** ¶ Quomodo. S. Tho. firmamento comparatur nascens & religionem intrans & quo ad virtutes theologales & intellectuales.

Caput primum.

Moseus

Thomas.
Lādulph⁹
theodora.

Moseus legislator qui de aquis sumptus nomen inde sortitus est deum inquit geneleos primo firmamentum fecisse aqualesq; que super firmamentum erant ab his que sub firmamento inde separatas. Hoc nostre narrationis exordiu; Hoc nascituri Thomę prophetale statuif oraculum, Lādulpho aquini comite cspani Theodora Arragonię sicilięq; regum matris sorore matre cognata vxore extitit. Grauidam hanc (ast insciam) heremias quidam bonus & nomine sic anteuidens alloquitur. Exulta satis domina quia de te factus est puer Thomas dicēdus qui & stirpem (egregiam licet) ornaturus scēntięq; profundiora scrutaturus diuino pellectus amore Prędicatorum regulam subiens moribus sanctissimi; decoratus temporum suorum cedit nemini. Quod illa (vt erat humilis) deuote alacriterque suscipiens indigna in me ait fiat voluntas domini. Nascitur itaque puer Thomas prophetale vocatur inditu; Terrificum fulmen in cunabulis degens (vt Hercules serpentem) euadit; Scedulam balneantis e manu sublatam (id nutritrix cum nequisset) a matre angelico inscriptam epithalamo Aue maria anxio vagitu recipiens deglutit. Crescit optime spci & in dolls puer & quinquennium attingēs Caf

Thomas.

lini montis sacerdotibus grammatices rudimentis moribusq;
 exultis imbuendus creditur. Ultra humanum modum proficiē
 tem quo liberalium artium philosophiq; celsiora conscēderet
 (preceptoris consilio) Neapolim genitor destinavit. Ibi tam stu
 dijs litterarum q̄ vite p̄ceptis sic firmus inhefit; ut ex progenie
 sua cunctis gloriosior aquas ab aquis ante postq; se aquinas
 posito lucidius firmamētū secreuerit: aquas ab aquis; scien
 tias a scientijs vera eligens falsa p̄iciens: Aquas ab aquis mo
 res a moribus sancta suscipiens turpia spernens; firmamen
 tum hoc stabile separavit. Sic sic Thomas virtutum culmine
 gloriosus firmamentum lepide satis fuisse dignoscitur. Sed mo
 tus illi tres non adesse nequa q̄ passus est deus; ut sic orbi saepe
 dicto conformior inueniretur. Obedientig; siquidem: castitatis
 et paupertatis; vota cum prophetali decreto religionem ingres
 sus est tres fuere motus qui cœlum hoc nobile finem duce
 rent adoptatum. Charitas ardens per totum corpus & stellas
 lumen extitit radiosum. Fides primi motus antipodum polus.
 Spes aurem nobis iste manifestus. Fides enim occultorum est:
 Spes fide saltem præexigit cognitam felicitatem. Theologid's
 virtutibus ita dispositis intellectuum sapientiam que perfecte
 in eo emicuit politæ ad vnguem attribuas sphaericę soliditati
 quattuor alias quattuor motuum reliquorum polis ascribas.
 De his per stringendo (cum multi diffusius de harum excellen
 tia scriptitarint) ad moralium properamus indaginem cœlesti
 um quadraginta & octo imaginum figuris adaptantes. Reli
 quam ipsius vitam si ad tales coartatus imagines narrationis
 ordo poposcerit eloquemur. Mortem vero terribilium vltimum
 cunctis expositis adiungemus; finem sic operi & terminum im
 ponentes.

¶ Prudentiam per imaginem Serpentis intelligi persuadens.

Caput secundum.

Virtutes explanaturis morales in Divo Thomā ut in
 cœlo octavo aureæ figurantur imagines ornatę distin
 gui prudentia initium dabit; que doctore ipso tertiā
 parte questione lxxxv. secūdo. d. xxvij. q. scda teste iter
 illas obtinet principatum. Prudentiam igit primam imaginum

Quid sit
 diuifit aq̄
 ab aquis.

Thomas
 firmamen
 tum fuit.
 Tres mo
 tus i Tho.

Lumen
 sphaerici/
 tas.
 Sex poli i
 eodem

Thomas.
 Prudentia
 priā ē iter
 virtutes
 morales.

Prudentia per serpentem.

Et ad dra
 conis opaf
 Prudentia
 quæ ipſe
 .. homas .
 Idem.
 Natura
 ſerpētis .
 Genetiſ .
 Matthæ .
 Ptolome .
 Ioniſ & fa
 tani influ.
 Ariſto.
 Idem.
 Meſſala
 Albumaſ
 ſarius.
 Juliuſ.
 Primum ad boream draconis. C. comparamus. Prima eſt. n. q̄ licet ali
 quibꝰ a polo remotior ipſas tamen ſinuoſo corpore cōtinēs am
 plexat. Vñ aliq̄ iſtas ordinem recenſentes draconē ceteris præ
 ſcripſerunt. Ipſius igitiꝰ aſtrorum numerū: aialis deinde vel ſtel
 lationis naturam vel veriuſq̄. fabulā poſiremo moraliter intue
 tes prudentiæ iſtam ceteris virtutibus reliquas tali ordine ſem
 per adaptamus. Zodiaci atramen biſſenis: fatidinia quædam in
 dorum vel perſarum quo noua delectent magis adiungentes.
 Quindecim ſtellis inſignitur hic ſerpens quicq̄ p̄ caput decem
 per reliquum corporis artiſcioſe conſperſis quas fulgore per
 ſicientibus eximiori. Sic prudentia quinque ſpecies habens Mo
 naſticam. ſ. economicam politicam: militarem. Reguatiuam: vt
 ei ſem Thomæ Ethicorū. vi. & prima ſecundæ. q. lviij. placuit eaſ
 pat hominiſ (quia in ratione ſituatur) exornat. Verum quia fla
 gitioſiſ in viriſ non reperitur vt illemet de virtutibus. q. v. & ſe
 cundæ eodē. q. xlvij. voluit: inanem niſi per apparentiam: decem
 fulgentium ſtellarum radio: decalogi. ſ. qua ſit homo iuſtus ob
 ſeruatione completur. Natura iterum ſerpētis id autumat quē
 & geneſiſ tertio q̄ Serpens erat callidior cunctiſ animantiſ
 tibus quæ fecerat dominuſ deus dicaſ. & Matthæi decimo. Eſto
 re prudenteſ ſicut ſerpenteſ dominuſ cohortetur. Stellationiſ
 huiuſ non minus intentum aſruit influentia. Nam Ptolomeo
 primo tractatu Quadrupartiti teſte ſtella in ore eiꝰ a Iouiſ Sa
 turniq̄: qualiſ. tribuſ non diſcordat. Quæ radioꝝ mixtio ſi ei
 dem tertio eiꝰdem quadrupartiti credimus ſenem honorem ſa
 numq̄ cauſare conſilium comprobatur. Quod prudentiam nō
 ſrat quom & ſeneſ honor et quom in ipſiſ ſit ſecundum Ariſto
 teleſi Politicorū. viij. In ſenibuſ eſt prudentia: & conſilium tri
 buar vt iſdem dixit Ethicorū ſexto. Prudentiſ eſt recte conſu
 lere. Meſſala etiā in lib. de cōiunctionibuſ dixit mixturam hāc
 bona augmentare quod ex recto procedere cōſilio non opus
 eſt probare. Albumaſ ſarius quoque in tractatu. iij. cōiunctio
 num legum mutationeſ accidere ex tali docuit ſiderationiſ in
 fluxu prudentiæ excellens teſtimonium. Non tacuiſ de iſta ma
 xim. vt iſſi vocant cōiunctione Juliuſ firmicuſ qui lib. v. ſceli
 citatiſ inſignit. patrimonioſ augmentū. Gloriæ cōmoda. virtutiſ
 incorrupta purſidiat ex hac procedere copula mouit. Cuncta

autem hæc prudenti nemo ambigit euenire. Bene autem in ore
 stella hæc cum os prudentis quærat in ecclesia & verba illius
 cogitabunt in cordibus. Ecclesiusti c. 21. Fabula autem hæc non
 reptugit explanata.

Ecclesia.

Pallados armateꝝ studium superare gigantes
 Exiit (vt phama est) proprijsq; extrudere tertis.
 Nata Iouis summi de vertice fortior extans
 Victrix iam miseris cum debellasset in armis
 Serpentem obijciunt raptum quem sydera adegit.
 Contortu in gitos nostro & circūdedit axi.
 Hæc dea virtutem mōstrat quæ venit ab alto:
 At scelera enormes ingentia corpora phormas
 Nititur ex hominū propellere mentibus; instant
 Serpentis q; non astus prudentia desit.
 Mortales tū quorum stat firma voluntas
 Tramitibus rectis decorari talibus illa.
 Panditur; æthereis cum serpens figitur oris.

Vrsa maior.

Draco

Vrsa minor.

A. 117

Memoria per vrsam minorem.

Memoria pars integralis prudentiæ per vrsam minorem significatur. Caput tertium.

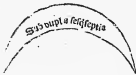

Drudentia: integrales dein potentiales edicturi pates subiectiuas. i. spēs q̄ in capite draconis positæ sunt speciali a discussione serūgimus. hoc autē quom specieb⁹ genus insit nec extra si genus alijs peibus cōstruxerimus q̄ species itidē exidē cōsurgēt. Sile

in reliqs cardinalibus de quibus sermonē facturi sumus obseruabitur. Integrales etiam potentialibus præponem quom non nisi toto integroq̄ (vt in pluribus) subiecto potentie fundentur.

Prima igitur prudentiam integrantium memoria est quom ex perimētis prudentia hæc autem ex prohemio Metaphysicæ ex memorijs tantū fiant. Hæc itaq̄ vrsā minor quæ & Arctos Cynosuræ dicitur quæ & etiam præponitur quia polo propinquior cōgrue satis prætereendere dignoscitur. Primū nāq̄ ad serpentē scellarum numeri proportio sub dupla sesquiseptima signat. Conti

net nāq̄ Draco didus astro. Se se triones bis super septimā: superet. Quod nūc nisi q̄ memoria consurca sup hanc (vt partium multi is

quodeno splēs ptē huius vrsæ partemq̄ insvñ fit vt octo aliud non indentiam megentem ubi infra dicitur)

7 multitudoscis

Tres vtilitates ex reb⁹ mēōs raris.

licet octonaria cōplet. Hoc iterū asserit q̄ tris in cauda de quatuor vero singulis l pedib⁹ singulas deferre videat. Tres em̄ in cauda q̄ est posterior reliqs mēbris tres ex retropositis siue præteritis rerū gestis vtilitates dūmodo mēōrent exurgere notāt.

Primo em̄ de transactis tam bonis gaudium: futurorum præuisio: præsentium nascitur ordinatio. Quattuor in pedibus quibus totum firmatur animi quattuor monstrant quibus (vt Ciceroni rhetoricorū secūdo placuit) fortificatur roboraturq̄ memoria.

Cicero. Quattuor mēōriā cōseruat.

Nam ibidem ponens memoriā inter partes integras prudentiæ quattuor docuit esse memoriā stabilitentia. Primum est vt eorum quæ volumus memorari quasdam similitudines assumamus convenientes: nec tamen omnino consuetas

quia in conſuetorum magis memoramur & ſic in eis anim⁹ magis & vehementius detinetur ex quo ſit q̄ eorum quę in pueritia vidimus magis memoremur. Ideo aſe neceſſaria eſt huiusmodi imaginum vel ſimilitudinum adinſerō quia intentiones ſimplices & ſpirituales facilius ex animo elabuntur niſi quibusdam ſimilitudinibus corporalibus quaſi, alligent̄: quia humana cognitio potentior eſt circa ſenſibilia: vnde & memoria poſit̄ in parte ſenſitiua. Secundum eſt vt ea quę memoriter tenere volumus conſideratione ordinata diſponamus vt ex vno memorato facile ad aliud procedatur: vnde dixit Ariſt. de memoria & remiſcentia q̄ a locis aliquando remiſci videmur. Huius autē cauſa eſt quia ab vno in aliud ocyus proceditur. Tertium eſt vt ſollicitudinem ponamus & affectum ad ea quorum memorari volumus quia quanto aliquid animo magis imprimitur tanto difficilius elabitur. Hinc ſibi dē Cicero. Sollicitudo conſeruat integras ſimulachrorum figuras. Quartum eſt vt ea quorum memorari intendimus frequenter meditemur quia vt idem Ariſt. in eodē libro de memoria & remiſcentia habet. Meditationes memoriam ſaluant: quia ibidem: conſuetudo eſt altera natura. Accidit hinc eorū cito remiſci quaſi ordine quodā naturali ab vno procedentes in aliud q̄ multoties intellegere non piguerit. Nō minus arduos iſtius natura ſic eſt cōtenderit in ſiccitate cōſtet excellentiori. Hoc em̄ potētis iſti conuenire in ſepediſto de memoria & remiſcētia philoſoph⁹ docuit quom hūidos male: ſiccōs bene memoratiuus aſſeruit. Prop̄ hoc ēt ſtyera naturales ſanf vrsa fortior eſt vrfō iter cętera aſialia ſimiliq̄ mō leoparda. Hoc ſi q̄ dē pro vrsa memorię p leoparda phātaſiq̄ conuenit. Retinēt etiā ab alijs imprefſa potentijs vt ſœming nec ita fortib⁹ quom id exequi negotium eminens non p̄ualeāt. Addiderim hoc iō ne crederet quis ſœminam (quom omnis recipiat) nobiliorē me profiteri. Vilius enim iſto (dignum licet) facinus eſtimatur. Cōplexio ēt ſiderum iſtis adheret. Ptolomęus enim quadriper primo ait. Stellę lucidę in vrsa minori phormatę a viribus Saturni non recedunt & venereas qualitates (licet parum) amplecti n̄ tur. Quę coniunctio vt Hermes in tractatulo de ſtellarę beibes niaz ſignificatione in natiuitatibus dixit hominem facit Aſtologum in ſecretis ſapientum: etiam quando perueniet ad ſenē

In cōſuetorū magis memoramur & potētis hanc cauſa.

Ariſto.

Cicero.

Ariſt.

Cōſuetudo ē altera natura.

Vrsa fortior eſt vrfō & leoparda.

Ptolo.

Saturni & venereis iſt flux.

Hermes.

Memoria per vifam minorem.

Albumafarus. Autē talis exaltabitur. Memoratius autē & astrologi aptus & se nex cū multa tūc recepit exurgit excelsior Albumafarus quoq; in tractatu. 7. itroductorij Saturnū voluit sanę cogitationis multęq; memorię reputari cum siccus existat. Venus autē humida parum ei commixta quod supra de Arist. mente dictum est confirmat Humidum. n. nō multum recipit memoria. Fabulosa nō minus assentit inuentio.

Quom paruum Cynosura Iouem nutritisset amoris

Gratus eam flammis cixit olimpiadis.

Quę nunq̄ lymphis septemmersisse triones

Cernitur oceani lumina blanda negans.

Hoc quā p̄colimus vīm signum monstrat in vndis

Se nunq̄ tingens sicca q; apta petat.

Rectius & feratur summum nutritisse tonantem

Qui intellectus erit nomina cum iubeant.

Dicitur ignis habens primam post sidera sedem

Omnibus vt prestat viribus ingenium.

Nutritur quom sit phantasma expressius aurea.

Et pura in memori luce manente loco.

Hinc phormas fratri tanto illustranda labore

Cum non sint leuis hęc simulachra dabit.

Et Iouis auxilio tan lem dea cingitur astris

Prudentum quom sit non nisi in arce vīrum.

Tho. memoria. ¶ **Q** autē. S. Tho. imaginē hęc habuerit q̄s ambigat. Nonne in carceribus detētus a matre vt religioni valefaceret totū librū scriarū edidit. Totius etiā opis aurei sup quattuor euāgelios volumina ex multiplicibus artificiosum cōpagib⁹ & vere aureū munus fideliter memorię commendatum tenuisse non defuere assertores. Legitur quod sublimius hocce collatum sydus augurat q; quicquid (memorandum dico) sēu aliquo semel imbibisset nunq̄ perdidisse compertus sit.

¶ De intellectu per vīsam maior em.

Caput. 4.

Integritatem Prudētiam secūda pars intellect⁹ est vt Cicerōi Macrobtosq; placuit. Quę non immerito per vīsam maiorem heli censignari vt detur. Intellectus vero nō pro intellectuina potentia hic accipitur sed vt San. Tho. habet scda scdę. q. 4. 9. sumit q; qua

Cicero.
Macrobi⁹

dā recta extimatiōe alicui⁹ extremi principij siue primi qđ i recte
 dñs appellari solet a quo pcessus deducit prudentię rōis recte
 agibilium consentaneus. Includit itidē qđqđ mediū extiterit si
 mili i discursu: cū diffinitōes (q̄ huiusmodi sunt) vt in plurib⁹ ca
 lē i nferēdi cōtineāt potestātē. Intellect⁹ .n. simpliciu (vt hęc sunt) Intellect⁹
 habitus est. Per arcton igit hęc q̄ viginti & vno sydere ruitat no
 tal apuissime cū nūr⁹ iste triangularis: sit: & istorū principiorū co
 gnitio de trino specus
 gio gloriatur. Necte
 cticum prudentię prin
 dūsonet intueri. Et il
 phylaca siue Booten
 quē sequenti capite do
 bimus quatuordecim

latio⁹ habituum colle
 coturber: qđ qđem prae
 cipium speculabile non
 lud quoq; fauet qđ arcto
 isti⁹ secūdu fabulas filii
 cilitatem insinuare do
 stellis clarum semel cū

Intellect⁹
 vrsę maio
 ri cōparat

medietate sesquialtera .i. proportione contineat.

primo .n. gñi.
 pñū (primū in
 dimidiū toti⁹
 accidit . nā vi
 nēt primo di
 ordecim sep
 q̄ hoc dimidi
 tuordecim. ex
 riorū habet 14

dicat qđ princi
 tellige) ē plus q̄
 qđ in pposito
 ginti unū cōtis
 midiu quattu
 tē & iterū plus
 unū ipm quats
 primo .n. poste
 u qđ prima prin

Aristo.

Idem.
 Principiū
 est plus q̄
 dimidium
 totius.

cipia nō intrāt phormaliter demonstratiōe: licet illorū virtus
 in medijs oib⁹ vigeat: & sic dicant cōtinere dimidiū. Plus q̄ di
 midiu vero quom nō solū media sed & extrema ambitus iporū
 cōcludere cōseas. Docilitatē tñ nō mireris demōstratiōe notari
 cū (vt patebit sequēti capite) nō nisi apitudo discēdi p varios ra
 tionis discursus acq̄lita iudicet a nobis. Hęc expositio cōtinētē
 cōuenit etiā principijs q̄ sunt diffinitōes: estē: phormalit̄ q̄uis) me
 dia sint: & vltra hoc extrema etiā quom nō nisi positiōe differāt
 a demōstratiōib⁹ vt dicat .i. poste. Sed alia occurrit expositio tes
 nē do qđ dictū philosophi intelligat de diffinitiuis principijs q̄ isti
 cōtinētē magis sciētifice accommodat: licet tūc nō pposito non
 nisi pticularit̄ cōueniat. Hęc sif Burleū .i. Echī. taxat qđ Albertū
 de diffinitōe exponētē Eultratio de primo principio intelligēti

Aristo.

Cōtrabur
 leū pro al
 L. C. V.

Intellectus per vrsam maiorem.

Aristot. postpōit. Diffinitio. n. quom totā eēntiā rei dicat a phōsa tñ ex.
 Idem. 7. met. sumit; Phōsa aut. 3. phy. cōtinet h̄t; Et iocirco diffinitio
 Arist. cōtinet mediū demonstratiōis q̄a mediū ē in inferēdo. Diffinitio
 Th. cōtra nē dico subiecti vt Arist. prio poste. Placet sc̄dm. S. Tho. bene in
 Egidium. telligentē licet Egidij⁹ gratitudinis erga magistrū memor insci
 te dissentiat. Locus aut nō est hic vlciscēdi. Cōtinet etiā plusq̄
 Arist. dimidiūq̄a vltra mediū inferēdi quod se habet loco phō t̄m̄. s.
 poste. Diffinitio ipsa totū dicit subiectū; licet a phorma sumatur
 vt d̄stū est. Sic ergo principiū est plusq̄ dimidiū totus; q̄a vltra
 Vrsae icēz mediū totū cōtinet vt d̄ctē stellę faciūt. Naturales etiā vrsam
 sus. q̄ quattuor gaudet pedibus bl̄is Incedere ptulerūt quā pr̄s
 Ptolō. chico & speculatio gradis hic intellectus⁹ vt patet. Ptolomę⁹ etiā
 Lunę & in s̄pedictō quadrupartiti primo(quod similiter in oibus locis
 veneris is vbi naturā stellarū edicemus post hac intelleges) stellā parū in
 fluxus. cauda istius vrsę lunę & veneris vim habere edocuit. De qua cō
 Bethem⁹. functione Bethemus in cōtloquo dixit. Luna iuncta cū Venere
 dies ista l̄ta in omni opere. Qd̄ aliud nō innuit nisi q̄ in cauda
 Sapiētia. .Lextremo vitę tēpore illorū q̄ intellectū hunc habuerint l̄titia
 sempiterna erit & inter sanctos fors illorum exhibt Sap. 5. Nec
 ab his dissonat inuentio fabulosa.

Omnipotens quondam de virgine nonacrina
 Iupiter incaluit.

Cogit amor cęlo descendere foemineamq̄
 Induere effigiem.

Oscula dum figit subeunt certamina tandem
 Victor vt astra volat.

Dum sensit furtum Iuno Saturnia confunx
 Et toror ingemuit.

Tendit ad ima furens; ar reptam crine soluto
 Sternit hūmi trepidam.

Dumq̄ preces fundit nigris horescere villis
 Mollia membra videt.

Oratq̄ quę tñ placuerunt candida amanti
 Turpia rictus habet.

Et quid quod fuerat phormatū corpus ad vnguē
 Fœda fit vrsa dolens.

Ingratū o quoties causabat mœsta tonantem

Immemoremq; sui.

Quam dum per sylvas errantem cerneret astris

Inseruit miserans.

Intellectus amat (sunt hinc) exordia prima

Quodquid eratq; suum.

At soror & coniux Iuno qua sensus habetur

Hæc meditata vetat.

Quomq; reuoluentem sublimia deprimat: horrent

Inuetarata situ

Sed redit: & celo prudentis vertice sparsa

Collocat ista legens.

Une vero error te occupet quasi Iuno quæ in his carminibus a nobis exposita est per sensum siue corpus possit impedire intellectum a contemplatione & intelligentia quom ad hoc corpori vniatur vt. S. Tho. secunda secunde. q. 99. placuit vt melius intelligat scito q; aliqui attendentes illam Pauli sententiam corpus quod corrumpitur aggrauat animã & deprimat sensum multa cogitatem: voluerunt cõtrariũ eius qd veritas & S. Tho. voluerunt q. s. anima coniuncta nõ melius intelligit q̄ sepata. Et quidam ex his doctiores Linconiensis. i. postero. adducebãt dicentem. Sed quia ipsa puritas oculi animæ p corpus corruptum obrubilata & aggrauata est omnes vires ipsius animæ rationalis in homine nato occupatæ sunt per molem ne possit agere & ita quodãmodo sopitæ. hæc ille. His aut ver bis nõ habet ab ipsis intentum set solã elicitur q; a torpe anima ne intelligat ipse dicit nõ q; si intellegeret posset peius intellegeret. Causa aut huius est corruptio q̄ in vtraq; adducta sibi ponitur. Et corruptio hæc affectus est q̄ causa exitit corruptiõis corporis. Et hoc testat Linconiensis ibidem subdens. Causa autẽ quare obrubilatur visus animæ per molem corrupti est q; affectus & aspectus animæ nõ sunt diuisi: nec attingit aspectus nisi quo attingit amor et affectus. Cũ ergo amor & affectus cõuertit ad corpus & ad illecebras corpales necessario trahit secũ aspectũ mentis & a suo lumine auerit eũ qd se habet ad ipsũ sicut sol ad oculos exteriores. Et paulo post. Inquantũ auertitur amor corporibus corruptibilibus intẽtũ cõuertit aspectus ad suũ lumẽ & intẽtũ repit ipsũ

Tho.
Paulus
Cõtra quorũdã erratum.
Thomas.
Linconicũ.

Linconicũ.

Thomas.

Hæc ille phornasr. S. aut Tho. isto intellectu videre fuisse cũ tot do

Docilitas per Booten.

moribus scripturarum indicium maximum profundę penetratio-
nis principiorum istorum: nec vnq̄ diabolus tantum ingenio va-
luerit q̄ ipsum ex his principijs falsam deducere conclusionem
vel operando docēdo/coegerit.

¶ De Docilitate per Booten.

Caput quintū.

Thomas .

Docilitas

Docilitas .j. Prudētiam integrat: eo q̄ scdm. S. Tho.
scda scđe. q. 4.9. in actib⁹ p̄ticularib⁹ circa quos ver-
sai prudētia hoīem ab alio erudiri necesse ē quom
pp̄t ip̄orū opabiliū multitudinē id p̄ se neq̄at. Do-
cilitatē autē aptitudinē quādā ad recipiēdū sciam ab
alio ibidē dicit: nō autē naturalē nudā sed vt naturalis accidētali
p̄ficiē aptitudinē. Hęc autē est q̄ hoīe scia prudētiaq̄ p̄ficiēte ma-
iori crescēte desiderio surgit: & nō aliē p̄tē hęc Macrobi⁹ posuit

Macrobi⁹

Docilitas

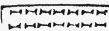
booti com-

paratur.

Itā igit̄ Arctophylax siue Bootes oñdit quaterdenis insignit⁹
stellis. Ratio autē p̄portionis licet p̄cedētī posita capite suffice-
ret addeēt tū alia Arithmetices cōsideratio. Ex duob⁹ septena-
rijs resultat hic nūerus hoīem signās diuino a sp̄ū q̄ munere se-
p̄tiphormis est modo p̄ seip̄m quom iteri⁹ inspirat: mō p̄ hoīes
alios edoceri prudētīę dona. Sūt etēn̄ & iuxta Isaiā ca. 54. vn̄s
uerſi docti a dño q. i. inspirant vt & Io. 6. Erūt hoīes docibiles
dei. Et sūt quos vult ab hoībus instrui ip̄o tñ prius edocēte iux-
ta psalmigraphū. Interroga maiores tuos & dicēt tibi. Aliud ē
quod cōsideratius intuendum occurrit. Quaterdecimus siquē
ante longiorē quom ex ductu binarij in septenariū p̄uentat et a
Boetio primo Arithmetices antelōgiores dicuntur q̄ ex ductu
minoris in maiorē plus sola monade id est vnitate nascuntur:

Boetius

quod p̄dictis cō-
tur. In̄ duos est

dictos qui aspi-
rāt longior est id

Ante longior 14 est perfectior &

ante fuit quom prius inspirari oportuerit homines q̄ docerent:
siop nūerus an̄ lōgior dicit̄ quasi duos cōtinēs quos, aut et pri-
or & p̄fectior ē. Tertū addat supplēs defectū influxus p̄termis-

Higinn⁹

Ptolom⁹.

siderationis istius: quom pp̄t differētīā imaginū Higini quas
exponimus & Ptolomēi quem in qualitātibus complexionum

veneramus in omnibus de naturis stellarum differere nequie
rimus. Nec tamē promissimus id exequendū; sed modo astrorū
mō imaginis mō vtriusque ppritates diximus explanandas.
Sollicite igitur aduertendū est qd arcū huius quattuor stellis
fulgens nūq̄ sinistra occidat a li aperte moneret qd de mō doc
cendi per homines & si desuper inspiratos dignobilitati tamen
ideoque sinistra penes herente; quattuor spūs sancti dona ī eis
docilitati magis adaptant sapientia. s. scia; intellectus; & consi
liū cū rōnem quę prudentis sedes est ornamentū; residua autē tria af
fectui quadrent exactius. Nec hominis naturam refugit talis
adaptationis intentio. Vt. n. in p̄cipio Metaphysi. Aristoteles
testatur. Omnes homines natura scire desiderant. Quod excel
lens proloquutum proprium hominis scēdū appetitum aperiēs
nobis nō fauet nisi (vt dictū est) naturam arte pfici vt docilitas
ista producatur addideris. S. Tho. in secunda rōne dīctum istud
philosophi pbante hac etiā stabilit. Voluit siquidem ex quo
omnia pprā operationē exoptat hominē quoq; discursiue intel
ligere quom sit propria sui operatio appetere. Qui. s. appetit⁹
proprius erit hominis quom rei sit proprie sibi qd nos q̄rim⁹.
Nō te moueat Antonius andreas qui doc. S. nō intelligens ra
tionem istam non ponens ex multis vitam confici oportere con
tendit. Fabella itidem dictis adheret.

Homini
natura
Aristo.

Thomas⁹

Cōtra. An
toniū. An
dreas.

Arcton parthasiam puer Bootes
Ignotam iaculis sequens parentem
Arcum vt sterneret acriter tetendit.
Exhorrens genitor scelus patrandum
Iungens syderibus vetans beauit.
Discursus quoties venit colendus
Falsus principijs necare matrem
Arcas nititur; at feueriori
Libratus genio locatur astris.

¶ Sanctus proinde Thomas docilis ad modum extitit intan
tum qd in speculabilibus etiā quom magna audiret Alber
tum de diuinis nominibus Dionysium legentem taciturnusq;
eximiam ob humilitatem quantum scientijs polleteret nesciretur
quendam se ad lectiones ab Alberto expositas reperendas vlt
ro offerentem suscepit; quod non nisi humili docilitate pro

Thomas.
docilissimū/
tum.

Solertia per. Choronam.

cessit. Sed quod magis proposito conuenit adeo prudentiam si-
tiebat q̄ nedum viuos homines quibus semper obaudiens ex-
colebat consuleret; sed etiam collationes patrum doctor ipse.
veritatis quo magis hauriens imbiberet arcana prudentię se-
cula frequentatione lectitaret

Bootes.

Arist. So-
lertia qd.
idem.
themisti⁹

De solertia per Choronam.

Caput. vi.

onstituit. sibi. prudentiam. (vt Arist. placuit. vi. e. thii.) So-
lertia que secundum eundem. i. post cum sit inuento me-
dit in non perspecto tempore & secundum. Themisti
ibidem exponentem sagax. repentinaq; ac quasi collis-
mationem dii prudentię non nisi pro custodia que generaliter
bene coniecturatiua est secundum. S. Tho. secunda secunde. q.
xlix. proportionabitur. Ideo aut necessaria est huiusmodi bene
facilitateq; coniecturandi potentia; qm̄ cū prudētis sit recte cōsui les
re. ethic. vi. improuise quādoq; cōsiliū ipēdi exigif; & sic. Tho.
hec. vbi supra recitāte citatū requirif; ac impremeditatū cōsiliū
qd̄ vtiq; sanū sine tali repētina examinatione nō dabit. Signaf
hec acies acumēq; per choronam q̄ nouē sideribus micat. Qui
numerus quadratus cū sit secūdū. Boe. ij. Arithmetices; ex quat

Tho.
Aristo.

Solertia
choronae
cōparatur
Boctius.

tuor sensū interiorū dispositiōe organica p̄cellenti talem oris
 ri virtutem monuit. Quatuor inq̄ scēcūdam Auertoyū & ve
 ritatē non scēm Auicēnam qui inter phantasiā cogitatiuam
 q̄ pro chāmeris aliam constituit; qui dum frustra multiplicat
 entia cecinit. Nouem autem stellas continens sine quinq; sensu
 suum exteriorum, adminiculo qui quatuor additis cū p̄ducit
 id fieri non posse testat. Tres ergo in ea lucidiores ttes sūt ins
 terioꝝ q̄ negociū istud exeq̄ v̄r̄t eminētī⁹ imagiatua. s. cogita
 tiua & memoratiua. Burle⁹, n. vi. ethico. harmoniā organorum
 istud cāre voluit. Arist. vero. i. post. sensus exteriores regi con
 fessus ē cū deficiente sensu sciam illi⁹ deficere necessariū fore ef
 feruit. Sed q̄ tres phāstifica cogitatiua memoratiuaq; vires p̄
 cellit rō conuenit. Ope q̄dē p̄cium est si ocy⁹ p̄cedere debet ins
 uentio nō noua p̄ sēū cōem exteriorēsq; aggrere. sed iā acq̄sita
 his trib⁹ exercere potētis. Attēdēdū quoq; q̄ & si quadrat⁹ nu
 merus hic existat: rotūdo tū choronā deformatam in circulum
 obliquari. Quod profecto innuit per hanc figurā solertiam de
 monstrari. Quadratum enim ibi fieri circulus p̄ maximā so
 lum solertiam ostenditur: si scibile quandoq; sciatur. Nondum
 siquidē q̄d. Arist. ignorauit in p̄dicannētis aliquē apuisse reptū
 est. Boe. nō obstat q̄ in predicannētis asseritiuētū q̄q; Archime
 dē dixerit excogitasse. Archimedes nāq; in li. de spheris nō se
 monstrasse testat⁹ & sed quasi ipse volebat dicēs Qui dat circū
 ferentie diametrum triplata; & eius. x. septuagesimas plus dat
 quā debet; Qui vero eandem triplata; & eius. x. septuagesima
 s̄primas minus dat. Oportet ergo dicere q̄ precise Boetius nec
 alij intellexerunt; sed modica differentia id actum fuisse: Et sic
 intellegas illud geometricum ab astrologis in mensura tertē.
 receptum; quod. s. circūferentię ad diametrum proportio est.
 tripla sesquiseptima pueriliterq; errasse illos qui per istud cir
 culum se quadrasse gloriati sunt. Hic incidemer pro nostro di
 xisse proposito sufficiat. Nam diffusius deo dante nra in dio
 hospiyi quę iam i parte cōflata est de hoc disputabimus; Pro
 prium nō minus istius imaginis autumat cū chorona sit qui in
 capite portatur in quo omnes vigent sensus ad solertiam. vis
 delictet necessario requisiti. Fabula quantum potest assentit
 expositis.

Auero. cō
 tra Auicē.

Burleus.
 Aristote.

Arist.

Boetius.

Archimē
 des.

De circuli
 q̄ dratura.
 qd Boeti⁹
 & veritas
 senserunt.
 Infringit
 error.

S lertia per Choronam

Virginis quondã auxilio ferocem
Beluam Argides hominemque vicens?
Perfidus Chiam ventens: tremendo
Littore liquit.

Aspicit Bacchus miseram Polumque
Deferens: letus sociavit artis
Oculis: sistens lachrymas fluentes
Voce potenti.

Et memor longos foret vt per annos
Sæculum gesti placidi choronam
Accipit Minoidis Astra coelo.
Fulgida reddens.

Hic viros monstrat scelertum refertos
Corporis luxus petere vt requirit!
Sed salus mentis cupit vt sagaces
Spernere sensus.

At Iouis natus meritos virorum
Liber ostendens animos receptas
Sensum vires operans beata
Sidere cingit.

¶ Quantum autem in diuo Tho. Eustochia vigerit quomnes
minem vel niniam de eo notitiam habentem lateat superuacuis
fore duxi enixius explicare.

CORONA.

Rudentis officium cum sit vniuersalia principia particularibus applicare negotijs in hocq; discussu opus sit: ideo Sanctus Thomas secunda secundæ de questione. 49. rationem quæ intellectus est ut discurret integrale prudenti, partem quintam posuit. Macrobius quoque secundum Platonis sententiam. Quæ non immerito ab imagine Herculis figuratur. 19. sideribus radiante

Thomas.
Macrobius
Plato.

Rō hercū
Cēparaf.

Boetius.

Aristo.

Anaxago.

Arist.

Cōtra autē
cēnam.

Auer. hal
lucinatur.

Thomas.
Sco. impu
gnatur.

Numerus enim primus & incompositus a Boetio primo Arithmetices appellatur: eo quod sola unitate mensuretur: sic & intellectus componens & diuidens vel discursiuus quod idem est quod ratio: quomodo immixtus sit secundum Aristot. & Anaxagoram. 3. de anima nullam aliam compositionem recipit nisi unitatum. i. unitus & simplicis nature est: scilicet quia impotentia ideo plures quæ tamen unitatem nunquam mutant. At quoniam eodem. 3. de anima sine phantasmatis non est intelligere: ideo taliter disponuntur, hæc scilicet quod una in capite simplicitatem perfectam signat: sed decem et octo relique dupla in proportionem ad nouem sensus quinque exte-

riores quattuor interem rationis istius do & confurgentem te intellectus: tum riam administratione cennam qui phantastellectionem noluit is

netici ipsi non tantum sapientes aduersantur. Non minus aduer. hinc hallucinari ostenditur intellectum ponens separatim non hominem per ipsum informari. Stella enim in capite officium ibi intellectiōis propter existentia phantasmata monet; per totum vero corpus relique & hominem ab intellectu speciem fortiri & separatim ab organo non ab homine talem potentiam protestatur. Proprium etiam hominis: cuius est imago hæc a pluribus & fere omnibus rationale dicitur. Specialius tamen a doctore sancto. 2. distin. tertia qui multas inter angelum hominemque differentias recitans rationale homini intellectibile angelo conuenire non tacuit. Contra quod Scotus arguit probare intendens has non

Dupla.

riores notant virtus duplatam quodammodo ex ipsa subtilitate ex sensum necessitate virtutis: contra Auermata post primam in 9 necessaria sed phre-

Lucinatur.

Ratio per Herculem.

Aristo. esse hoīs & angeli differentias eēntiales: Sed taceat audiens & intellegens. S. Tho. *Arist. 7. met. legisse eēntiales differentias ignorari dicētē: nōq̄ rōnale nō differentiā essentialē intellegeret: sed illam cōfūloqui. Causam vero cur cōmunius rationale susmatur Isaacus in lib. de diffinitōibus ponit q̄ rō in ymbra intellegentiē oris dicēs. Stellarū natura cōdine satis applaudit.*

Albuma Mercurij fluxus. A mercurialibus siquidem complexionibus faciem non auertunt. Quę q̄tum rōnem & significant & causent tota simul astrologorum scola cognouit. Attamē quo possis partē noscere virtutis eximie attende quid dixerit Albumafarus li. 7. *Introductio: Mercurij sunt diuinitatis fides: pphētia: sermones: disciplinę: doctores cū disciplinis: ratio: eloquentia: pcepta eorūq̄ obseruatio: plena sapientia: sana doctrina: salubris exhortatio: arguta deceptio: pbabiles inductiones: necessarij syllogismi: philosophię ac poetię studiū: plurimūq̄ i mathematica arithmetica: geometrię: & astronomię: nec sine metrica: & rhythmica: tū diuinationes: sortilegię quoq̄ cum augurijs & auspicijs: p̄ter ea grata & fruduosa faundia: rum libri: commenta: scribe: eorumq̄ officium: acuta & propterea officia: diligens omnīū sciētiarū vsus & exercitatio: cum elegantia nouitatis inuentione: ac secretos intellectu soli diuinitati parentium: rorum gaudiū: rara delicię: tenuis voluptas: prouidūq̄ cōsiliū. Ex his collige q̄ tum nostro proposito conueniat mercurialis influxus. Ad fabulam veniamus non minoris herentis.*

Excelsus genitor Iuppiter Herculis
 Aerumnas superasse aspiciens graues
 Natum & terribiles munera reddidit
 Iustus pro meritis quom domum olympicam
 Clari sideribus luminis obtulit
 Cinctam: vt temporibus viueret omnibus.
 Sic summi ratio styrps Iouis efferos
 Deuincens animo: scandit ad æthera
 P̄fulgensq̄ p̄tus ponitur in viris:
 Felices voluit surgere quos deus.

Tho. *¶ Pellege deniq̄ totā Mercurij influentiā luceq̄ clarius cerues Diuo in Tho: plures extitisse virtutes q̄ conuenerentur ibidem.*

Hercules.

De providentia per liram.

Caput. 3.

Divinitas septimo prudentiam integrat ut Macro. Tulliusque voluere quom. S. T. scda scd. q. 49. teste sua
tura contingit in fine humani vite ordiabilia q p p
videntis nome important prudentie obiectu circa qd
versat existat. hec aut p liram noue siderib⁹ adornat
ta signat. Continet namq draco q prudentiam monstrat his stellis in
signitus noue liram stellas semel & duas ei⁹ ptes duas. s. trinitatis
pportioe supbipartite: sicut prudentia ultra hoc q prudentia
integratur que quasi continentia totalis est a providentia que
principalis inter pars
eminet denotationem
ibid: & sic ultra totu:
altera vero quom & p
f. doc. f. scda scd. q. 48
cipalis 2⁹ parte s⁹ 15

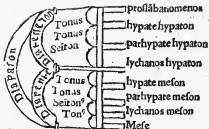
Supbiparties

Macrobi⁹
Tullius.
Thomas.
Providens
tia liram.
comparatur
tes integrate super
fortii ut habet S. T. Tho.
pte etia una continet
uidetia preceptiva sic
prudencie quoq prin
9 tuif. 6. Ethic. Aliud e
Aristote.
Boetius.
Nichomachii adducens voluit: quare prima cum
Nichomachii
ultima diapason consonantiam redderet. Diapason vero ut ibid e hic
cus.

q³ noue stellis liram hanc radiare coegit. Boe. j. Musices liram hanc
quattuor chordas Nichomachii adducens voluit: quare prima cum
ultima diapason consonantiam redderet. Diapason vero ut ibid e hic
ex. 5. tonis integris & duob⁹ semitonis q unu no constituit resultat

B. ij.

Prouidentia per Liram.

Hoc est ergo quod nouē sunt quom quatuor chordę sint ex quibus quę
 quę toni integri nouenariū cōplentes harmoniace deprimūtur.
 Integer siquidem qui nō est signari nō potuit quom nil in celo
 fractum detur aut incōpletū. Et hoc prouidentiam notat quom
 sicuti illa prima inter prudentię integrale ptes repit sic dia-
 pason inter cōsonātijs ex eodē lib. obtinet principatū. Nō igno-
 bilis insti huius natura ppositū cōcladit. Excitat quippe aiam
 quo futura puidere possit acutius. Et ut Pythagoricos omittat
 qui sonis a somni stupore releuabāt. Democritū etiā qui quom
 quasi infans custodię eēt mācipatus Hippocrati medico uisitā-
 ti ut sese corpis affectus heberita pulsus cordis excitari moti-
 bus dixit. Ad sacra paginā ueniēs Helisēū quom pphetare uel-
 let psaltē postulasse quarti Regū h'istoriā doouisse regio. Ibi au-
 tem dicitur quod quom pulsaret psalter facta est super eum manus
 domini. Quod nō propter aliud actum esse expositores aut amant
 nisi ut excitate melodijs menti spūs propheticus infunderetur
 Si ergo ad prophetiam tam sublimē manus lya excitat quanto
 magis futura prouidere quo i inferius est adiuuabit? Siderum
 complexio Veneris & Mercurij quantum faueant perspicax les-
 chor hinc habeto. Ptolomeus. 3. quadriparti. Si uenus cum Mer-
 curio inquit cōcors fuerit natus erit amator inferiorū & sele-
 entiatū: sapiens & intelligens: uerificator: diligit musicā: oēbo-
 nū: & oēm rēpublicā: erit bōq; uolūtatis: alacer: delectabilis: letus

Pythagoro.
 Democri.
 Hippocra-
 tus.
 Heliseus.
 Regū lib

Ptolomeus.
 Veneris &
 mercurij i
 flux.

suas amabit amicos; bon⁹ erit in lege sua; bonę cogitationis & intellect⁹; direct⁹ in oib⁹ opib⁹ suis; diliget discere; & adifcet p se mltā; associabit & reget p bonos hoies & cōpletos in bonos bonę rōinationis; dilect⁹ ab oibus; tpatus in oibus suis modis in toto bon⁹; & discretiōis bonę; mori diliget; & guerrator pro deo; magni cordis; magis cū pueris q̄ mulierib⁹ amabit iacere; Zelotipus erit multū. Hęc ille: Quod de pueris dixit iō hic scripsi vt intellegeres imagines istas nō sine cā istitutas. Iō. n. lyra hęc Orphęi fuisse dī; q̄a & Orpheus postq̄ vxorē suā perdidit ne iterū dolore conficeret in pueros; amorē se transfuisse scribit; vt Ouidius Aetatis breue: ver & primos carpe flores iqm̄ instiuisse dixit; Et huius imaginis cūplexio hoc efficit. Reliq̄ autē puidenti cōueniant vt & illud Hermetis in libro de stellis significatiōe: q̄. s. mixtura hęc facit vt natus sit phormosus; & nominat⁹; & diues; & magnę sciētīę; eleuatus philosophus; versificator; misericordia plen⁹; cui placet cātus; habebit multos seruitentes; amator sapiētū; pacific⁹; alacer; velocis reuerfioni; in t̄mittens se in oibus bonis negotijs; boni magisterij & subtilis in eo; in oi tpe bene fortunat⁹; verax hō; & q̄ ex ingenio suo facit oia; nec loquit̄ nec facit aliqd nisi ingenio & scientia; amat q̄ bene locat̄ de eo; hō grauis in suis actib⁹; dilecti eloquij; bene factor oium. Iulius ēt firmicus. lib. 7. dixit. Quicumq̄ oriēte lyra nati fuerint erūt recti; q̄ qui cupidit̄ ad oē apti q̄tatis officij; vindices scelerū; q̄bus publica iudicia q̄sionēq̄; credātur; vides quantum sapientum cōcordia puidentiē cōcordet; a qb⁹ ne discrepet fabula sequitur affirmando.

Olim mercurius lyram

Vati trestio tradidit hic styga

Felix plectre monēs; modis

Lętos flebilibus dum sociat modos.

Lymphatę ciconum nurus

Solantem euridices tristitiam Orphea

Cernentes numuris graui

Irarum cumulo pectora consistę

Saris ora cauentia

Bacchantes iaculis membratq̄ dissipant.

Phœbus condoluit; polo

Sideralis Abissus.

Lyra Orphei.

Ouidius.

Hermes.

Iulius firmicus.

Circumspectio per Cicum.

Figens sideribus præradiantibus

Ornat perpetuo lyram.

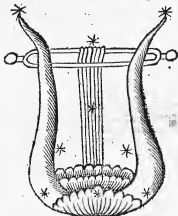
Et sic si moritur vel maleconfésa

Occidatur homo bonus:

Fulget cælicolum lumine spléndidus.

Nec laborabimus Thomam Sancti pbâtes puidētia claruisse

Thomas, quomex p̄taxatis liquido satis oibus constare possit.

Thomas, **De circumspectione per Cicum.**

put. Ca6.

Circumspectio prudentie integralis pars est septima ut Macrobio placuit; & scdm. S. Th. scda scd. q. 49. quom .s. oporteat prudētē mediā ad finem cōgrua eligere nō solū in se sed & secundum ea que circumstant; sicuti si aliquis volens ab aliquo amari (vt ipse exemplificat) si signa amoris velit ostendere vt ad amandum prouocet. & ille p hęc signa non modo amoris flammā: sed sup̄bie poti⁹ exaltationē cōcipiat vel adulationis gratia id actū existimet non prouocādī amoris intuitu; medium profecto incongruū tali cōsequē. lo fini iudicabitur: sed non simpliciter verū circa talem hominem. Oportet

igitur prudentem eligere media q̄ nec circumstanti depraveretur
 obfasculo quod per circumspectionem fiet. Cicus hanc partē
 signat. 13. q̄ rutilat astris. Continct. n. prudentia per. 15. serpens
 stellas figurata totam hanc imaginem siderum. 13. duasq̄ in
 super ex aliquotis partibus superbi partite .i. p̄positione, Circūspe-
ctio cicio
cōparatur

Qd̄ innuit prudētię
 n̄seroq̄ recessē nō
 situādas. Circūspe-
 tia integrali sit vna
 les omnes simul p̄
 sic prudētia circum 15

S̄: p̄bi partitē;

ptes si debito ordine
 astr̄ q̄ doct. S. ex amie
 ctōi. n. quom penul-
 sup̄ est deide potētia
 altera pte cōputat̄. &
 i: spectioe constituta

duabus adhuc remanet finiēda. Nec mireris potentia pro
 vna computari quom quasi dentia a d̄ctore ip̄so minoris i pru
 dentia vigoris extimentur & p̄c̄ij. Excusat quoq̄ hoc d̄ctum
 octo partes vltra memoriā capite. 3. a nobis postas. potētia
 les enim pro vna accepte numerum compleverunt. Vna autem
 in capite: in collo altera cici: clariore ceteris: gestum circū-
 spicientis expresserunt: quom colli captisq̄ motib⁹ exerceatur. Thomas .
Dilutio
dubij
Cici nā.

Animalis itidem natura firmat intentū q̄ inimicos accipitres
 nunq̄ primū invadens aggreditur: sed se temptari prius expe-
 ctans bellum subiens videt evadit. Medium profecto quo pas-
 cem frueretur: accipitrum foret extinctio: Circumspicit autem
 tunc eximiori laude pace letari si semper debellare potens nō
 nisi coactus extingat. Fabulam si placet intueamur quo nostra
 magis roboretur intentio.

Flammis eximig luppiter ardet
 Ledę suscipiens corpus holoris
 Descendit gremio lectus amanti.
 Et ludens molulas pmere voces
 Gestit: Sideros claudit ocellos
 Cantus: dumq̄ sopor corpora laxat
 Compressam fugiens æthera scandit.
 Et sic qui potuit gaudia multis
 Ledę grata modis sumere nollens
 Fit cicus: medium profus ad vnguē:
 Quod circūspiciens nesciat alto
 Tandem sideribus fulget olympo.

Cautio per circulum Iunonium.

Cicnus: quod mouit corda virorum

Dum circumpiciunt cingier astris.

Tho.

Sanctus vero Tho. totus exiit circumspectione spectabilis.

Cicnus.

De cautione per circulum Iunonium.

Caput. 10.

Macrobius
Thomas.

ostremo prudētiam cautio integrat: vt Macrobio placet quom scdm. S. Tho. scda scde. q. 49. sicut cōti-
gentibus futuris circa q̄ prudētia versat falsum ve-
ro imisceat sic malū bono: prudentē a malo sub spē
boni falli non deceat: nec nisi p̄ cautionē tot multipli-
cium malorū spē euadi queāt. Hāc notat circulus Iunoni⁹ siue
Galaxia totū ambiens cōlum. Et quī s numeros desint. p̄portio-
nes quom pene infinitis eniteat sideribus: geometrica tñ non
deerūt (quom circulus sit) intuenda p̄ncipiā. Auctor spher̄ tra-
p̄tio. ex cōctōrū cōsensu geometrā circularē figurā oium di xit
eē capacissimā. Qd̄ sicut & reliqua talia demonstrarē si nō suppo-
nēs potius q̄ docēs forē. Sensus tñ cōprehendet si egrē sup̄ficiā
mō triquetra siue aliter polygoniā mō circularē facies liquorē

Cautio ga-
laxie com-
paratur
Auctor
Spher̄.
Circulus
figura om-
niū capax-
simum.

cōpleatis. Hoc iō cautionē oñdit quom velut callos quoddã se-
parare si debeat immẽsa oporteat capacitatis amplitudine dilas-
tari. Euclides in 3. Boetiusq; in primo geometrig; in semicircu Euclide s
lo rectũ: in plus q; semicirculo minorẽ recto: in minus maiorem Boetius.
describi angulum necessario docuerunt.

Fauet hoc dicti s: eo
virtutũ ea natura ẽ
q; corrũpanf. Opor
medio cõsistere nec
hoc a recessu sicut
emplo pateat) I me
a quo si declinans
cades aut pdigalita

circull recto angulus. I. virtus cõsistit in plus vel minus a rectis
tudine deturbatis. Cautio sifr per circuli demãtata recte agit si
mediũ attẽdat: secus i vitia deuoluif. Huius imaginis nãsa idẽ
demãt. Tertia nãq; pte pspẽctiuẽ dẽ. lucẽ sideralẽ & solarẽ in p
spicuo puro efficere galaxiã. Ex multaz. n. stellaz sibi exũtiũ ra-
dijs solisq; eãdẽ pte illuminãtis ignis irradiat: & sic cãdidus iste
circulus dephormãt. Sic & q; cautioẽ gaudet & pspicuitate inge-
nij & solis illi inuisibilis lumie stellarũq; scãz virtutũ radia-
tione illustrati necesse ẽ. Adiuuat. n. mltũ sagax ingeniuũ cautionẽ
qã dũ ex phẽmio Meta. arte pfcif magis põt. Sed supnaturali
radio magni dei pfecte cõplef. ad quã hũdã apl's ad Eph. cohort
taf dicẽs. Videte quõ caute abuletis. Fabulã nõ diffẽtẽẽ intuea
Quom Maia genitum Iuppiter intulit

Infantem ẽthereis sedibus oderat

Coniux Iuno puellum

Natum pellice: dormiens

Herenti puero lac dedit attamen.

Irata enigilans depulit effluens

Lac sic sparsus in orbe

Pingit tubine circulum.

Sic si quis facinus nãtriat infclus

Et cernens subito pellat ab intimis

Claro fulget olympo

Stellis consita cautio.

q; 6. ethi. dicitur. Aristote.
vt excessu defectu
tet igit virtutẽ in
inuitia dilabi nisi
liberalitas (vt ex
diovirtus cõsistit
ris aut in auaritiã
tẽ Et sic i dimidio

Galaxia
quõ fit p
spẽctiuũ

Aristote.

Paulus.

(cur.

Cautio per circulum lunonium.

Thomas

¶ Ut vero p̄tereā igeniū tā mirabīli arte p̄fectū quo. S. T. cau⁹ admodū extitit ad illā vltimā p̄fectionē veniit: q̄. s. diuio edoct⁹ oraculo plenā possedisse cautionē cōprobat. Huic doctori s̄p̄t⁹ dei m̄r: Ap̄st̄oy principes Petrus & Paul⁹: de dubijs certificātes appuere: Nec hoc diuine bonitati fat extitit nisi raptū quo nūc lius h̄ima p̄ncip̄t a sensibus p̄fus alienās eleuaret ad s̄mā. Et vt c̄, teris omīssis excelsius qd̄ pateat trib⁹ dieb⁹ noctijs busq̄ cōtinuis (quo t̄pis spatio nunq̄ redijt ad isima) i extasi p̄e tētus ē. O doctoris istī⁹ incōparabile priuilegiū: nec nisi paulo alicui concessum a s̄culo penitus audiri. Vides q̄ta deus exerts cūerit mediā Tho. vt. s. excellenti continie doct̄etur.

Virgo maria.

Petrus Paulus

Tho. pri⁹ legium.
Thomas.

¶ De Eubulia per Cepheum.

Cap. 10.

Eubulia
cepho cō
paraf. A. 3.

¶ Vp̄⁹ d̄c̄m̄ recolim⁹ virtutes adiūctas prudētis q̄ par tes potētiales d̄r a nobis p̄ vna accipi pp̄ ip̄as. s. im p̄fectōis cōueniētīā cui fauet imaginū Cephei & dua rū sequētū ip̄as p̄tes q̄ tres sunt rep̄tātū conūctio vir etēim vxor & filia sc̄dm̄ fabulas extitere. vnitatē igit̄ p̄dictā istay vinculū p̄notauit. Cephe⁹ ergo eubuliā q̄ b̄n̄ cōsiliatiua in ter p̄tes potētiales prudētis ab Aris. 6. ethi. ponit̄ v̄niginti si deribus fulgens innuit Supra q̄nq̄. n. subiectinas. octo autem

Idem:
Ebulia
quid.

Integrales ptes q̄ tredecim faciūt sex a. huc stellas possidēs p̄ tres de nūero triū potētialū se nūtiat. Quālis at ill. sp̄ sit tres reliq̄ in Zona exites ceteris rutilātiores indicāt. Ebulia. n. 6. ethi. recludo ē cōsiliū ad bonū finē p̄ cōgrua media tpe oportuno pcedēs. In qua diffinitionē tria requi dicitur ad Ebuliā q̄ p̄ tres has stellas figurant. Sideratiōis quoq̄ hui⁹ natura p̄p̄o sūtū astruit quom de ip̄a luh⁹ fir. fir. li. 7. dicat. q̄cūq̄ sub cepheo nati fuerit erūt graues iusteri: oīni seueritatis auctoritate metuēdi: vultū sēp ex mox integritate figētes: q̄ stoicā vero sectam sectant affectu. Tales fuerūt apud veteres Catōes. Talis nōis tpi b⁹ Tullian⁹ q̄ seueritatis merito etiā ordinarij cōsulat⁹ insīgnia cōsecut⁹ est. hęc ille. Quē q̄tū Ebuliā p̄cedāt luce clari⁹ liquet. Fabula aut cephei & Cassiopej quom renuāt propter impfectā traditiōnē moraliter vel alio quorū modo exponi. Idō hic breui carmine de ambobus me expediam.

Iul⁹ fir.
Cephei in
fluxus.
Catōes
Tullianus

Post mortem gternis celi quoq̄ dum trahit auras

Sideribus radiat bene iudicans.

Sic qui consilium prudenter destinat aptis

Tempore cū medijs micat ethere.

¶ Hācigit cū duabus sequētib⁹ partē Tho. gloriōsū Thomas possedisse p̄batēni liquidō cōstatet oibus tantū vīrum siue hīs ad totius apicem virtutis euehū nequiuisse.

Sinesis per Cassiopeam.

De Sinesi per Cassiopeam.

Caput duodecimum.

Arist.
Sinesis
qui d.
Thomas.
Idem.

Diungit scdo prudētis sinesis: vt Ari. 6. ethi. placuit
vire⁹ aut bñ indicatiua est. licet tñ indicū ad⁹ iustitię
sit scdm. S. T. scda scđę. q. 60. tñ prudentiam requirvt
ibidē ipsemet testat. Et iō de iudicio quo sibi pculaz
ris quiq; regiminis homo prodest & quo iudex ppsos⁹ recta de
cernit cū eandē ducat originē si temeritatem vitare debeat hīc
mixtim agendū est. Cassiopea. 13. stellis ornata hāc admonuit.

Siesis cas
siopæ cōs
paratur.
Aristo.
lus.

Primo in sede quatuor stellasunt ceteris lucidiores eo q; iudicās
& sedere debet: vt in autentico: vt ab illustribus; & ibi glosa in
verbo sedere coll. quāta & i specu. titu. de disputa. & allega. 5. 6
in princ. & titu. de sen. 5. 4. in prin. qa. 7. phys. in qetari & se-
dere aia sit sciēs & prudēs: & quatuor virtutes p hęc quatuor siede
ra figuratas hīc debet q; quatuor virtijs corrūpentib⁹ iudiciū con-
tradiciūt. Vt. n. Isidorus li. 3. de sūmo bono & Greg. l. 11. q. 3. ca. qe
tuor dixerūt: Amor: odiū: metus: & cupiditas: rectū impediu
diciū dignoscunt. Nouē restāt Cassiopeę corporis astra. Nouē
nari⁹ nūerus primus ē q; epodoū facit. i. sesgoctauam pportio
nē octonario. i. cōparatus quā pportio tonus dicitur in musica.

Quatuor
iudiciū ve
rū ipediūt
Isidorus
Gregori⁹
Canon.

Qui vt Boeti⁹
cōtra Aristoxe
qua diuidi ne
& iudiciū i eę
tur quom ius
q; iudicat se sē

Boeti⁹ cō
tra Aristoxe
num.

Veneris & Sa
obtinēt huius
le que quātū p 9

Veneris
& Saturni
insti.
Ptolo.
Idem.

hīnc habeto. Ptolomęus tertio Quadrupartiti dixit q; si Satur-
nus cōcor s cū venere fuerit nat⁹ leget secreta: sciet leges amās
deum & legem suam: in bellis se ponet pro defensione: legis: fi
delis: legalis: & custodiet se a mala phama.

Vos qui bus est cordi tñ pferre colenda

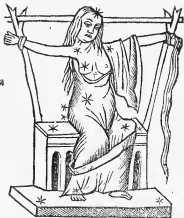
Iudicia admoneo: voce superba;

Cessetis vosmet laudare: q; alta petiuit

Vertiē Andromedes vertice verso.

in 3. Musices
nū pbat i duo
quāq; pōt. Sic
lia nōq; separa
stū & iustū in
per. excedāt.
turni naturam
imaginis stel-
s posito. faueat

Calliopea

Aristo.
Thomas.

De Gnomín per andromedam.

Caput. 3.

DOratiónu prudētīę vltīa est Gnomín scđm Arist. 6 ethy
 Sūctūq; Tho. scđa scđę. q. 51. cām reddentē cur gnom
 q̄ & iudicatīua est addere oportuerit Sinesī quom dī
 xit. Habitus cognoscitūū dīstīngunt scđm altiora vel in
 ferīora prīncīpia sicut sapiētīā in speculatīōis altiora prīncīpia
 cōsiderat q̄ scđa & id ab ea dīstīngūt: & ita ē oportet eē in actī
 ōis. Manifestū est autē q̄ illa q̄ sunt p̄ter ordinē inferioris prīncī
 pīj sicut cāę reducūt quāq; ordinē altioris prīncīpīj sicut mōstruo
 sī peus ataktū sunt p̄ter ordinē virtutis actīę in semīe tū ca. lūr
 sub ordine altioris prīncīpīj. s. celestis corporis vī vltioris pro
 uidētīę dīuīę: Vñ ille q̄ cōsiderat virtutem actīuā in semīe n̄ pos
 set certū iudiciū ferre de hmōi mōstris de quibus pōt iudicari se
 cū dū ordinē dīuīę puidētīę. Cōtīgit autē quāq; alīq. l. eē facitūm
 p̄ter cōes regulas agēdos pura cū ipugnatōrī pītē nō ē depōsi
 tū reddē lū vel aliud hmōi: & id o; de hmōi iudicare scđm alīq;
 altiora prīncīpia q̄ sint reglę cōes scđm q̄s iudicat Sinesī & scđ;
 illa altiora prīncīpia exīgūt altior vīrū iudicatīua q̄ dī Gnomín q̄
 importat q̄ dī p̄p̄tīcatīōē iudicīj. hec. ille. Hāc virtutē Andro

Gnomín
quid.
Hęc p̄ and
dromedā.

Gnomon per Andromedam

meda indicat q̄ viginti Stellis exurgit. Proportio autē viginti ad quindecimserpentis prudej. n̄iam monstrantis ep̄itrita siue

Boetius.

fesquitertia in musice diatelle on cōsonātia d̄f. Hęc aut cōsonātia priā & elemētū om

nū aliā est cū tonus q̄ et Boeti. i. musice cōlo

Macrobijs

pportio minor ē teste natiā, notādum, sit est et quattuor primo res

periat talē fortit̄ excel naturā videat. Macro

Hois har monia.

n̄iq; ex quatuor elemen animā potētis r̄ne. l. q; cōstitūes diatell̄erō

tis corpus; tribus vero animolitate cupiditate cōsonātia hūanę cōposi

Vergilijs

tionis harmonis attribuit. Vergilijs it̄dem p̄fecte br̄s expr̄mere volēs O terq; quaterq; b̄f̄ p̄clamās eidē p̄f̄ctiōnis decer n̄t insignia. Quapp talib; fulta p̄portio Gnomin q̄ p̄spicada cę teras quodāntō prudētis p̄tes ancillit̄ cōgrue satis oñdit. Q. n. p̄spicaci it̄tellectus acumie v̄ditrix euadat testis est stella q̄ cętes ris rutilātor caput eijs exornat. Veneras quoq; signum hoc q; s litates āplectit̄. & Zabelus Ismaelita in lib. de interrogatiōis b; in tertia parte horę veneris ierrogatiōes fieri dixit de cā q̄ nascit. Cā aut nascēs si p̄ter cōes regulas discutienda sit Gno min offiōj est. Iulius ēt firmic; lib. 2. de venere dixit. Ven; i pte Horoscopi p̄tilit̄ cōstituta si p noctē i hoc loco fuerit diuis inge nijs hoies faciet amicos impator; at potētū; reddit; & qb; impa tor; ac magnor; viro; negotia credantur. hęc ille. Q; tē nōnisi p spicatiā iudicādiq; inuāt efficitā. Ad fabulā sermo dirigit apti Traditā mortī Andromeden solutis

Zabelus. Veneris i fluxus.

(Simā.)

Vinculis Perseus redimit que amoris

Nullis grata reliquit

Persea terris.

Mater obstitit genitorq; furdas

Exhiber(facti memoratur) aures;

Hac re ptulit alto

Pallas olympo,

Sic nitet gnomin sapientis arce

Cum sequens instum refugit parentes;

Et sic fidere tandem

Cingitur auro.

Σ

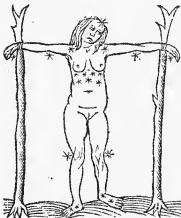

Attēde aūc lector scicrco perseū iustū dici quia sequēti capite p
iustitia declarabis. Et hęc de prudētia ad pñs dicta sufficiāt.

Andromeda.

¶ De iustitia per Perseum.

Caput. 14.

v. ethi. placuit. Et ideo recte pPerseū q̄ Gorgonis gestat caput
sicut duas pñtus i imagines vt illa in duas spēs demonstrat. Tre
decim scillas presens quattuor caput meduce distinguit q̄ tre
decim sui geometrica pportionalitate disponas hoc mō facies

Proportionali
boeti^o. 2. arith
dit pportioēs
les differētias
eū se habet. 9

Tripla

6

Tripla

1

tas eū hęc vt
meticus tras
habet equas
ineq̄les sicut

Bottius.

1. ad 3. ita 3. ad
nouē cum vtrobīq̄ sub tripla proportio sit. Hęc igitur propos

EXpeditis Iustitiā q̄d
his q̄ de secundum
prudētia iurispe.
occurrere
dicēda nunc ad iusti
tiam nostrę series
narrationis diriga
tur. Iustitia secundū
iuris peritos iustiti.
de iust. & iure. & ff.
de iust. & in. l. iust. est
perpetua & constās
in voluntas ius suū
vnicuiq̄ tribuens
Diuiditur autem du
as in species distri
butiuam & commu
tatiuā. vt Aristote.

Quo diu
ditur.
Aristo.
Iustitia ps
leo cōpat.

Iustitia per Personam

Thomae. Personalitas distributiue iustitię mediũ signat quom. Sanct. scđa scđe. q. 61. dicit. In distributiua iustitia datur alqd alicui priuate psonę inquantũ id quod est totius est debitum parti quod quidem tanto maius est quanto ipsa pars maiorem principalitatem habet in toto. Et ideo in distributiua iustitia tanto plus alicui. de bonis cõibus dat quãto ipsa psona maiore habet principalitatem in cõitate q̄ qdem principalitas in Aristocratiã cõitate attenditur secundum virtutem. in Olycratiã secundum ciuitatis. in Democratiã secundum libertatē & in alijs aliter. Et idem iustitia distributiua nõ accipit mediũ scđm equalitatē rei ad rem sed secundum pportionē rerum ad personas vt. sicut vna persona excedit etiã res q̄ dat vni psonę excedit rem que dat alij: & ideo dicit philosophus q̄ tale mediũ est secundum geometricam proportionalitatē in qua attendit equale nõ secundum quãtitatē sed secundum pportionē. Hęc ille. Iustitię vero cõmutatiue mediũ qđ secundum Arithmetiã pportionē sumit si stellam in manu Persei dextera clariorem secluseris vt potę iustitię distributiue q̄ nobis illior est aptiorē euidenter inuenies. 3. em. 4. & 5. 12. faciūt & in Arithmetica medietate locantur secundum Boetium loco p̄fato.

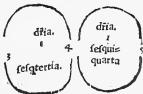
Mediũ in distributiua iustitia

Aristo.

Mediũ cõmutatiue.

Boetius.

Eodem. n. mō
3. quo. 5. excess
positio tũ sine
di doct. S. loco
In cõmutatio
tur aliquid ali
psonę pp̄t ac
cepta ē vt ma
in emptiõē &
quibus primo
tio cõmutatio

4. excedunt
dñt. 4. Pro
qualis ē. Au
p̄gallegato
nibus reddi
cui singlari
rem eius q̄
xime paret
venditione i
luer'tur raz
nis; & ideo

Thomas.
Aristote.
Iustitię so
lius ē me
diũ rei.

oportet adquare rem rei vt quanto iste plus habet q̄ suam sit de eo quod est alterius tantũdem resituat ei cuius est & sic sit equalitas secundum Arithmetica medietatem q̄ attendit secundum parem q̄titatis excessum. hęc ille. Nec mireris me de medio in iustitia extendisse quom solus virtutis istius moralis secundum. Sanc. Tho. scđa scđe. q. 59. & philosophum. 5. Ethico. mediũ rei inueniatur. Distributiue etiam que nobilior est

stellā clariorē in dextera q̄ agilitor est dōctm⁹ quom proportio
 nalitas scdm Boetiu. 2. Arith. geometrica ceteris excellēior in
 dicetur. hęc autē (vt supra patuit) sibi attributa est. Duplex etiam
 imagine p̄sens integrali: q̄ duplex iustitia originalis. s. & gra
 tuita scdm. S. Tho. 2. scn. di. 20. reperiat. q̄ q̄dcm originalis iusti
 tia p̄ peccatū originale in oib⁹ puris hoibus secūdu oīum recte
 sentiētū dicta deturba: licet aliq̄ velint btām excipere virginē
 Verecundor aut ego patrū meorū indign⁹ itēpres hīs q̄ contra
 eos dixerūt in p̄ntiarum adiūgere. Natura etiā stelle illius q̄ in
 dextera rutilat iustitiā p̄tendit apertius quom martiales mercu
 rialesq̄ complexiones imitē. Pto. n. quadriginti tertio inquit
 q̄ si mars cōcors mercurio fuerit existēdo in bono statu natus
 erit aliorum gubernator: magni sensus naturalis: nomini hos
 norati. sapiens: bonę amicitie similitū sibi: & eis receptiōis
 bonę: & erit generaliter suis nociu⁹ inimicis & suis profectuo
 sus amicis. Hęc aut omnia licet iustitię cōueniant vltima tū spā
 libus cōuenire dignoscit si dist. 45. ca. vera qd̄ est Greg. 19. mo
 ralis. qd̄ dicit atōdam⁹. Iustitia sibi dē vera iustis q̄ amici sui sūt
 compassiōnē: iniusti autē: q̄ inimici censentur: v̄ndictę federita
 tem exhibet. Fabulam contemplemur accōmodam.

Quondā in lapides quom caput omnes

Meduse homines verteret: ense

Truncans genitus de Ioue Perseus:

In stellifer a sede locatur,

Sic iustitię pondera seruans

Largo & retinens corde sagittas

Dulces hominum: si esuriem auri

Cor faxificantem enecat: alto

Cum sideribus fulget olympo.

¶ De restitutione per caput Gorgonis.

Caput. 15.

T si mixtū de medusę capite superiore cap. cū p̄ci si
 gura tractatū sit: tū q̄ imago ē cōstitūta disti⁹ as bre
 uis usulę accōmodabim⁹ inuētiōes. Inu. it caput hoc
 quattuor siderib⁹ lineatū cōmutatiūq̄ iustitię actū re

stitutionē cū manu sinistra Persei tenetur. Dextra si per caput
 quidem (vt supra dictū est) distributię donat. Hui⁹ autē rō est q̄ gorgonis
 ternarij proprietatis numeri. Prio. n. Arithmetices Boet. docuit Boetius.

C. 4.

Boetius.
Iustitia du
plex.
Thomas.

Btā virgo
maria.

Pto.
Martis &
mercurij
influ.

Canon.
Grego.

Restitutio per caput Gorgonis.

quaternariū piter parē fore nūc; talisq; naturę (vt eiusdē gene-
 ris oēs) q; semper diuisioni in partes eq̄les vsq; ad ipsam vnita-
 tem pateat q̄ indiuisa cōsistit. Sic q; restituere habet aliena eo
 vsq; i equas ptes quātitatiue (vt supra declaratū ē) res debet di-
 uidendo distribuere quousq; ad indiuisas quodāmodo se pprias
 diuitias puenerit. Zacheus quoq; ille pu blicanorū p̄nceps vt
 habet Luce. 19. quom aliena rapuisset conuersus ad susceptio-
 nem domini dicebat. Ecce dimidiū bonorū meorū do pauperib⁹
 domine; & si aliquid aliquem defraudau reddo quadruplū. In
 his verbis stellarū numerus quaternari⁹; & quom se quadruplū
 restituere pmittit; & cū dimidiū diuidēdo spōdet; cōmēdat. Ad
 influxū veniam⁹ non ineptum. Prolo. in centiloquio dixit. Quō
 fuerit Mars iūctus corporaliter capiti Algol. i. Gorgonis stellę
 quę est in Tauro & non aspexerit fortuna gradū ascēdentē nec
 fuerit in octaua & dñs Anauba luminariū opposit⁹ fuerit. Mars
 ti vel in eius quarto aspectu; nati truncabitur caput. Q; si fuerit
 luminare in medio cœli suspendet. Et si fuerint mali aspiciens
 tes se a Geminis & a p̄sce abscondēt eius man⁹ & pedes hęc
 ille. Patet ex his mortis pessime p̄nostici; q; qui restitutionem
 non fecerit sicuti Dauidus dicebat vt irū inuisitū mala capient in
 interitu. Nota autē q; stellę hę funereę sunt secundum. S. Tho. in
 opusculo defato. Et licet necessitatē nō habeāt tñ audi exemplū
 quod ponit Halins Rodoani dictū illud Prolo. meī exponēs. Acci-
 dit inquit vt quidā seruus oñderet michi natiuitatem filij dñi
 sui & inuenit solē in medio cœli & ip̄e erat dñs anauba & hylect
 & Martem in quarto aspectu eius. i. ascēdētis; Saturnū etiā
 in angulo tertę; Culus ascēdēs Piscis. Vñ exterrit⁹ distulit iudi-
 cū dicens; Oportet anteq̄ iudicē cōpleant dies nutritiōis. Cre-
 uit autē puer & cū valde sollicitar er circa inuestigatōnem moy-
 suorū nil audiu vnde sibi timerem truncationē manuum ac pes-
 dum; ac infurcationē quom esset verecōdus & māsuetus. Quom
 q; peruenisset ad .30. annū ingressi sunt qudā domū eius fugiētes
 eo q; accusati essent super illū de dolo qui p̄gerat in egypto &
 deprehensi sunt in domo illa; & ip̄se cum illis amisit manus ac
 pedes & infurcatus est; & egovidi illū absq; manibus & pedib⁹
 & infurcatum. His perpende quāta sit potentia cœli; & hinc ad
 fabulam transeamus.

Lucas.

Prolo.
Capitis
gorgonis
inflū.

Dauidus
Tho.

Hylaus
Exemplū
mirabile.

Ense rectus
Gorgonis horrens
Sidere vertex
Emicat alto:
Luce quaterna.

Sic qui aliena
Detinet: ut iste
Fulgidus astro:
Segreget illa
Restituendo.

¶ Gloriosus aut Thomas q̄ actū hūc exercuerit nō est dicendū Tho
quom nō solū aliena nō rapuerit: sed & immensas diuitias pro spreuit.
christi amore reliquerit. Dignitates. n. positus in religiōe spre honores
vit: & Chrysostomū sup̄ Matthēi euangeliū malere dixit: q̄ Par & diuitias
aliquis vr̄bis regimine sublimari.

CAPVT GORGONIS.

¶ Descendendo bonum per Aurigam.

Coput. 16.

Inca integrale iustitię ptes cōsiderādū est q̄ scdm Augm̄
August. i li. de correptione & gratia duę tantū sunt Tho.
scilicet declinare a malo & facere bonū: scdm autē
S. T. scda scđę. q. 79. dicuntur partes iustitię inte-
grales quia vtrūq̄ eorum requiritur ad perfectum
nōū iustitię. Ad iustitiā em̄ pertinet equalitatem constituere in
his quę sunt ad alterū & eiusdem est cōstituere aliqd̄ & cōstitu

Facere bonum per aurigam.

tū seruare i his q̄ sunt ad alterū. Cōstituit aut̄ quis eq̄litate iusti-
tię facēdo bonū. i. reddēdo alteri qd̄ ei debetur. Cōseruat vero
eq̄litate iustitię declinādo a malo. i. nullū nocumētū pximo in se
rēdo. De faciēdo bonū prio vidēdū est cū p̄cedat cōstitutio cōser-
uationē & lobi primo dicať. Timēs deū. i. faciēs bonū: & rece-
dēs a malo. Mōstrat igit̄ hāc ptē Auriga septēno sidere fulgēs
ea. l. rōne q̄ quoni nūl melius q̄ bona facere repiat: ita septena-
rio nullus sācratior nūerus. Et vt omittā orthodoxy: multipli-
ces rōnes ad Macro. in sōnio Scipiōis veniā q̄ septenariū com-
mē sās ita inquit. Hic nūerus. s. septenari⁹ heptas nūc vocaf an-
tiquato vsu prię s̄q̄. Apud veteres em̄ septas vocabat̄: qd̄ græ-
co noie testabat̄ veneratōem debitā nūero. Nā prio oim hoc na-
mero aia inū. lana ḡnata ē sicut Timē⁹ Platonis edocuit. Mono-
de. n. i vertice locata trini nūeri ab eadē ex vtr̄aq̄ pte fluxerūt:
ab hac pars: ab illa ip̄ares. i. post monadē: a pte altera duo: Ide
quatuor: deidē octo. Ab alia vero pte tria: deidē nouē: & ide. 17.

Ex his nūeris sc̄tā cō-
mē iperio creatōris
hinc potētia nūerib⁹
animæ origo septena
ptē quoq̄ vagantium
stelliferę & oēs cōtinē
atōris potentia: que
tibus obtuiarent̄ in

textio ḡnacionē an-
efficit. Non pua ergo
oñd̄it: quā mūdanc
rij finib⁹ cōtinē. Se-
spherarū ordinē illi
ti subiecit artifex cre-
supioris rapidis mos-
ferora omnia guber-

narēt. Post hęc Macro. diffuse pbat hunc n̄ p septenarium regi:
deinde ait. Oceanus quoq̄ in incremēto suo hunc numerū tenet

Hic deniq̄ est numerus q̄ hoīem cōcipit: phormari: edi: viuerē:
altac p oēs ḡtatū gradus tradi sene s̄ctat̄: q̄ oim constare facit.

Et hoc plixiori narratiōe Macro. pulcherrime pbat: q̄ grā bre-
uitatis omittō. Hinc igit̄ n̄m̄ ppositum it̄quet fati's. Ex influxu

quoq̄ sideratiōis hui⁹ n̄a surgit intētio. Hal⁹. n. Rodomā in 3.
tractatu Ptole. Martis Mercurijq̄ cōiūctiōes (cur⁹ copulationis

hę stellę sūt) in aia nat̄j mores firmos opari dixit. Firm⁹ aut̄ ille
est q̄ bona semp̄ exeq̄. Nō min⁹ cōueniētē sniam Hermes i lib.

de stellis beibenij's posuit vbi ait: p mixtio ista facit q̄ nat⁹ pōtē
se in negocio dei: & ē alt⁹ morib⁹: sensus. mlti: sapiēs i oib⁹: amāq̄
sapiētia: & ē phamosus i mltis tris. Ad fabulā citi⁹ trāseamus,

Iobus.
Facerebo-
num: auri
gæ cōpat
Macrobi⁹

Timarus
Plato.

Macrobi⁹
Luna oce-
an⁹. hō: p
septenari-
um regūē.
Ilem.
Halius.
Martis &
mercurij
i n̄m.
Hermes

Declinare a malo per serpentarium Fo.XVII.

Quadrige ottilochus
 Repertor placuit,
 Viris & superis;
 Modum q̄ dederit
 Vehendi egregium.
 Ob hoc sioribus

Locari meruit
 Manu lora tenens.
 Bonum sic faciens
 Cita ut rotula
 Olympi radijs
 Mica splendatior.

Thomas.

¶ Qui svero Tho. S. in quo nunq̄ dolus inuentus ē & bonū fecit
 se & a malo declinasse (si sapit) ambigat

Auriga.

CAPRA HEDL

¶ De declinādo a malo per serpentariū.

Caput. 17.

Integratiū iustitiā altera ps est declinare a malo: et quia T. S. teste scda scd̄. q. 79. declinādo a malo p̄ceptis negatiuis p̄prie obtēpat. Ideo per ser-
 pentariū siue Ophiuchū. 17. stellis clarū cōgrue de-
 monstratur. Decem enim p̄ceptorū . 7. negatiua
 sunt. Quapropter decē sidera habet vt omniū mādatorū custo-
 diam ad perfecte negatiua obseruanda necessaria moneret: vt
 Iacobus ap̄ls voluit dicēs . q̄ in vno offendit factus est oim reus.
 Vt autē p̄ se declinationē a malo notari inueneret septē in manib⁹
 gestat quo. v3. p̄aderet septē virtutib⁹ opam dādā q̄ septē negati-
 uis p̄ceptis admonētur. At quoniam doctor. S. prima scd̄. q. 100.
 p̄cepta octo fore negatiua dixit ne sibi ego videat contra

Thomas .
 Declinare
 a malo p̄
 serpentariū
 Iacobus.
 Thomas
 Vi tho. cō
 tradicere
 auctori: 13
 soluitur.

Sideralis Abyssus.

C. iij.

Religio per Anguem ophiuchi.

**Exo^{d.}
Tho.** diceret qui totus illi subdor decessione accipito, Exo. 20. p̄ceptū primū de deo colēdo negatiuū traditur & hoc Tho. San. aduersus negatiuum esse dixit. Verū est q̄ quom affirmatio naturas liter prior sit negatione; & remota in idolorū cultura non adhuc diuine factum sit satis legi; quom deum vnicum adorare necesse sit maximeq; quom post p̄ceptū illud subiungatur: ego sum dominus deus tuus; videtur p̄ceptū istud illi equipollere quod

**Deutero.
Matthae^{9.}** Deutero. 6. et Matthēi. 4. habet. Dūm deū tuum adorabis & illi soli seruiēs; vt. s. erroris ablatio & veritatis intētio insimul copulēt; vñ negatiuū poterit affirmatiuūq; cēseri. Et hoc ego cernēs vltra tertiu & quartū mādatū. s. memēto vt diē Sabbati sanctifice s; & honora patrē tuū & matrē tuā; quę doctor ip̄e sc̄tus loco p̄fato affirmatiua ponit primū etiā affirmatiuū diceret; nō dubitauit. Q̄d vt quodā fulciat exēplo. 4. mēta. recole primū principū a philosopho traditū negatiuū. s. ip̄se ē idē sil' eē & non eē. Et tñ argumētis cogunt aliq; affirmatiuū ponere; & de quo tñ disputādū al' s. Nā a ēt stellaz idē autūat quom salūnis op̄ib⁹ afficet et modicū Veneris. Nā q̄ driptici. 3. Pto. dixit q̄ mixtū hic facit q̄ hō deū verebū; idē diuis cogitabit & erit ab imundis se abstinēs. vides q̄ recte hęc q̄ malū declinet efficiāt; Fabula nō min⁹

Aristo. Asclepius olim Qui moribus egrā (id asserit
Artis medicinę Sanauerit in se
Auctor; deus est nunc Mentem mala linquens
Illustre repertum Cęli ignibus ardet.
Tale ob facinus, sic

**Ptole.
Saturni &
veneris in
flu.** De religione per anguem Ophiuchi. Capi. 13.

**Tullius
Religio
quid.** Eligio iter reliquas iustitię potētiales ptes primo cōsideranda se offert quom dignior cūctis enadat. Est autem religio sc̄dm Tulliu. 1. Retho. q̄dā iustitio natię quā diuinā vocāt q̄ cultū vel cęrimoniā affert. Et ideo iter iustitię virtutes annexas posita. Macrobio aut saturnaliū. 3. teste Serulo Sulpitio religione eē dictā tradidit q̄ pp̄ sc̄ritatē aliā quā remota ac seposita a nobis sit quasi a relinquēdo dicta vt a carēdo cęrimonia. Hoc Vergili⁹ seruās ait. Est ingēs gelidū lucus ppe cęretis anūē Religione patrum late facer. Et ad eicit quo pprietatē religiōis exprimeret. Vndiq; colles iclusere caui et nēgra nem⁹ abiete cingit. Quę res vtiq; faciebat lucū a cōio; ne pp̄li secretū. Et vt reliquū locū oūder et nō solū ad eū dīffū

**Macrobi⁹
Serul⁹ Sul-
pitius.
Religio
vnde dī.
Vergilius**

cultate: adiecit & scđitatē. Syluano veteri phana ē sacrasse per
 lūgos agrorū pecoriq; deo scđm Pōpeli festū religiosi sunt q; fa
 cienda & vitāda discernūt. Hinc Maro ait Riūos deducere nul
 la religio vetuit. hic vērū dixisse Tho. S. scđa scđq. q. 81. perpēde.
 Quom scđitatē idē fore religioi p̄bans: ipsam religionē hoīem
 in deū principit ordinare testat⁹ est. Istā igiū religionē Anguis
 Ophiuchi mēnet. 22. astris exim⁹. Proportio. n. istarū nūeri stel
 larū ad. 13. Per seī iustitiā inuētis supnouptiēs est. Continet enim
 22. 13. stel & isup
 Q; p̄ fatis p̄po
 quom religio
 scđibus suis q;
 rīus nouenari
 sp̄i iusticię suz
 ē. 16. dī q; scđā
 decī de pili sca
 enūū teclū ta 13

Religio
 per agūz
 ophiuchi
 eius. 6. ptes
 sito cōgruit
 ipsa cū octo
 exponēi ife
 um pducens
 p̄ne 2af. Ex
 sunt sagavn
 prap̄ ad opiz
 22 bernaculi.

Hoc denotat religionē q; denariū p̄ceptorū nūerū n̄ cōtēta serua
 re: cōsilia custodiēdo denariū supat. Et bñ de p̄l zapras quom
 ex. j. lo. Cassi. lib. cuprinā pellēmonachos antiquus gestasse no
 scam⁹. Sic ergo quom vndenarius duplicat. 22. cōstituatur illud. S.
 Tho. scđa scđq. q. 88. hinc habere vitā actiua & cōtēplatiua r elig
 giones variare quom binarius alteritatis principū sit Boet. j. Tho.
 arith. teste. Et hac de cā anguis iste religionē significasse clare
 scit. Naturā serpentis id cōfirmare testes sunt auctores q; pluris
 mi q; angues adib⁹ q; si sacris religiosissq; domesticos & sinxerit
 & historijs tradiderūt. Illud Ver. i. 5. occurrit q; ad patris tumu
 lum gneam orantem sacrificatēq; introducens ait.
 Dixerat hęc aditis quom lubricus anguis ab imis
 Septem ingens gyros septena voluūna traxit
 Amplexus placide tumulum lapsusq; per aras
 Celūq; cū terga nate maculosus & auro
 Squinam incendebat fulgor: seu nubibus arcus
 Mille trahit varios aduerso sole colores.
 Obstupuit visu gneas ille agmine longo
 Tādem inter pateras & leuia pocula serpens
 Libavitq; dapes rur fuscq; innoxius imo
 Sue cessit tumulo: & de pasta altaria liquit.

Pōpe⁹ fec
 stus.
 Religiosi
 q; sint.
 Maro.
 Tho.
 Religio
 per agūz
 ophiuchi
 Exod.
 Cassianus
 Tho.
 Boetius.
 Nasa fers
 pentis.
 Vergilius
 Valerius,
 Lucius,
 Sylla.

Valeri⁹ quoq; max. lib. j. cap. 4. de p̄digijs Ludco sylle Consulj
 C. iij

Religio per Anguem ophiuchi.

Tyberius
Gracchus
Macrob⁹

quom imolaret a pte arę ignē plapfamvictoriã q̄ subsecuta est
paruisse. Et ille Tyberij gracchi trinitē exitū duas angues dū sa
cificaret ex occulto plapas hostię quã imolauerat adeso iecof
pmisisse. Macro. itidē sat. j. antiquos afferit ediū; aditoꝝ oracu
loꝝ; thesaurorū; custodia dracōib⁹ assignasse. Fabella id asse
Proliſ Apollineę meditatus
(ueret aptissime,

Quom foret vt medicamine glaucum
Redderet his iterum capiendīs
Flatibus aeris; baculumq;
Volueret in manūbus; videt anguem
Verberibusq; necat; subito alter
Assuit ore gerens viridem herbam
Qua tetigit caput anguis; & ille
Viuus abit; Stupet atq; docetur
Natus Apolline; reddit & auris
Ex simili medicamine glaucum.
Hinc nitet anguis in æthere clarus.
Sic docer vt redeat sceleratus
Religio ad dominum; mala sūt mors.
Quom vitium; deus optima vita.

Serpentarius.

De deuotione per sagittam.

Ca. 16.

Ouū vel ab re nemini videat q̄ de actib⁹ religiōis
 verba facturi q̄si vltra p̄missum videamur extendi
 Polliciti. n. sum⁹ & de actib⁹ q̄ potētias diuin⁹ ex
 planādas. Quom si. 1. de aia ves⁹ dī potētias p̄ act⁹
 distinguit: virtutē vnā multiplices act⁹ hūcē nisi his
 explicatis intellegere nequisses. De actu iḡsi interiori deuotione
 pri⁹ p̄tractādū quom sit taſt ordiamur. Vgo de. S. victo. deuotio
 nem ita diffinit. Deuotio ē feruor bonę volūtatis quē mēs cohīs
 bere nōvalēs certis mūſteſtat idicijs. Tho. quoz. S. ſcōla ſedē. q.
 82. Deuotio inquit nihil aliud eē v̄ q̄ voluntas q̄dam p̄mptę tra
 dendī ſe ad ea q̄ pertinent ad dei ſamulatā. Quę q̄dem deuotio
 quom ſcōm doc. S. ibidē ex duplici meditatioē canetur. ſ. diuinę
 bonitatis & bñficiorū eius: & p̄prioꝝ deſectūū: & infirmitatis
 hūangreche p̄ ſagittā q̄ quattuor ſtellas hīs duas i ligno habet
 q̄si cās q̄ ferre vulneret indicat. Duas aut̄ alia in ferro q̄si eſſe
 ctus. Duo ſunt. n. q̄ p̄ſata auctoritate ex deuotioē cāſ lētitia. ſ.
 & triſtitia. Nā ex dīne bōitatis meditatioē lētitia: ex p̄prie aut̄
 fragilitatis cōſideratioē triſtitia ḡnā. Cōuēt at̄ egregię deuo
 tionē ſagitta mōſtrari quom verbū dei quo deuotio ḡnā p̄ ſagit
 tā ſepius denotet. Aug. n. p̄ſal. 119. exponēs ait. Sagittę potētis.
 acutę verba dei ſunt. Ecce iaciunt & trāſſigūt corda. Sed quom
 trāſſixa fuerit corda ſagittis verbis dei amor excitat nō interi
 tas cōpaſ. Nouit dās ſagittare ad amotē & nemo pulchri⁹ ſagit
 eat ad amotē q̄ q̄ verbo ſagittat: Immo ſagittat vt faciat aman
 tē. Hoc ex multis ſufficiat p̄poſito cōcordātibus. Stellaz nō mi
 nus fauet influxus: Martis limilitudinem retinēs veneriſq̄ mo
 dicum Pto. nāq̄ q̄ dīpartiti. 3. dixit q̄ facit mixtura hec vt hō
 ſit alacer: & bene morigerat⁹: bon⁹ hō: aptę complōni ſ: & phor
 mē delectabilem q̄ vitā habeat & lētā. Quę cūcta deuotioē cau
 ſari liquido conſtat. Fabula breuiſcule diſceratur.

Hęc extitit Amphitryonis
 Nati Herculis vn. le ſagitta
 Diro ore promethea quondam
 Inmitis auis raptus v̄
 Quę ſidere fulget in auras.
 Sedem iecur accipe amoris

Ariſto.

Vgo.

Deuotio
 quid.
 Thomas.
 Idem.
 Deuotioſſ
 cauſa.
 Deuotio
 p̄ ſagittā
 Deuotioſſ
 effectus.

Auguſt.

Pto. lo.
 Martis ve
 ner iſq̄ ſil.

Oratio per Aquilam

Quam rosit edax Aquila omni
 Quod tempore prius fuit huic nunc,
 Qui baccha manera spernens
 Turpem exult intima luxum
 Deuotus habetur, & altum

Tandem cetera splendidus intrat.

Ultra autem quaedam de gloriosi Thomae deuotione praefata illud adde-
 re visum est quod contemplationis deuotionisque gratia nemo eivum super-
 uit. Nam in extasi solutiterrenisque corporis pondus a terra suble-
 uatum septimum saeculum excitauit. In Christianissimi Francorum Regis
 Ludouici mensa degens et graui velut expergescit somno heres-
 sim Manicheorum destruxim exclamans manu mensam percussit. Et
 uenia a rege impetrata quod se in scholis contra Manicheos disserens
 esse fore putaret iussu regis acuto notario quicquid cogitauerat ex-
 planauit. Multa his scriba contingere quae cum breuitatis omittimus.
 In alijs. n. plenius exarrata frustra dudimus dilatare

Sagitta,

De oratione per Aquilam.

Cap. 107

Thomas;
 Oratio p
 aquilam.
 Paulus
 Orationis
 partes,

Quaterior alter actus religionis oratio est secundum S. Tho-
 ma sedem. q. 83. quae per Aquilam conuenientissime demonstrat
 Quattuor. n. stellis quod rutilet Ales: quattuor Timothei. j. cap. 10. 2. partes orationis positae notae obsecratio-
 nes orationes: postulantes: gratias actiones. Nec deest
 nobis numeralis iustitia speculanda. Quaternarius. n. numerus ex dua-
 litate bina consurgit in qua quaedam dualitate duae iugum unitates. Mo-
 nas autem. i. unitas (Macrobio teste super somnium Scipionis tri-
 tum finis omnium: nec ipsa principij aut finis sciens ad sum-
 mum referri deum. Haec illa est mens e summo e nata deo quae uices

Macrobius

tēpōz nesciens in vno semper quod adest consistit quo quomqz
 vtpotēna non sit numerabilis: innumeras tamen rerum species
 et de se creat & intra se continet. Inde quoqz aciem patulam co
 gitationis inclinans hanc monadem reperies ad animā referē
 ri. Anima. n. aliena a syluestris contagione materiæ tantum se
 auctori suo ac sibi debens simplicem sortita naturam quom se
 aiandæ vniuersitatis imēsitati iūdat nullū tū in itū sua vnitare
 diuortū. Vides vt hic monas orta a priā re dum cā ad vsqz alam
 vbiqz itēgra & sēp idia dua cōtinuatiōē ptāti s obtineat: hęc ille.
 Ex qb⁹ colligit o dualitatē deū aiāqz cōstituef. Et i quātrario
 duqz quom sint dualitates duas dei & aię cōstitūtiōes inuere. que
 aliud nō sūt nisi quom p orōnē vocalē vī mētalē spūs nī vnus cū
 deo effici. Nō min⁹ dei aięqz cōiūctiōē q̄ p orōnē sit nūer⁹ iste
 p̄dicit si ex vnitare trinitateqz cōponibīlē cōtēpleris. Ex supra
 dictis. n. p̄ trinitatē aiā constituuere nām q̄ vnitati. i. deo sif
 adūāf. Nāsa aqle id efficacit asserit si studio breuitatis potētiā:
 pugnat: visus acūmē: aspexeris. Potētissima. n. itervolucres Aqle
 est reginaqz oīm. Et hoīe orāte nihil potēt⁹ Chryso. sup Math.
 dixit. Pugna autē (si Plinio nāsa histo. 10. credimur) aliqz cū dra
 cone acrior est multoqz magis anceps ēē si in aere. Cum qb⁹. n.
 magis pugnat draco ille dīabolus q̄ cū orātibz: Et fortior erit
 de victoria dubietas si in aere p̄sent. i. si vocaliter vū aer pcuti
 tur oō fundat. Patent tūc hosti p̄titiōis affect⁹ eoqz acrior quo
 certior p̄uit in certamē. Visus acūmē solē in rota cōtēplāf itre
 p̄ide quom deo q̄ iusticię sol dī dū oramus enī: ori mētis oculū
 copulam⁹ intuitu. Cētera quomqz volueris plinius adaptabis.
 Ad imaginis veniam⁹ i fluxū. Hac si q̄ oriēte nati fuerint ofoni
 sibi cōgrua pollicef. Iuli⁹. n. sit. Matheseos. 7. ait qz tales erunt
 fortes milirares: quoz virtute atqz p̄sidio belloz metuendi ipe
 tus sopiāf. Erūt sane t̄ta virtute vt nudo p̄diti pectore hostes
 sequāf vt ad laudē suā p̄pe credāt si mortē secura aiōsi tate cōs
 tēpserint. Vide lector q̄tū ofonis potētię faueāt hęc verba. Sed
 addidit. Qz si hūc locū beneuole stelle p̄pa radiatiōe respexer
 int: liberabūt p̄iam: cōdēt & alias ciuitates: & deuicti vel sub
 iugatis hostib⁹ vel gētibus triūphabūt. Sic & si orantibus faue
 ant sanēti triūphātes aię se a vitijz liberāt scāqz spūs se vrbes
 & loca constituunt. Fabula iā concinne fauens adueniat

Aquile na
 tura.
 Chryso.
 Plinius

Iuli⁹ str.
 A qle in
 flu.

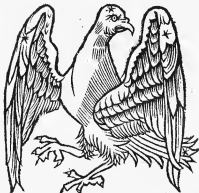
Adoratio per delphinum.

Missæ soles Iouis est flammeꝫ quo succurrere amanti
Possit: dilectum Hæmimedem altis ducat ephebum
Cælorum domibus: qui seruiat & pocula ponat
Saturat genito: patris simili ꝑpter amores.
Sic valet altisono nostros animos iungere pura
Dilectos pueros oratio: quæ scantiit olympum.

Tho. oſo. ¶ Oratione Tho. gliosus ita utebat ut ad scribēdū/legēdū/diſce
ptādūꝫ nunq̄ accederet: nihilq̄ ꝑſus aditaret: nisi quo dei im
ploraret auxiliū eo feruētiorē quo crebriorē fūderet orōnē. Ob

Reginald⁹ hoc socio suo dilectissimo Reginaldo factus est (qđ quo ad vixit
celari voluit) se orōnibus a xpo dño tā eminētē sciam impetras
se. De his exēpla q̄ voluit antiquas legāt historias nos breuitas
ei intētos pauca sufficiat de plurimis delegisse.

Aquila,

¶ De adoratione per Delphinum.

Ca. 21.

Adoratio
ꝑ delphiū

Xteriores religiōis act⁹ edicturis Adoratio ꝑrio oc
currititūdātq̄ ꝑriū q̄s corpus ad deū venerādū ex
libēt. Hęc ꝑ delphinū signat q̄ nouē rutilat astris.
Adoratio nāꝫ ꝑ corporis humilitatē exlibēt: vt

aię exciter affectu deo se ad subiiciendū. Sic nouenari⁹ q̄drat⁹ nūc
rus ē tria duct⁹. Ter tria. n. nouē faciū: vt p̄ quadratū corpis
qđ elemētis. 4. con-
riū vero dispositū &
citata deuotio signei
naī reuerētia digno
uenarij nosca figurā
minē. n. capite hume
exprimit. Phorma ē

repādi dorsi curuitas adorātib⁹ apte cōueniat. Signū hoc eē di-
ciq; muscū a nūero musarū. 9. aduertāt q; demis vt Higini: depra-
uata lectio figurāq; mōstrat Stellis itegrari cōtēderit. Quę sīde-
ra quom vt Saturnus & Mars openī. Maternus firmicus quinz-
to de iſta complexiōe dicebat. Si Saturnus & Mars pariter vnū
hospitium partis acceperint: & in eodem loco pariter constitus-
ri equabili potestatis societate fungantur: si in opportuniis gen-
niturę locis fuerit ista cōiunctiō: mores hoīm equabili grauitas-
tis moderatione cōponit: & oēs animi ipetus mitigat māuetis
tēpationibus. Martis. n. incōsulta temeritate ardoris improbi-
bitas & inflāmati calorīs ardor ipatiēst: cōiūctiōe sibi Saturni
frigorū tēperat & mitigatis ignibus quos natura. pprijs calorīs
incēderat ad fingēdos mores hoīm grauitatē ex aduētis sibi fri-
goris societatibus mutuat: vt Martis calor ad fingēdos mores
tardo Saturni frigore semper hebetatur: Quom itaq; Saturni
frigus tepefecerit calor Martis & quom illius flāmā Saturni iū-
ctum frigus extixerit: ex ista tēpationis moderatiōe mores hoīm
pfecta grauitatis ornāmēta p̄cipiūt. hęc ille. Quae tū fruēt. p̄po-
sito q̄rū vel calore dissoluta. p̄citas vel ex frigore desidiosa te-
peditas: adorationē impedire noscūtur. Ad fibulā veniamus.

Coniugem nanq; deus amphitrit en
Et maris rex ducere consulentis
Absq; delphini potuit rogatu.
Muneris cuius merito refulget
Igne ter trino. superos adorans
Artabas curuis: animam tonanti
Iungit vxorem: sua fata demum
Soluerit postq; rutilat beatus.

stat oīdat hūilitas: p̄ tna
aię q̄ trinitate gaudēt ex
etvni⁹ dei q; trin⁹ est p̄so-
scat. Adde q; adorāre no-
re nō posset exacti⁹. Ho-
risq; p̄dinē signū tale. 9.
Delphini id rep̄teat quō

Higini le-
ctio depra-
uata.
Iulius fir-
Saturni &
Martis in
flu.

Oblationes per equum.

Tho. ador-
ratio.

Tātū autē T. S. adoratiōe letat⁹ est vt quo magis deo debitā pos-
set reuerētiā exhibere possit missam quam ipse quotidiē cele-
brabat: alteram cui ipse sepius ministrabat audire semper se-
uentissime procreauit.

Delphinus.

¶ De eo quod oblationes/decimas/primitias/sacrificia: holo-
caustaq/offerre facit per equum. Ca. 11.

Quis decē & octo stellis irradiās aium signat deo
oblatiōes/decimas/primitias/sacrificia/holocaus-
taq/offerre pmpptissimū. Qd̄ ex religiōis affectu
pcedere testis est Doc. Sanc. scda scdē. q. 87. 86. 87.
Ideoq decē & octo istarū stellarū ad. 13. psei iustitiā

figurantis p-
tēs sup. 9. ad
quīpactus ex
exortū. Equi
(si Plinio l. 8.
affectio vt oīs
libus rōnis ex
re possint in-
nemo hęc deo 13

portoi sequi p-
dit .5. vt .1. hos
iustitia inuere-
atē erga dños
credim⁹) tāta ē
bus negatū aīa
ptibus illoꝝ fle-
fortnia. Et sic

13 dabit nisi q amo

Eg nasa.
Plinius.

Grego.
lobus.
Dauidus
Thomas.

re seruētiori incaluerit. Illud adde qd̄ Gre. 31. moral. exponēs il-
lud Iob. 39. Nūquid p̄bebis equo fortitudinē &c. dixit q̄ equo p̄-
dicator fortis intelligit: & ibi hōctā belle q̄ diffuse p̄seq̄. Præ-
dicatores autē quom hoīes ad viā veritatis euocēt: p̄clōres cōtes-
ri dñoꝝ adherere purgeāt: nū sacrificia offerūt si iuxta Psal. Sa-
crificiū deo spūs cōtribulatus: Sacrificiū autē quom. S. T. ponat
holocausta q̄ cōtinebant i sacrificio visū est milī distiguere quō

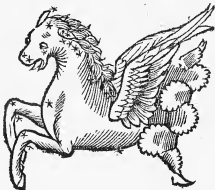
illud nō totū hęc autē consumerent ad cineres. Equus ergo iste quom nō tot⁹ sed vsq; ad vmbilicū dephormes sacrificium satis apte cōmonuit; qđ Macro. teste. Satur. scđo olim vocabat pter uia. in eo mos erat vt si qđ ex epulis supfuisset igne cōsumeret Hinc Catonis ioc⁹ ille. Nāq; albidū quēdā q sua comedisset & nouissime domū q ei reliq; erat incendio pdidisset pteruā se d se dicebat; qđ comesse nō potuerit id cōbuisse. Clarg ēt stellei hoc equo sicut Iuppit & Mars opari nō tenuūt. Et qđtripartiti 4. Pto. habet q; si qs in magis Iouē Martē in communicatio ne habētem sortitus fuerit iste erit decimator: satis nostro acs cōmodatū pposite. Ad fabelle intultum propereamus.

Macrobi⁹
Sacrificiū
dicebat p
terua.
Catōis io
cus i albi
dium.
Pto.
Iouis &
martis ist.

Hic fontipes fontem protulit in biugo
Parnaso: sacrum vatibus & numeris.
Inde polum volitans ingreditur nitidas
Et medius rutilat si dera pictus habens.
Sic qui primitias obtulerit superis
Fontem aperit cunctis diuitijs fluidum
Et tandem eternis ignibus irradiat.

¶ Spūalr hęc Tho. Sā. obtulisse qs ambigat/ Nā vt de reliquis Tho.
taceā & hīs q dixim⁹ cōphormemur: pdicationis arte ita resplē
dūt vt etsi multa ex mōibus ei⁹ hac de cā suscepit dñs: maiora
etiā suscepisset si pmisione sua impulsuq; quod melius videret
tur) ad aliud (hoc relicto) se nō transulisset officium.

Equus

Votum per triangulum.

¶ De voto per triangulum. Cap. 3.

¶ **O**tum sequitur: & ipm de religionis actib⁹ vt S^co. T. habet scda scpe. q. 88. qd quādū (ingit ille) obligatōne iportat ad aliqd faciēdū vel dimittendū. Obligat autē se hō p modū pmissiōis q̄ est rōnis act⁹: ad quā ptinet ordinare. Sicut em̄. hō imperādo vel de

Thomas .

V

Votum qd

pcando. ordinat quodāmodū qd sibi ab alijs fiat ita p mittendo ordinat quid ipse p alio facere debeat. pmissio autē pcedit ex proposito faciēdi. Propositū autē aliquā deliberationē pexigit quom sit actus voluntatis deliberatē. Sic ergo ad votū tria ex necessitate requiruntur. primo qdē deliberatio: scdo propositum volū

Ad votum tria requiruntur.

Per triangulum mōstratur.

tatis: tertio pmissio i qua pfiat rō voti. Ex his aduertitō q̄ pulchre p triangulū trib⁹ stellis isignem votū tria regrens itumef. Aliud est qd p ternariū hūc designat. religiōis. n. pfectio vt S^co. Doc. habet scda scdē. q. 189. in triplici voto obediētē. l. Castitatis & paupertatis confisit. Et iō illud qd votum monebat tria de

bui t principalia pfectioraq̄ pcedere. Phorma triquetra siue trigonalis haud insulsg disponit. Boet. nāq̄ secūdo Arithmetices trigonū primū principēq̄ figuraz appellās eo. pbat q̄ quom ipse in aliā priorē resoluī nequaq̄ possit: in ipm vniuersē diuidūtur. Sic ista tria vota principatum obtinēt: quicquidq̄ boni agif

Ptolo.

Iul⁹ fir.
Mercurij
influxus.
Zabeus .

inferioris gradus ipsoz participatiōe pfiat. Mercurij naturam obtinent hē stelle: qui secūdo quadripartiti quom dispositiōis dñs fuerit diuinationes seruitum dei: & ea que contingūt in s^cuarijs. 2. influūt. Iulius etiā Firmic⁹. matheseos. in. 9. ab herosco polo Mercurius siue matutinus siue Vespertinus Inuenit⁹ si fuerit sacerdos diuinolq̄ faciet. Et Zabeus hysmaelita in libro de interrogationibus. Qui interrogauerit in secunda parte horz Mercurij pro anima interrogantis querit. Sic sic qui vota domino reddunt pro aia sua deprecatur: in sanctuarijs ministrant: Deo sequuntur: sacerdoti q̄ dignitate ex talibus adornantur. Fabulā contemlemur non infacetam.

Sideribus triquetram figuram.

In tribus: ceteris locuit

Sedibus: ex genitis tonantis

Qui celer est volitans per auras:

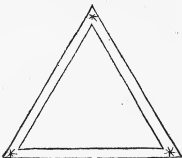
Vt notulam Iouis exprimendo.

Littera prima a i o e facit quam
 Grator vt fieret patri. omnis
 Vota fide triplici colenda
 Qui dabit: hic similis notando
 Qui fuit altisonum ista reddens:
 Strictus in exilio huius orbis
 Spiritus: & patriā tenendo
 Emicat eximio nitore.

¶ Ex superioribus autem: & his quæ inferius dicitur vota sua domino reddidisse Thomā gloriosum agnosceremus.

TRIANGVLVS.

Thomas.

¶ De iuramento per Arietem.

Caput. 24.

Tho.

D signiferi bisseñas imagines venim⁹ exponēdas
 quarū prima Aries religionis aēti: scda scđę .q. 29.
 iuramētū signat. Decē & octo figurat stellis apta sa-
 tis numerositate pposito. Scđm em̄ naturalē nūeri
 gnationē decē & octo primus ēq supfluus quom sit
 ternariū tr̄n sup ptes habet. Supfluus nūerus est q ptibus oib⁹
 aliquotis maiorē sicut decē & octo p. 1. 2. 3. 6. 9. mēsurant quę ptes
 eius aliquotę sunt quom aliquoties sumptę eum cōstituat. At si
 eas numeres nō decē & octo tātū sed. 21. reddere cōperies vnde
 Sideralis Abyssus.

D. j.

Juramētū
 p arietem
 Nūer⁹ sup
 fluius quid

Iuramentum per Arietem

ternarium super aedunt. Hoc autem innuit iuramentum per sum-
mum deum qui trinus est assumi debere ut habetur Deutero-

Deutero . Illud etiā qđ Hieremię .4. habet iurabis inqt dñs in veritate
Hieremi . in iudicio : & iustitia. Qđ exponēs Hieronym⁹ dicit. Animaduer-
Hierony . tē dū est qđ iusiurādū hos habet comites. si veritatem iudi cū : &

Tho . qđ in sua substantia nō includit ēv̄t p se requisitū sed quasi ab ex
Arietis nā tra adueniēs retineret. Iuramētū nōq̄ vbi supra nō ē r̄i : nisi ad
Midocus . subueniēdū defectū. quo. l. vnus hō alteri discredat & tō non est
habendū inter ea q̄ sunt p se appetēda sed inter ea q̄ sunt huic
vitę necessaria. Arietis nā ē id autumnat cū veruex dicat Iste
doro teste eo qđ vermes in capite gerat : q̄b⁹ excitat ad plū. Et
sic quis iuste ad iuramētū nō ipellit nisi quom opio q̄ vera ē vel
alia veritas quā ipse nouit si ab alio nō credat caput ipsi⁹ quodā
mō fatigās a iusiurādū mouerit. Bñ aut veritatē caput fatigās
re si discredat edictū ē quom veritas phormat̄ aliud nō sit nisi
cōphormitas q̄ est relatio rōis rei q̄ est extra ad seipam vt est
Tho . obiectiue in intellectu enūciatio solū aliquos. scđm s̄t. S. Th.
Aristo . est entitas absoluta p̄cipale cōsequēter respectū cōphormitas
tis includēs cōcept⁹ i intellectu ad rē vel ecōtra. Hęc oīa clare p̄
tent in .6. metaph. Recte ergo in capite vermes p veritate quō
Cōtra Au caput intellādū nobilitatis ḡa p̄ferat & veritas intellectū re
reolm . spiciat quom .2. sen. dis. 2. S. Tho. hēt qđ v̄es ē obiectū primū &
Pto . a sequatū itēlls nri licet nō p se. Neo laboꝛabo Aureolū cōtradi
Veneris i cōtrāfr̄nges quom. nō oēqđ lucet. aus sit. Influx⁹ stellaz i hoc si
fluxus . gno i dorso. l. s̄llis ē virtutē veneris & ob hoc n̄q̄ fuerit intētiōl
Deutero . Nā qđ d̄ignit̄ .3. d̄ qđ si ven⁹ sola fuerit dñā dispōis aīę natus erit
Iulius fir . iust⁹ : hō deliberatiōis : & deū multū verebil. Sic iuramētū timo
Mem . re dei requirit̄ vt supradictū ē) scđm illud Deut. 6. Dñm deū tuū
timebis &c. Deliberationē ē quom comes sit ex tribus vnus.
Iul. et fir. in 2. s̄t. qđ si dñā genitrix fuerit vel actus decrenerit
iustus facit. In 2. ē dixit idem qđ in .9. ab horoscopo loco venus
constituta faciet hoīes qui aliquid velint q̄si a dijs deū hoīus

nōciare quales solēt ēē in tēplo qui vaticinari consueuerūt. Et hoc dicitur cōcordat quom quōsi a deo dētū qui iurādo testē deū faciūt credi velint. Iuramētū. n. sp. deū inuocat in testē licet creaturas nolet: quia in ipīs ēē veritas diuina māffestat vt habet Doc. Sā. vbi supra. Septio ēē Iu. idē qntā pē aut. 20. arietis in Horoscopo hūtes iustos dicit eē futuros. Adde q: solis exaltatio dī eē Ariēs ab Astrologis ob hoc. s. qntū nobis atinet qā reges q p solem regunt si iuramēta seruāt exaltant in fide. Deusq: qverus sol in stitit est p iuramētū exaltat quom hoies iurādo deū credāt hēē infallibilē veritatē: & vsem oīm cognitionē & pussionē: ex Tho. p̄fato loco. Cui rei finit Macro. illud sal. 3. ex lib. hetruscorū q: artes insolito colore idutus Regū felicitàē p̄tendere docet. Ad p̄missa in p̄inci. lib. accedant⁹ faticinia. Iuxta indos i sc̄o Arietis decano ascēdit forma sindone & pannis rubeis induta cogitās itē q̄ntū p̄anos: monilia. plē. Sic veritate fulcit⁹ q̄s vt vestibus p̄ciosis: s̄t ab alijs sibi nō credat iuramēto saltē cogitat in illis ḡnare ves: q̄si plēna inde fidei ornāmēta suscipe sperās Iuxta Persas i tertio decano iuuentis cui nomē Falsus solio resit dens cū quo equus duplex ac posteriora solij geniti deficiendo deos acclamātis. Nō secus & si rex solio sublimis existat. Falsitas aut in eo sit ne penit⁹ desituatur deos iuramētis instantius inducere quo verus teneatur oportet. 22. n. q. j. in summa & ibi dē glosa iurare est teste deo aliqd. dicere. n. 3. gradu Arietis iuxta alios ascēdit hō dextera manu ostēdēs varis mōdi: & sinistra applicata cingulo: subduntq. hō erit pacē diligēs ille. s. q. nascetur. & s̄l̄t in. 13. gradu hō pacē diligēs nascet: quom iuxta istos mulier i tribunali sedens eleuata manu dextera surgat. Ex his haud alr q̄ pri⁹ p̄positū astruimur quom Doc. S. loco p̄cal. iuramētū s̄nēm vt controuersie sedentur & sic pax fiat fore pronunciat. Sed iam ad fabulę festinemus intuitum.

Aries maris viator

Tulit vsq; fidus etiam

Rurq; aquis sorore phixum.

Veniens Iouis qui ad eadem

Saxam in hostiam cremauit:

Prius aurea p̄cinata

Radiantē pellē templi

Tho.
Iulius.

Tho.
Macrobi⁹
Hetrusci
Indi

Persae.
Canon.
Aliquos
placitum.
Aliqui.

Tho.

Adiuratio per Taurum.

Laquearibus decoratus.
Habet ille transiturus
Mare fluctibus timendum
Fidei negatę amęnam
Vehat ad cupita quę auram;
Bona iurat esse dicta.
Nitet hinc micante cęlo.

Tho.

¶ Attestatus est & Tho. gloriosus optimū deū quom iuraret sta
tuens custodire iudicia iustificationis suę.

ARIES.

¶ De adiuratione per Taurum.

Caput. 25.

Tho.

¶ Cuius religionis Adiuratio ponit a Sā. Th. scđa scđę. q.
90. quia sicut ille q iurat seipm immobiliter ordinat ad
aliquid agendum: ita etiam alios ordinare potest. Super
iores quidem deprecando: inferiores aut imperan

do. Et quom vtręq ordinatio per aliquid diuinum confirmatur

Adiuratio est adiuratio: & sic habet ibidē de demonū adiuratione q̄lis licet
per taurū, ta est: & etiā creaturę irrationalis p miraculoꝝ opationē & exor

cismos. Hęc igit adiuratio p̄ Taurū viginti stellis clarę mōstrat
 aptissime. Disponuntur aut taliter vt sex quę virgilio cęcunt i ore
 adiurantes debere verbis vti p̄fectione repletis moncat. Aliter
 eū superiorib⁹; aliter inferiorib⁹; aliter demonib⁹; vbi potētia per
 fectioq; magna requir. t̄str irrōnali creaturę adiuratio faciēda ē
 Sex dico hoc stellę monēt: q̄a senari⁹ nūerus Boetio. i. Arith. te
 ite neq; dinur⁹ neq; supflū⁹ est sed p̄fect⁹. quō p̄tes ei⁹ aliquote.
 1. 2. 3. sex p̄se cōstituat. Quattuordecim reliq; ita ēt supam vt. 7. i
 capite. 7. p̄ reliquū corpus infertę sint. in hoc secretū p̄dit altū
 adiuratores. videlicet illos veros optimosq; q̄ ita. 7. ecclesiasticis
 eos ordies exorcistaz sup̄ere potētiā vel qui alto septenario
 sancti. i. spūs munere demonib⁹ ipe rāt miraculorūq; gra fulgēt
 In nomine em̄ christi q̄ spūm mittit in oēs; idēmonia tales ei cę
 unt serpentēsq; tollūt. Vñ fauet Aesculapij dictū de Tauri natu
 ra q̄. i. cornu eius serpētē phngat. Diabol⁹. em̄ q̄ serpēs est pel
 simos istos; cornu. i. fortitudine dēturbat. Hinc et fortitudo ta
 liū sup̄ demones q̄ inimici hoīs sunt claret q̄a si cussusq; horo
 scopus in tauro fuerit inuētus Julio fir. teste in. 4. habebit bonę
 felicitatis ornatū; & inimicos suos videbit miserę hūilitatis cō
 tinuatōe prostratos. Et in. 7. tertia pte Tauri quōq; habuerint
 horoscopū in sacris certaminibus consequenti insignia choro
 narū. Diaboli aut cū exorcistis certamina sacra; quom nō nisi fa
 cri nomini vincantur intuiti. At stellaz in Tauri vertice q̄ luci
 dioris clariorisq; rubedinis similitudinē gerit; & dicitur Alde
 baran illius inq; cōplexio a Martis complexione non elōgatur;
 Aliarum vero quę ibi dem sunt complexio Saturnię complexio
 ni cōquatur & mercurialis similitudinē gerit aliquantisper.
 In eius autem cornuum cacuminibus positę idēquod Mars ops
 rantur. Intueamur hos influxus an nostro faueant magnifice p̄
 posito. Et primo Saturnus cum Mercurio quadrupertiti. 3. Pto
 lo. teste facit q̄ natus mira faciet; & studeat id secretis miracu
 lorum sanctos;. Et in. 4. Si cū Mercurio magisterium dāte Sa
 turnus testificet natus in domibus dei occasione alicui⁹ noticię
 seu diuinationis quę in eo erit commorabitur. Et Iul. in. 1. cum
 Saturno Mercurius in. 9. ab horoscopo loco baiulos diuinarum
 cerimoniarum faciet. Et albumasa. in tertio tracta. cōiunctiōnū
 Quando Saturno cōiungitur Mercurius significat q̄ hoies

Boet.
 Senari⁹ p̄
 e cōtio.

Adiuratores
 res optimi

Aesculapi
 us.
 Tauri cor
 nu.
 Tauri ill.
 Julius fir.

Idem.

Pto
 Saturni &
 mercurij i
 flu.
 Iulius.
 Albumasa
 farus.

A diuratio per taurum.

vultetur incantationibus & necromantia. Hęc q̄ dixim⁹ cuncta ful
diunt intentū: licet vltima malā importare videant adiurationē.
Nō. n. dū adiurare infligant sydera illi cōte cogūt q̄ n̄ bonū ver⁹
ti possit influxus. Et forte Albumasarus loquitur vt hui⁹ in adiu
rando discretionis exps. Martis natura n̄ min⁹: imo ita q̄ n̄ pos
sit meli⁹ ēt si ego finxissē asseuerat exposita. scđo. n. Matheseos

Iulius.
Martis
influ.

lu. fir. ait. In. 9. loco ab horoscopo Mars constitutus facit hoies
quorū aduentū prauū demonū sp̄s fugiāt & q̄ sic laborātes hor
mines non vi verborū: sed sola sui cōfessione liberent. Et quāis sit
violentus demō q̄ corp⁹ hoīum animūq; quatiat siue ille aer eus
sit: siue terrenus. siue infern⁹: istius hois iussione fugiet: & p̄ce
ptis eius cum quadā veneratiōe terref. Hi sunt q̄ a vulgo Exor
cistę dñr. sed talis erit si in. 9. loco. sic (vt dixim⁹) habuerit Mar
tē: vt laborantē hominē ab omni malignorū demonū spū facile

exorcistę

possit iussione suę auctoritate purgare. hęc ille foaliter. Quæ
q̄tum imaginem hęc dignificēt ex illo patet aptius q̄ ei⁹ cornū
cacuminibus vbi fortitudo signa ista p̄cedūt. Iuxta idos in. 2.

Indi.

Tauri decimo ascēdit forma defecti corpis dextra manu virgam
tenēs sinistra in subline leuata. vt. f. mōstr et se baculo crucis ae
reas debellare supbias. Iuxta alios hō erect⁹ stans cū baculo.

Aliorū pla
citum.
Idem.

Et subditur hō fortis erit in factis suis. Et hoc ēt vt supior figu
ra significat: vt autē aliam adiuratiōis spēm q̄. f. circa hoies exer
cet insinuet ijdem aiūr. In. 19. gradu Tauri ascendit mulier aquam
fundens de vna olla in aliā: Et sumūt hō erit dulcia dans verba
Oportet. n. i spū lenitatis hoies q̄ fratres sunt adiurare. In. 3. de
cano iuxta Persas vir erect⁹ anguies tenēs quo prior expō cōua
lescit. Ad fabulę veniam⁹ assēsū. Quō pri⁹ aduerteris lunę ex
altationē Tauri fore veluti ex c̄li miraculoꝝ radio tā sublimem

Persae.

adepta est q̄ nunc possidet & possessura est excellentiam.
Taurus amando Iuppiter optimus
Efficitur: quo possit Agenore

pro.

Progenitam perducere seruidos
Vt si in amplexus societ eorum.
Prata virent: caelo aspicit inclitam
Ludere: sit taurus speciosior
Omnibus: & iam Europa cupidine
Eimij cau ioris: a. Iheserat

Terga premeus: quom per mare turbidum
 Enatat: & cretam vehit insulam.
 Oscula libans victor ad æthera
 Transuolat. & Taurum ignibus induit.
 Qui Iouis in virtute diabolum
 Trudere: iungendo potuit viros
 Altifono: tandem emicat aureus.

¶ Ad iuratione tantū gloriosus Thomas enituit vt nullam ex-
 tet miraculorū gens: quo Christi virtute inditus ex alto non
 clauerit. singulatim q̄ cupiūt hęc videre aliorū historias lectitēt

Thome
 miracula.

Nos breue (cui studemus) eloquiū singula recēdere phibuit.

TAVRVS.

¶ De laude dei per Geminos.

Cap. 26.

Verū primus religionis actus laus dei est vt Tho. Sancto
 secunda secunde. q. 91. placuit quando scilicet ip̄m Tho.
 laudantes nos ipsos & alios audiētes ad reuerentiā
 inducimus. Et ideo necessaria est laus oris nō quī

Sideralis abyſsus.

Laus dei
 virtus.

Laus dei per geminos,

- Davidus.** dem ppter deū: set ppter ipm laudantem: cuius effectus exci-
tatur in deū: ex laude ipsius scdm illud psal. Sacrificiū laudis
honorificabit me & illi iter quo ostendam illi salutare dei. Et in
Utas. quācum hō p diuinā laudē affectu ascendit in deum in tñ p hoc
retrahit ab his q̄ sunt cōtra deū scdm illud *Isaie. 48.* laude mea
Davidus. infrenabo te; ne iteras. Prodest etiā laus oris ad hoc q̄ aliorū
affectus prouocetur in deū. vñ dī in psal. Semp laus eius in ore
Laus dei cogat ges-
cōgat ges-
nūmis. 18.
nūerus p̄-
ter impar
Boc. fit vnā recipit in ptes ēquales diuisionē omnimodę sectioni alię
in ēquales ptes in habilis: hęc Boetio primo arithmetices at-
testante. Sic qui diuinis incūbit laudibus ambas diuī i ptes:
Toni octo nō magis: apta canunt. Q̄ autē vnus istorū geminorū octo tñū
fortitus est sidera mōtrat quicqd in ecclesia cantat: octo tñ to-
nis regulariter vel irregulariter adaptari. Quom aut q̄ diuinā
Iul. fir. laudi assistit ex altari viuere debeat. Ideo Iul. firmi. matheos
4. dicebat. Si in geminis horoscopus fuerit inuētus nat⁹ erit q̄
Geminorū lectibus semp facultatibus imbutus. Et in. 7. dixit. in tertia pte
influxus. geminorū qui cūq; habuerint horoscopū erūt sacerdotes: vel p-
ticipes: aut reges sacrorū. Et qui in. 15. erūt sacerdotes: aruspī-
ces: pphetę. Et qui in. 16. erūt gēdini custodesq̄ tēplorū: vel qui
sacrorū officijs deputent. At qm̄ cantus in dei laude recte assu-
mūt scdm S. Tho. loco p̄ allegato scda scđę. q. 49. dicē. q̄ salu-
Tho. briter fuit institutū vt in diuinā laudes cātus assumerentur vt
Cātus in infirmorū animi magis puocaretur ad deuotionē Aug. teste. 9.
dei laudē cōfessionū: adducor cōsuetudinē cantādi approbare in ecclia vt
recte assu- per oblectamēta aurī infirmorū animus i affectū pietatis as-
mūtur. surgat. Et in. 9. de seip̄: fleui in hymnis & canticis suauē sonā-
Augu. tis ecclesię vocibus ychemēter affectus. Qm̄ in quā ita est: ideo
Idem. idē Iul. in eodē. 7. dixit: q̄ in. 11. parte geminorū horoscopū has-
Iulius. buerit erit citharodus; musicus: maxima p̄feret ex hoc nobi-
litatis insignia. i pedibus aut signi huius stellę positę a Mercu-
Mercurij riali qualitate non recedunt. & (quanuis modicum) qualitati vo-
et veneris ueris affo dantur. de hac mīxtura Ptolomeus quadripartiti ter-
infla. tio dixit q̄ facit natum amatorem psallēdi; qui deum diliget et
Ptolome. mandata. Et in quarto aiebat. Si Mercurius & Venus ma/
Idem.

gisterij dñum habuerint natus exercebit se in musicave ludiſ
 aut in cõtationis seu cantationũ inuentionibus: vel in qualibet **Iulius**
 specie reperendi cantus. Et Iulius in secundo facient inquit in
 9. ab horoscopo loco Mercurius & Venus pariter constituti ta-
 les quibus ex templorũ officijs p̄ſidia quærantur. Facient eſſi
 aut sacerdotes: aut hos qui in templis constituti futur a prædie
 cant: aut aruspices: aut astrologos: aut augures: aut magos: aut
 qui omnia explicare consueuerunt. Lucidiores vero stellæ in ge
 minorum coxis positę saturni q̄ coguantur complexioni. qui in **Idem.**
 nouenario ab horoscopo loco quodam facit in templorum cul- **Saturni in**
 tu semper perseuerare: aut p̄positos religionũ. In eorum ca- **su.**
 pite positatum altera quę dicitur Auellar Mercurio in operib⁹ **Mercurij**
 affimulatur. Et Iulius in secundo dixit q̄ Mercurius in nouo ab **influxus.**
 horoscopo loco siue matutinus siue vespertinus sacerdotes fa
 cit. In 20. etiam Geminorum decano iuxta Persas ascēdit aureo **Idem**
 vir canens calamo. Laudibus dei in cantilenis accommodum **Persar.**
 hoc est: sicut & illud iuxta alios qui dicunt q̄ ascendit homo ca- **Alij.**
 nens in lutinis: protinus subinferentes q̄ homo erit gaudium
 faciens hominibus. Maius autem gaudium non potest facere
 quis hominibus qui recta radiunt dum musicis incumbit: q̄ in
 dei extollenda p̄coniatalem exercere peritiã. Finis erit his
 quę dicuntur in laude diuina quom fabulam inspexerimus.

Hos q̄ erant concordēs inuicem

Extulit ad cęlos & splendidiſ

Sideribus depinxit Iuppiter:

Vt niteant alternis noctibus:

Qui sibi equos sortiti vendicant.

Sic radiant cõcordes laudibus

Omnipotentis: cõtantes vices

Qui per equum sumentes mutuas

Munera viuunt ex altaribus.

¶ Adeo autem diuinis delectabatur laudib⁹ Thomas vt dum **Tho.**
 septies in die laudẽ deo diceret sepi⁹ raperetur in extasim p̄
 cipue dum cantaretur illud ne pprias nos in tempore senectus
 tis. Quoad potuit namq̄ conuulsi modulationi semper inter
 esse curauit.

¶ De pietate per cancrum.

Pietas per Cancrum.

Gemini.

Caput, vigesimum septimum.

Tullius.
Pietas qd
Tho.

Xpositis religionis actibus considerandum est de pietate que inter virtutes iustitie annexas a Tullio posita est: q̄ i rhetoricis pietatem diffinitur dicens. Pietas est p̄ qua sanguine iunctis patrieque beniuolis officium et diligens tribuitur cultus. Q̄ d̄ elucidat Th. S. scda scda q.

101. Hō autem effici diuersimode alijs debitor scdm eorū diuersā excellentiā ob diuersa beneficia ab eis suscepta. In utroque autem deus sumū obtinet locū q̄ excellentissim⁹ est & i nobis essetū & gubernationis principū primū: scdario vero n̄ est & gubernationis principū sūt pariter & p̄ia a quibus & in quibus nati sum⁹. Et sō post deū est hō maxie debitor p̄tib⁹ & prim⁹: nisi cut ad religionē p̄tinet cultum deo exhibere ita scdario gradu ad pietatē p̄tinet exhibere cultū parentibus & patrie. In cultu autem parentū includitur cultus v̄im. cōsanguineorū: quia etiam cōsanguinei ex hoc dicuntur q̄ ex eisdē p̄tib⁹ p̄cesserūt: vt patet p̄ plim in 3. Et h̄ i cultu autem patrie intelligitur cultus oim ciuū: & omnī prim⁹ amicorū &

Aristo.

ideo ad hos pietas principat se extendit. Figuraf aut hac virtus p Cancrum decē & octo stellis darū. Nā Macrobio sup somnium Scipionis teste impar nūerus mas est & par femina vñ & Arith metid imparē pñs & parē matris appellatiōe venerant. Vltra aut Mojadē qua nūerus iste sicut & oīs alius mēsuraf. 2. 3. 6. et. 9 integrat duobus (igitur pibus totidēq; imparibus abfoluat primafq; numeratū occurrit ab vnitatē q; pari impariq; generante alijq; similibus fenario. i. nonenario nō generatibus oriat. Macro. enī loco pꝛaducto generātes nūeros vocat q; multiplicati contentam infra denariū q; terminus est oīm cōstituit quātitatē qd primis his duobus accide re reliquis nequāq; cōstat. Ex hoc aut qd Tho. lōgo sermōne digessit intimat vt pietas erga parētes & affines qui nos generāt & erga cōnes & amicos patrie q; nō generāt habeat. Et bene in vtroq; ordine par & impar socia tur vt viris feminisq; nō ābigas adhibēda. Cancrī natura non re nuit pietatis affectū quom & retrocedit colorē aptissime mutet. Retrocedit. n. pius quom hos q; in diebus suis pcesserūt id est senes ampliori fouet obsequio & a factis pprijs se retrahens alientis iudat negocijs. Colorē mutat quom crudus niger vel viridis extēns dū coquif rubedine fulget. Sic q; pietatē que virtus est vt explanauimus habuerit & vltra hāc pietatis donū paraceto a spū possidere meruerit igne charitatis excōdē clariori qualitate dotat. Signi etiā pprietas id autūat quom tropicū sit. i. cōuerfūū: q; a sol sicut pius in mīnūtēs cepta p se (vt dictū est) negocia alijs insistere volēs inchoato vertit ab itinere. Est et Macrobio vbi supra asserēte) porta vñ aq; in hūc descendere mūdū opinariūt antiq;. Hoc dei pietate monet aiam nobis ita nobilē infūdē Iouis itē exaltatio est: & lunę dom⁹. & vt dixit Bethemus i cōtiloquio suo qñ planeta ē in domo sua aut domo exaltatiōis suę ē vt vit i domo sua: & pñcī iudiciū: & volūtas sua et cōplef qd vult fieri. Sic Iuppiter man⁹. i. de⁹ & luna q; est ecclia volūtātē suā implēt in hoibus q; pietatē exercēt. Iulius etiā sit. Matheseos. 4. illi aut q; in Cancro horoscopū habuerint erunt semp publicis necessitatibus occupati pietatis qdē insigne testimoniu. Illud aut qd Eccliafici. 3. habet. Qui honorat patrē suū vita viuet lōgiori. Et honora patrem tuū vt supueniat tibi bñdīō a deo: & bñdīō illius in nouissimo manet; p Iulij firmi. lib.

Pietas p
Cancrum
Macrobi⁹

xvii. nūc
ri potētia.

Macrobi⁹

Tho.

Cācer na
tura.

Signū can
cri.

Macrobi⁹

Cācer por
ta aiarū &

exaltatio

Iouis: do

mulq; lu

ng.

Bethemus;

Lūa eccl'.

Iulius fir.

Eccliafici.

Cancrī in

fluxus.

Iulius fir.

Pietas per Cancrum

ſſato ſignat dictum. Qui (inqt) cancrū in medio cœli habuerit erit glorioſus q̄buſdam actib⁹ occupat⁹: in loco religioſo aut publicis nutriti: & in ſenectute maxima illi glorię cōferuntur inſignia: ita vt nouiſſimū vitę t̄p̄s nobilitatiſ ſplendoribus adorne tur. erit in ſenectute copioſus: pecunioſus: & diues: & ei ꝑꝑꝑꝑ t̄p̄s gradati ois ſubſtātia ſelicitatiſ accedit. Et duę ſtellaꝝ vi res q̄ ſunt ex vtracꝑꝑte meeles vel ꝑꝑꝑꝑ ſvſ cōchę & q̄ duo aſi ni dñr a Martiſ & ſoliſ viribus non recedunt. De qua mixtura

Martiſ &
ſoliſ iſtu.
Albumaſa
Albumaſa
Perſae.

Albumaſa. tractatu. 3. cōiunctionū dicit q̄ ſignificat multā inter ſectionē in furib⁹ & latrōib⁹. Pietas em̄ tales nō patit crimioſos q̄ pietatiſ viſceribus ꝑꝑꝑꝑ. Aſcēdit iuxta Perſas in 3. cancri decano ꝑꝑꝑꝑ tertia de trib⁹ virginib⁹ ſecū deferēſ: nūc accedēſ: nunc recedēſ. Sic ſedulę officia pietatiſ exercēſ ſecū bona q̄buſ ſuccurrat inop̄i deferēſ laborē non recuſat itineriſ. vt vero ſeruitū tale meli⁹. innoteſceret addiderunt alię in tertio gradu duā muliereſ ſedēteſ aſcēdere & duōſ viroſ añ eaſ ſtāteſ & intulerūt. Homo erit alteri ſeruiēſ ad placitū. At qm̄ cogū

Alloꝝ ad
ditio.

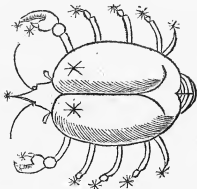
tur taleſ domi manere nec egredi cum ſenectus. ſ. poſtulauerit ꝑꝑꝑꝑ: Ideo in 15. gradu (vt iſti volūt) aſcēdit rex murū ſub tecto iacens in nido: Et erit (addunt) hō domi manere cupiēſ. Sed iā fabula carmine deſcribatur.

Tot ſtellaſ Herculiſ enſe necem
Cancer portans: habet iri adſans.
Calcem morſu acriter arripuit
In lerneę caput arma domat
Quādo tiryntiūſ acer amans
Fame: occiſum tulit ethereiſ
Oris luno breuiore mora.
Sic pompe quom pietatiſ amor
Morſu ſuadet faciā vale: ob hoc
Spernens interſiciāſ: tenebriſ
Diſcedens: ſcandit in alā poli:
Affectuſ quom rutilante micent
Huiuſ ſplendore ꝑꝑꝑꝑ hominū.

Tho.

¶ Diuſ autem Tho. eo nitore pietatiſ erit cuiſ quo lapſoſ & errorum detentōſ ambagiſ: tum orationiſ obtentū: tum doſ ſtring cœleſtiſ rore liberaſſe cognoſcitur.

Cancer.

¶ De obferuantia per leonem.

Caput. 25.

Tullius,
Tho.

Obferuantia inter ptes iusticie potentiales Tullius ponit rone Tho. scda scd. q. 102. reddente. Necesse est (inquit) ut eo modo p queda ordinari descensum distinguant virtutes sicut & excellētia psonay qb⁹ est aliqd reddēdū. Sicut autē carnalis pat: particularitē pti cipat rone principij q vlt iueniū id deo ista ē psona q quātū ad aliqd puidētā circa nos gerit particularitē pti cipat pprietatē pfi s: qā pat est pti cipū & gūatiōis & educatiōis & disciplinē & et oim q ad pfectiōnē hūanę vitę pti nēs. Persona autē i dignitas te cōstituta est sicut pti cipū gubernatiōis respectū aliquay res rū sicut pti ceptus ciuitatis in reb⁹ ciuilib⁹. Dux autē exercitus i re bus bellicis. Magister autē in disciplinis: & sicut est i alijs. Et inde est q oēs tales psonę ptes appellant ppi silitudinē curę. Sicut. 4. Reg. 5. Serui Naaman dixerūt ad eū pater & si rē grādē dixisset tibi propheta &c. Et ideo sicut sub religione per quam

Regū. 4.

E. j.

Obferuantia per leonem

cultus tribuitur deo quodammodo inuenitur pietas per quam coluntur parentes: ita sub pietate inuenitur obferuantia per quam cultus & honor exhibetur personis in dignitate constitutis. Quod Tullius attendens obferuantiam esse per quam homines aliqua dignitate antecedentes quodam cultu & honore dignantur expressit. Cultus autem iste & honor non nisi obsequium vel obedientia & reuerentia exhibitio que superioribus ratione officij gubernationis & excellentia debentur secundum Sanctum Thomam, loco prefato existunt.

Thomas .
Leoni com- paratur .
Quom enim specularer quod noui oportet aliqua vel proprietate numeri huius virtuti ista commodare familiare satis occurrit inuentum: Et ideo electum quia sancti Thomae didicis adherens. Quod non

Thomas .
Arifto .
Species enim rerum ut numeri sunt, g. metaphy. ita. s. q. sicut unitate addita vel detracta variatur species numeri sic sola differentia addita vel dempta variatur species rei. Si autem una multo magis pluribus ista fiet diuersitas. Illa itaque que immediate sub vno genere ponuntur varias tantum differentia faciunt additionem: ut patet inducenti per singula & per Porphyrium cap. de specie. Et sic obferuantia que immediate sub pietate situatur (ut dictum est) unitatem unitatis additione succreuit. Decem & octo enim stellis Caeli qui pietas est ornata. 19. Leo quo obferuantia demonstratur.

Porphy .
Natura etiam Leonis qui omnium nobilissimum est animalium id pretendit quom nobiles ad hoc ex nature gratiosioris intuitu pro-

Natura Leonis
Nobiles sunt
ruffici obferuantes
sunt.

Ambrosij
ne s iugum subeunt: & dociles sunt & hi homini seruiunt naturamque suam humana institutione deponunt: obliuiscuntur quod nati sunt & quo d iubentur indutunt. Denique docentur ut paruuli seruiunt ut infirmi: verberantur ut timidi: corriguntur ut subditi. Denique in mores nostros transeunt motus proprios deperdunt. Pretendit & nobilitatem ratione prefata stella lucida in corde Leonis posita quam vocant regiam que quemadmodum Iupiter & Mars operatur. Ius. Namque Firmi. Matheseos. 5. ait. Si

Ambrosij
Iulij fir .

Iuppiter & Mars in vnū fuerint collocati & in eodem signo pa-
 riter conſtituti equabili ſocietatis poteſtate fungantur maxima
 decernunt inſignia dignitatū & maximam conferunt licētię po-
 teſtatem. Faciūt. n. hoies magnarum ciuitatum aut magnarum
 regionum officia gubernantes; & in maximis populis glorioſę
 licentię tribuunt poteſtatem. Erunt etiam tales qui omnia quę
 deſiderant proſpero conſequantur euenta. Alia etiam ratione
 nobilitas in hoc loco prædicatur quom ad grãdia non niſi p par-
 ua perueniatur; & gloriã præcedat humilitas: & qui obſeruans
 nõ fuerit alijs recte non poſſit obſeruanda mandare. Dicebat
 igitur idem Iulius in.4. Si in leone medium cœli fuerit inuen-
 tum vita eius vario labore ac varijs ſudoribus fatigabit; & erit
 potētiori alicui honoris aut nutrimentõꝝ gratia ſubiugat⁹ & erit
 fortis; & cui pceſſu ſtatis plurimi blandientur; & qui plurim
 ex ſuis facultatibus ad alios transferat: erit in aliqua poſit⁹ po-
 teſtate; augebit paterne ſuſtantię facultatem. Vides quomodo
 ab imis ad ſumma pceditur. In.7. quoq; idem de poteſtate quę
 tandem talibus conferetur aſcēdit. In tertia parte leonis quicum-
 q; habuerit horoſcopum erit rex duplex poſſidēs regnum mul-
 tas prouincias virtutis ſuę poteſtatibus aſſocians. Et in.18. gra-
 du aſcendit iuxta quosdam clauis cellaria & ſubinfer ſit. Homo
 erit poteſtatē habens. iuxta perſas in tertio leonis decano aſcē-
 dit paruulus manu ſiniſtra .i. ex corde Taurum. .i. proteruientē
 ſubmittiq; renitrētē ſenſum manuēq; vacę rationis aſſenſu cõ-
 iungit. Et fabula declaratis inhetet.

Præſtans animal virtute leo
 In ſideribus claris vehitur:
 Vt nobilitatis vult meritum;
 Sic qui dederit cunctis ducibus
 Cultum: Rutilat ſplendore poli.

¶ Tantum autem in doctore noſtro Obſeruantia vigit vt præ-
 latis obediens & infirma ſuſceperit exercitia. Conuerſio nã
 q; quidam vt minus diſcreto (ſicut rudes homines eſſe nouim⁹)
 quom aſſociatus itineris frequentatione laſſaretur interroga-
 tus cur illi fraterculo comes: & pedifequus foret. Obediens
 tia: (inquit) impulſu cuius tanta vis eſt vt deum humana indui
 carne coegerit.

Iouis &
 martis iſſi.

Idem
 Leonis
 iſſuxus.

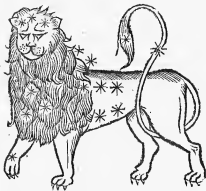
Idem.

Aliquorū
 placitum .
 perſa.

Tho. obe-
 diens obſer-
 uantia.

Gratitudo per Virginem

Leo.

CDe gratitudine per virginem.

Ca. 19.

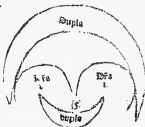
Tullius.
Tho.
Dionysius

Nectit iustitię scđm Tulliu' gra siue gratitudo q̄
 .i. hō bñfactori suos uices repēdere debet: q̄a Tho.
 S. scđa scđa. 106. Ois inquit effect⁹ naturaly ad suā
 cām cōuertit. vñ Diony. dicit. 3. ca. de diuinis noi⁹
 bus: q̄ deus oīa in se cōuertit tāq̄ oīm cā. Semp. n.
 oportet q̄ effectus ordinet ad finē agētis. Manifestū est autē q̄
 bñfactor inq̄tū hmōi est cā bñficiati: & ideo naturalis ordo req̄
 rit vt ille q̄ suscepit bñficiū p̄ grarū recōpēlationē conuertat ad
 bñfactorē scđm modū vniūsq̄. Et sicut de p̄re dictū est supra: be
 nefactori q̄ dē inq̄tū hmōi debet honor & reuerētia: eo q̄ habet
 rōnē p̄ncipijs: sed p̄ accūs debet ei subuētio uel sustentatio si idige
 at. virt⁹ ergo hec p̄ virginē mōstrat quę q̄i s. 16. stellis itegres bi
 ne tū in pebi⁹ ad librę imaginis cōstitutionē req̄runt (vt infra
 patebit): & iō de. 14. Speculario sit. 2. Arithmetices Boeti⁹ decē
 meditates ponēs quartā dixit eē. 3. 5. q̄ numeri. 14. faciūt

Gratitudo
per virginē
Boetius.

CHuius aut
lute) hęc ē dif
admodū ē ma
ad puillimū
tia minorum
maxios, et 6
plus ē. Diffe
et. 5. q sūt mi
2. estē que ad
5. et. 6. maio
dupla sūt in
nō fauēs p

(vt ipse ibi v^o
positio vt que
ximus iminu^s
sic est differen
ad differētiā
ad ternariū du
rentia vero 3.
nores terminā
i. q differētia
rū terminorū
uenit. Et quid
posito hic acci

prim^o/Nota pri^o dictū Th. loco p̄fato. recōpēlatio gr̄e respicit be
nificiū sc̄dm volūtātē bñficiētis in quo quidē hoc p̄cipue cōmē
dabile videt q̄ gratis bñficiū cētulit ad qd nō tenebat : & ideo
qui beneficiū accepit ad hoc obligatur ex debito honestatis vt
similiter aliquid gratis impēdat: nō aut videt aliqd gratis ipen
der e nisi excedat quātitatē accēpti bñficii: quia q̄diu recōpēlat
minus vel equale nō videt facere gratis set reddere qd accepit
Et ideo gr̄a recōpēlatio semp tēdit vt pro suo posse aliqd ma
ius retribuat. hęc ille. Imaginato ergo q̄ primus terminus. i. se
narius sit bñficior. 5. bñficiū. 3. aut bñficiatus qd dictū est hinc
sumet apte. Et si est q̄ ditior. 5. tribuat & q̄ minus diues est eā
dēmet quāsitatē retribuat: dato q̄ equalis videat: itā supat: quia
quāto q̄ diues est supat pauperē in potētia: tāto ipē paup dando
eādē gram p̄ distantiā suā a munere superat distantiā ipsius potē
tis ab ipomet bñficio. Sic igit̄ gratitudo virtus est q̄ & si semp
nō possit reb^o tpalibus reddere bñficia saltē Senecā admonen
tem in. 6. de bñficijs itēte venerat. M̄ta sunt (inquit) p̄ q̄ quisq̄
debem^o reddere & felicit^o possum^o: fidele cōsiliū: assidua cōuer
satio: sermo cōi s: & sine adulatiōe incūdus. Et i sc̄lo idē dixit. q̄
grate ad nos bñficia puenerint indicemus effusis affectibus qd
nō ipō tm̄: audiētē: sed vbiq̄ testemur. Nectam facilis sit aliq̄s
ad ingratitudinē quom Tho. teste sc̄la sc̄dp. q. 103. semp peccatū
mortale vel veniale noscat. Nolo aut̄ discutere hoc in loco de ta
lū differētia quom locus iste nō patiat. i. p̄m doctorē videas qui
terribilr & doctē cōtra hoc vitū videbitur insonare. Monstrat

Maius d̄s
retribuē
re gr̄e re
cōpēlatio.

Gratitudo
oibus pos
sibilis.
Seneca.
Idem.

Tho.

Gratitudo per Virginem

et hoc stellarum influxus in hac imagine posita est. Nam stellae quae in eius vertice earumque quae in eius oculo: necnon in eius alae uariis in extremis figurantur opera a Mercurialibus effectibus non remouent & magis operibus (licet parum) afficiant. Aliqua quinque stellae lucidae quae in eius ala septemtrionali: necnon quae in eius dorso phormantur ab operibus Mercurij non discrepant & (quibus modicum) Martis gerunt similitudinem. At operibus stellae quae dicitur Azimech Alaazel a Venere uisibus non recedit & Mercurialibus aliquantisper assimilatur. Mercurij autem uires Marti permixtae (Pro. 3. Quadrupliti teste) facit natum qui suos similes diligit et eos bene recipiet & suos iuuabit amicos. Et sicut Venere & Mercurij mixtura (eodem testimonio) facit qui natus suos amabit amicos: & erit discretionis bonus. Et Hermes de stellis bebenijs ait quod iste erit dilecti eloquij & benefactor omnium. Iulius quoque Fir. in. 1. dicebat. Mercurius & Venus in 1. ab horoscopo loco potest liter constituti in diuina genitura facient amicos & gratos in uita operibus ac moribus. Si uero matutini in hoc loco fuerint inuenti facient letos & honestos gratosque splendore fulgentes. Et in. 4. idem Qui in horoscopo uirginem habuerit apud eum puri amicitiae necessitudo permanebit: & letus erit atque humanus. Et si medium caeli in uirgine quae habuerit multi per eum habebunt uitae ac uisendi subsidia: & cuiuscumque tale contulerit ipse ingratus semper existit. Ac si occupatus in uirgine fuerit alienis hominibus alimeta praestabit multos amicos suis alimetas aut suis praesidijs subleuabit & amici existunt frequenter ingrati: et circa uxorē blandis erit amicorum affectibus obligatus: sed & ipsa circa eum erit frequenter ingrata. haec omnia ille. Sed ad miranda ueniamus quae tibi forsitan usque adhuc inaudita fuerit. Albumasa. in. 6. in introductionis phormastri ista loquitur. Orius in praesentia eius. s. uirginis decano. ut Persae Caldeae & aegyptij omnino duorum Hermes & Ascalius a praesentia meua etate docent puella cui praesentia nomen Scedenidos de Darzama arabice interpretatur adrendefa: & uirgo munda: puella dicitur uirgo immaculata: corpe decora uultu uenusta: habitu modesta: crine plixio: manu gemmas aristas tenens super solium aureum residens puerum nutriens: ac iure pasces: in loco cui nomen hebraeae: puerorum dico a quibus subsidia nationibus noiam (esum significatibus) eiza: quem nos graece christum dicimus: Non est mutatum uerbum de Albumasari textu. Hic ergo habemus & ex his quibus nunc demonstrabimus saluatore rem in uirgine ista notari: gratitudinis & insignia (Quomodo nemo ipse

Mercurij
et martis influxus.
Prolo.
Veneris &
mercurij
influxus.
Hermes.
Iulius. fir.

Idem.

Nota quid
mirandum.
Albumasa.
Persae.
Caldeae.
Aegyptij
Hermes.
Ascalius.

so gratior sit) q̄ vt seruitio n̄ro & paſſimo ad q̄ etiā tenemur vi
 ces reddat tā immēſa nobis & tpalia i dies b̄ſſicia & futura tan
 dē d̄oat p̄mia. Oriſ ergo hęc virgo ſeſū paſcēs. Proteru^o accedat
 appella Iude^o q̄ virginē matrē renuit quom tantis errorib^o tot
 ante ſc̄ſa detēti p̄tiles iſta p̄uiderit. Et ſi dicas non dicūt ip̄am
 virginē pueri illi^o matrē: ſed tr̄ū iure ip̄m paſcētē: & erubeſce q̄
 q̄ iure paſcit nō niſi mater eſt. Bt̄i ergo virgo maria demōſtra^o
 ta eſt cū filio i hoc ſigno aſcēdēs q̄ (vt ego teneo) quom xp̄s na^o
 tus eſt horoſcopus i virgīe fuit. Ratio aut̄ mea nō mediocriſ in
 de accipit q̄ quom oēs iuxta nodis mediū ip̄m natū dicāt iuxta
 illud. Dū mediū ſilētū &c. ſi ſolē in capricorno tūc t̄piſ exiſtēre
 iuxta imū cēli ponas in virgīe horoſcopus adaptabit. Hoc pa
 tet illiſ q̄ aſtolabio cardines ordiare cōſueuerūt. Et q̄ tūc aſcē
 deret virgo mouet & influxus q̄dā q̄ in ſoda virgīs pte ſi horoſ
 p^o ibi ſue n̄t iueniē^o: & ita i. 5. & 6. Nā Iul. in. 7. ait q̄ tales q̄ hoc
 fortiti fuerint erūt ſpecioſi: ſacerdotes: p̄phetē: auruſpices: ma
 gna nobilitate p̄ſpicui: religioſi: potētes: habētes maxima dī
 uinitatis inſignia. Hęc aut̄ xp̄o q̄ ſc̄dm corp^o (vt theologī volūt)
 a ſtellis optime diſpoſitus fuit. put datā eſt homini loqui de hiſ
 mius habēte nō meli^o cōuenire poſſēt. Eſt. n. ip̄e ſpecioſus phor
 ma p̄ſe filijs hoīm. Et ſc̄dm ordinē Melchiteſdech ſacerdotes:
 deus & homo. Mouet ab alijs q̄ in. 19. gradu virgīnis apparet
 (inquiūt) Ros ſue pluuia cadēs ſup gramia & ſubſcribūt. Homo
 religioſus erit. Iuxta nāq̄ p̄ſal. Deſcēdit ſicut pluuia in velus &
 ſicut ſillidā ſillantia ſuper terrā. Nece te mordet priorum
 ab iſto gradu diſtātia quom in diuifiſſibi domus p̄ſe ſiēs
 per talē diſtātia nō variet ab influxu. Et forte Vergilianū illud
 in bucolicis. Iam redit & virgo redeūt ſaturnia regna. Licet de
 iuſtitia q̄ tpe ſaturni aureo virgo iſta dicta eſt: (vt inferius p̄ſe
 bit) exponat: ad litterā de xp̄o ſc̄dm q̄ iſti ethnici fecerūt accipi
 pōt vt p̄ hoc nō xp̄ianū (cōtra Hiero. auctoritatem) ſed xp̄i nun
 cū (ſicut ſi byllā Cumeā ponit Aug.) Maronē fateamur. Q̄ d̄ ves
 rum eē carnē aliud ſbidē poſſitū arguit. ſ. Vltima camei venit iā
 carminis etas. Dauidus etiā virginē in aſcendente chriſti fuiſſe
 teſtatur dicēs. Oriet in diebus eius iuſtitia. i. virgo quę iuſtitia
 (vt ſupradictū eſt) appellata oriet i dieb^o xp̄i. i. i tpe quo naſcēt
 Et abūdantia pacis: quia ſpicam quę ab unūctiā notat in manu

Horoſco
chriſti.

Iulies.

Alioſopi.
Dauidus.

Vergl.

Hiero.
Sibylla.
Auguſti.
Dauidus.

Gratitudo per virginem.

Virgo hæc tenet gratitudinem specialius monet q̄ plurimas res tribuit q̄ accepit sicut terra ex grano vno: spicæ multiplicia grana producit. Ad fabulę tps̄ euenire cōsēsum: quom̄ ex his agnoueris me nullo mō in curiū natiuitate errantibus astrologis & delirantibus subsidium fulcimentūq; aliquod prestare.

Dum soles agerent beatiores
Aurea Saturno seclā regente leui;
Princeps virgo fuit leueroem
Iustitiā seruans; nomen & inde tenens.

Quę quom̄ cerneret omnibus tenaces
Esse animos & q̄ saxea corda forenti;

Et quemq; officij benignociis
Ingrate oblitam, transuolat ad superos.

Sic virtus fugiens ineptiores
Sidere felici transmeat ad rutilos.

Et gratitudine fulsit Diuus Tho. vt pote q̄ collata sibi a dōo tñ excelsa beneficiorum munera manifestans vltra gratias actiōnes quas immensas semper exhibuit: cūctorūq; etiā animos in optius opificis maximi laudes accenderit.

Virgo,

Tho.

De vindicatione per libram.

Caput. 30.

Vindicatio iustitiae sibi annexa est vt voluit Tullius q̄a Do. S. sc̄da sc̄dē. q. 108. ait: q̄ sicut philosophus dixit i. 2 ethi. appetitudo ad virtutē est nobis a natura licet cōplemētū virtutis sit p̄ assuetudinē. Ip̄ aliq̄ aliā cām vñ patet q̄ virtutes p̄ficiūt nos ad p̄sequēdū debītō mō inclinatioēs naturales q̄ p̄tinēt ad ius naturale: & iō ad quilibet inclinatioē naturalem determinatam ordinatur aliq̄ virt̄ sp̄ialis.

Est autē q̄dā sp̄ialis inclinatio nate ad remouēdū nocumētū: vñ & aialib⁹ dat̄ vs̄ trāscibilis separati a vi cōcupisq̄bili. repellit autē hō nocumēta p̄ hoc q̄ se defendit cōtra iniurias ne ei iherāi vel illatas iam iniurias viciscit nō itētiōe nocēdi sed itētiōe remouēdi nocumēta. Hoc autē p̄tinet ad vindicationē. Dicit. n. Tullius in retho. q̄ vindicatio ē p̄ quā vis at̄ iurata & oīno q̄cqd̄ obscurū est. i. ignominiosum defēdēdo aut viciscēdo. ppulsa. Vñ vindicatio est sp̄ialis virt̄ q̄ p̄ librā notat̄ sex stellis insignem q̄tuor ex chelis Scorpij sup̄eis vñ & imago hęc Chelē dici solet: & duab⁹ q̄ in pedib⁹ virginis extit̄ ad ei⁹ integritatē veniētib⁹. Huius autē sup̄ primū q̄driplēti Prolo. auctor ē Hylas Rodomi. p̄ nūe rū igif̄ senariū vindicatio mōstrat̄ quom̄ senarij pedis area i Orthogonio nō nisi embado siue Catheto. 3. Basī. +. hypotenusa. 5 cōsurgat Boe. 2. Geometrij testāte. Hoc autē iōdo vindicationi fauet quom̄ in qua

trigoni est fundari sensu trāscibili sc̄p̄ essentis cōstat & Tho. Virt̄ autē hęc vbi supra in ecr̄ cru nēp̄ media ē. & iō

gulo rect̄ iter duos a rectitudine: sicut illa extrema a virtute deficientes ponit̄ Cathet⁹ autē ternario p̄tēdit̄ quom̄ q̄ vidictā ex exercet diuina fr̄g⁹ auctoritate q̄ in trinitate cōsistit id agere debeat quom̄ ipse Deutero. 2. Mihi vindictā & ego retribuam cat. 4. mea sp̄ auctoritate vindicatio fiat vt expōit̄ loco p̄fato. Th. Habet̄ & in legib⁹ nō licere vindictā oibus. C. de iudg. lege nullus: licet aliq̄n p̄uato vidictā lex p̄mittat vt habes. C. de ep̄is & de. l. rapt. & C. de rap. virginū. l. vni ca: sed tunc p̄nam infē

Tullius.
Thomas.
Arist.Tullius
Vindicatō
quid.
Vindicatō
per librā.Prolo.
Halins.

Boe.

Deutero.

Ins.

Vindicatio per Libram

Vin. litæ
modus

râlo lege, sulci: & sic sp legū deiq; auctoritate faciēda ē vidiētā
Hypotemisa gnario cōsurgit vt inuat vidiētā n̄ malo aio: sed p
ut bonū vltē vī alicui⁹ ēa p̄ficaris qđ ab oib⁹, n̄i appetit: exigit.
Natura. n. vniuersę mūdiāl machię vidiētā eo mō quo licita ē af
fici: quom̄ eē cōseruari affectēt cūcta & istoz ipedimēta vidi
cātionē pellant. Qđ aūt p gnariū vniuersitas iportei testai Mac
sup somniū seipōis ita dīcēs. Illa vero gnario nūero pprietas

Macrobi⁹

Quinari⁹

Vniuersa

monstrat.

excepta potentie vltra terras eminetis euenit q̄ solus oīa q̄q;
sunt q̄q; vident eē cōplexus ē. Eē aut dixim⁹ intelligibilia: vide
ri eē corporalia oīa seu diuinū corp⁹ hēant siue caducū. Hic et
go nūer⁹ sif oīa & supra & subiecta designat. Aut em̄ de⁹ sumus
est: aut mēs ex eo nata in q̄ spēs res cōtinent: aut mundi anima
que aiarū oīm fons ē: aut celestia sunt vsq; ad nos: ant̄terrena na
tura est: & sic gnari⁹ res oīm nūer⁹ impletur. hic ille. Sed o b̄iciat
mibi aliq; hic oportune dissertata s̄ senario vindiētā cōstēderi
demonstrari. Notes igit illū dctm̄ Iobi. 5. in sex tribulationib⁹ li
berabit & in septia nō tāget te malū. vindicat. n. dñs in hoc mū
do peccata hoīum vt in futuro saluet vt accipit ex. 23. q. 5. ca. quod
ergo. Et Greg. hoc dīctū Iobi exponēs mote. 6. idem monuit p
hec verba signari. Ait. n. Sed ga dū trāstorio labore atterit. s.
hō a p̄petuo dolore liberat apte subiūgit in sex tribulationib⁹

Iobus.

Canon.

Greg.

Senarij si

gnificatio

liberabit & in septima nō tāget te malū. Quid. n. senario nūer
ro quē: 7. sequit nisi p̄ntis vitę opatio discursusq; signat. Sexto
q̄ppe oīa p̄ficiens hoīem cōdidit & 7 die deus requiuit. q. 1. ses
ptimus vespam nō habet qa subsequētē requiem nullus tā ter
minus claudit. Perfectis ergo omnib⁹ reges sequit qa post b̄a
vitę p̄ntis opera retributio ęternę quietis inuenit. in sex itaq;
tribulationibus nos dñs liberat ne nos in septia malū tāgat: qa
per p̄ternę pietatis eruditionē p̄ntis vitę labore nos atterit
sed in aduētū iudicij a verberę nos abscondit: vt tāto nunc ad sa
lutē certiores exhibeat quāto nūc nos flagella durī secāt. Ex hīs

Veritas in
i. iudicij.

igit verbis Greg. & hīs q̄ supra dixim⁹ per senarium vindica
tionē cōgrue intelligi iudicatio. Nec min⁹ fauet ex virgie & Scor
pionis Librę huius extructa cōpago. quom. s. iudex quicq; vindi
cans ita gratitudinis memor esse debeat q̄ per virginem expo
sita est vt veritatis reditudinē que Scorpione monstratur non
amittat. Veritas. n. in iudicij maxime est requirenda disto. 28.

cap. quia sunt & 30. q. vltima. cap. iudicantē. Et. C. de tēp. ap. l. per
 hac iudex iubet semper colere veritatem. Librę etiā nō in cō
 cinne pprietas fauet: quia vindicans omnis qui recte iudicat in
 manu statetā portat vt habet. 4. 5. distinct. cap. Omnis qui. Et in
 specu. titu. de disputa. & allega. §. iiii. ver. Sic igit. Influxū iā cō
 templemur astrorum imaginisq; per commodum. Pto. ait in
 primo Quadri. Stelle que sunt in capite pedum virginis in loco
 vnde faldę sup trahuntur habent vim sicut illā Mercurij & Mar
 tis in Libra. Ecce q̄ Ptolomęus ponit partē virginis in Libra.
 Mercuri⁹ autem cū Marte particulariter cōstitut⁹ Julio teste. 2.
 in actibus publicis aut in administrationibus aut in occupatio
 nibus cōstituit & nūq̄ in ipsīs actibus longa tēporę cōtinuatione
 p̄fuerabūt: & n. impediti: aut accusati: amoueunt: & frequēter
 iudicijs applicabūt: & falsis interdū accusationib⁹ opprimunt.
 Hęc autē hās q̄ recte vindicāt ab impijs irrogari cōspiciunt. Ipsa
 etiā libra in occasu si fuerit inuēta vitam in domo regia effidua
 cōuersione decernit aut in publicis actibus cōstituit. & in ho
 roscopto facit hominem quē assidue aduersariorę turba pulsabit
 & de veris ac diffinitis rebus habebit contentiosa certamina:
 religiosus sane erit. & cultor deorū: eritq; talis qui in omnibus
 rectum velit habere iudiciū diuinis & celestibus religionis ad
 herens. Hęc Iuli⁹ in. 4. Quę tū p̄positū fuldre vident q̄tum &
 ista que in. 7. ipsemet tradit iudiciorum memoratiōe refert a ce
 terisq; q̄ vindicationem postulare dignoscimus. In tertia parte
 librę quę horoscopū habuerit erunt sacerdotes: iusti: lōgeni.
 In quinta erunt diuites: copiosi & q̄ semper in iudicijs versabū
 tur. & in. 12. erūt tales qui in iudicijs cum omni notitiave abun
 tur. In. 9. qui natus fuerit erit religiosus iustus: cui publica iudi
 cia credant & quē rex amico semper diligit affectus: sed hic pro
 uecta p̄tate sua moriet. In. 29. qui cūq; horoscopum habuerint
 erūt religiosi iusti: bñuolitoi bōitate ornatī. hic Iulius in ista p̄
 te. 1. 29. horoscop⁹ extitit placētis vrbis vt reppilin codicib⁹ an
 tiq; & iō placētini a placiditate morę cōgrue dici p̄nt quom & i
 flux⁹ ipellat & effect⁹ oñdat tātā in animis eorū benignitatē. Ta
 le ēt nomē a placētulo. structor e sumpsisse credendū est: non ab
 eo q̄ optimę ibi siant placētę (licet verū sit) vt atq; ridēdi ma
 gis q̄ rodendi insulsius astruxerunt. Nec in hoc meos meum

Canon.
 Iul.
 Iudicans
 portat sta
 ter am.
 Canon.
 Ius.
 Pto.

Iuli⁹
 Mercurij
 & martis
 influ.

Idem.

Placētini
 nę vrbis
 horoscop⁹

Vindicatio per libram.

laudare vitupes quom cōiter i p̄sa mea id accidere soleat: Ex-
 alijs aut cāts illuxibusq̄ cōtrarijs aliquos possint istici p̄teratis
 insignia de quos nūero possē ego forte cēseri; & sic de me quom
 vergat i dubiū nec laudē hic sumis nec vitup̄iū. Sed q̄a de placē
 tina vrbe n̄sa obiter sermonē fecim⁹ (si placet) aduerse q̄ dicam
 quom cogat Dulcis amor p̄fig. Hęc vrbs a Strabone cosmogra-
 pho celeberrima d̄cā nom̄ a quodā placētulo troiano (vt tā dixi-
 mus) q̄ p̄ ip̄am edificauit sibi vēdicat quā licet multis exagitatā
 casib⁹ ob aliquos ex illis quos iā dixim⁹ bōitatis exptes ciuitū
 suos p̄fidia cōstet ex chronicis i bidētū nūq̄ d̄no añ aliquos no-
 bilū tyrānidē paruissē rep̄es. Prop̄ q̄ infortunia p̄uerbiū illd̄
 inolenisse putam⁹. Placētine ouū pōdera & scrupulosius: id quā
 tibi firme op⁹ ē. Mis̄ ē. n. q̄ toties populata & aliq̄ ad hoc vsq̄
 deducta vt oibus destitueret icolis in tāta adhuc r̄e populētia p̄
 seueret. In principio. n. p̄babile est paritate cōtētos & minima
 magnificisse quo pristinū restituerent in gradū: l̄c̄q̄ ex tūc p̄-
 uerbiū illud sump̄isse p̄cipiū. Sed ad altiora me trāsserā qb⁹
 a doctis tm̄ deriuasse clarescat. Certū est p̄ venerē (vt in fabulis
 hī) q̄ ex ouo genitā paridi sponderat Helenā troiē discrimē
 flebile exciditq̄ fuisse: Et sic placētine vrbi quom signator li-
 bra cū venerē sit troianoq̄ a sanguine clarā duxerit originē vi-
 dētes astroz̄ illuxus idagātes ipsi⁹ crebrā depopulationē moti
 sunt dicere. Placētine ouū pōdera. i. librā venerēq̄ quom signū
 illud dom⁹ sua sit significatorē troiani incēdij principio qd̄ ouū
 extitit cōparare nisi tibi a venerē q̄ signauit inte deuoluat in
 interitus: vt p̄ ouū destruxit mēnia Troiē: Iocirco aut̄ monebat
 vt nō cogētib⁹ arbitriū volūtatis quoad possent sideribus obs-
 uiarēt. De reliq̄s aut̄ vrbis istius laudibus q̄ innumere sunt re-
 ticebo ne nimiam prolixitate tediosus euadam. Illud solū quod
 vindicatiōis assēt offi d̄o notādū est a Iulio Matheseos. 3. posi-
 tum: venerē. s. quom actus dederit homines facere q̄ regib⁹ vel
 imperatoribus cōferant. Tūc aureas choronas: p̄textas des-
 cernit: aureasq̄ palmatas consularium vel pro consulariū: & quo-
 rū honoris insignia per totius orbis spacia p̄ferantur: gratos:
 amabiles venustos: iustos. Qd̄ certe ciuitati huic accedisse cōs-
 parimus si primū q̄ glosas legib⁹ apposuit mūdo donasse reco-
 limus. Reue: tamur vn̄ le discollimus. In primo librē decano

Strabo.

• Prouerbi-
um.

Throie ex
ciditū p̄ ve-
nerem.

Julius:
Veneris i
flaxus.

vt plē ferunt oris vir iracundus tu oculus manu sinistra statera in
dextra agnus cū quo libri inscripti. Hęc phormā vñdicatē ostē
dit & severitatē & māsuēdīnē & iustitiā cū scia debere cōple
cti. Hoc firmat iuxta alios ascendens figura viri iracundi i cui⁹
manu fistula. Iracimini. n. & nolite peccare p̄cipi vñdicatib⁹:
quod vtiq; fiet si suavitatis harmonia itē misceuerint amaritudi
nē. Fabulosa eadē est & libꝛę & scorpionis intentio cum ex scor
pij magnitudine libra confurgat; & id carnē fabulam non expo
net; sed hac virtute insignes ad sidera tollet.

Qui graues mēdas sceles . . . Clauerit mens luce oculis
Vindicat mentes hominum . . . Dumq; corpus spiritibus
Purgat; & celo rutilis Senuit altis ingenuus
Fulget alto sideribus: Moribus fulget nitidis
Clara mīssis corporibus

In pprijs corpis viditāta. T. excādui vt illū castigās & iheruis Thomas.
tutē redigēs quom alijs p̄dicauerit nequaq; reprobat⁹ emicuit.

¶ De veritate per Scorpionem. Caput. 31.

Veritas q̄ virtutis fortis insignia ex. 1. & 3. ethi. inter ius Arist.
stitit p̄tes a Tullio ponit. Diffinit autē vera loquentem Tullius.
Aristo. j. magnoꝝ moralitū dicens, Verus est q̄ neq; est Aristo.
fingens plura eis q̄ sunt neq; minora; sed existentia ipsi hęc di Veritas
cet & esse & scire. Et scōda scōp. q. 109. Tho. veritas inq; virtus ē quid.
quā aliquis & vita & sermone talē se demōstrat q̄lis est & non Thomas.
alia q̄ circa ipm sunt nec maiora nec minora. Verū q̄a moras Tho.
lia inquantū sunt a nobis cognita circa nos sunt & ad nos perti
nent scōm hoc veritas doctrinę pōt ad hęc virtutē ptinere & q
cūq; alia veritas qua qs manifestat verbo vel facto qd̄ cognoscit
Hęc itaq; virtutē p scorpionē mōstrari didimus numero id affe
uerāte stellaꝝ. decē & nouē nāq; & si sint oēs q̄ttuor tū in libꝛę Veritas
(vt supra pauit) figurā venētibus qundecī de qb us differendū per scorpi
est relinquunt. Nūer⁹ autē iste eo veritatē mōstrat quo Pau. veri onem.
tatis doctor. 15. dieb⁹ apud Petrū manēs. Dū se intellegit vtrius
q; bestamētū (qd̄ totū veritas est) p̄dicatōrē institui ad hoc ipsum Paulus
nūerū cōsecrauit. Hiero. nāq; attestāte ad paulinū hoc misterio Perrus.
ebdoadis & agdoadi futurus gētū p̄dicatōr instruendus erat. Hierony.
Et licet tale sufficeret indicū speculabimur & alia. Nuperus
hic trigonalis est & hexagonus; vt Boeti. primo arithmetices

Veritas per scorpionm.

Boe.

primo arithmeti ces placuit vt p hoc inuaf in fuma prius trinitate veritate eadē pncipi (q senario enim terz ipsius nate pncipi p

tis excellē pando pfe notant) or nariū dum turā nō in at. Exspe

tiā repiri & cōs viros nari. Sena bis recipit sua puritas ciebt qdes

Aristo.

Boe.

Aristo.

Vrbāitas. quid.

Socrates vrbanius

Scorpiōis natura.

Aristote. Christus ē scorpio. Dauidus

Terētius Habrahamus.

Scorpij in fluxus.

Aristote.

biniis tria nō resultat vt senariū nō ex vnitatib⁹: sed ex Inarijs binis vel binarijs trib⁹ cōtra Arist. disciplinā cōponam⁹. Aliud hoc i nūero Cōsiderādū occurrit q. s. diminut⁹ est vt Boe. loco p̄adducto haberi: nā vnitare Inario quarioq; ē metit⁹ nouē tñ nō quide cī faciētib⁹. Et hoc monet veritatis quiddā spāle secretū. ethe. 4. docuit Arist. virtutē hāc i min⁹ deliare. i. extremi illi⁹ qd rōnē h̄y deficientis & diminuti si deducat i p̄tē: nō vti⁹ sed virtus tis pot⁹ q vrbāitas dē habitū scitiri mō pp̄t fugiēdā tumidita tē id agat. Ait. n. eronicoz sua ottenuātes vrbāiores eē cōstat. n. n. lucri cā faciētib⁹ vt fugiāt tumiditatē. maxie vero h̄ gliosa ne gāt vt Socra. faciebat: & iteq. Qui modeste eronia vtunt ac circ ca ea q nō nimis an oculos posita ac appētia sūt eronizāt vrbā ni vnt. bñ ergo vir⁹ q extremo diminito cōcordat p nūē p̄tidē diminitū designat. Scorpij nāsa nō renuit oñdere veritatē: sed sūmā lcreatāq; veritatē q xp̄s ē dicēte ip̄o: ego sū via veritas & vita: p̄tedit. Hoc aut̄ ideo ē: qā scorpi⁹ hīc ex tra genit⁹ ē (vt ifra patebit) h̄ possint ex. s. de hīsto. aia Arist. ḡnare: & xp̄s ēt siue vizi rili semie ex tra genitricis marie p̄duct⁹ est. vñ in psal. ad s̄iam de ip̄o d̄. Ego sū vermis & nō hō. Et Et pp̄t illd̄ quoq; qā sicut scorpij aculeo venenū nascit itavt Terē. auctor ē in ādriaveritas odiū parit. Influx⁹ ēt imāgis hui⁹ & stellaz id roborat. Habr aha mus auenez re⁹ dixit. Qui nat⁹ fuerit sub pria facie scorpiōis parū pulcher existet: & h̄bit signū in capite: & ped⁹ ei⁹ erit latū: et h̄bit signū i pede sinistro: vñ i māu dexta: estq; hō castigatio n⁹ s bōaq; discretiōe plen⁹: ac i loq; la festin⁹. Nat⁹ sub scda facie caput ei⁹ erit magnū existitq; modicq; pulchre figure & habebit signū in genu & dorso & erit hō discipliē verba sua multiplicās Ex his veridicus dem̄af quom linguā castigādo veritatē dicat et discret⁹ admodū sit: in sciētijz quoq; veritatis verba m̄tiplicz Iul⁹ etiā s̄ir. in. 4. Si horof. in scorpione fuerit inuēt⁹ & i p̄m lup

pter aliq̄ radiatiōe respexerit q̄ nascentē erūt gliōsi & a dijs p̄
 fidia spabūt semp; & sacros; aut celestiuū religionū sacra p̄cipiēt
 et in alio loco v̄t alia ciuitete suo studio trāsferent. Erūt semper
 erecto spū subleuati: acuti: p̄ferētes ornāmēta sermōnis: erūt ta
 les q̄bus semp veritas placeat p̄p̄t amicos aut negotia aut picu
 la semp occurrūt. Ecce quō p̄ hoc veritas apte claret moresq; ta
 les quos veridicis inesse p̄picuū est. At quū veritas scdm S. T.
 sup lo. despectos facit claros & fortes ideo idē Iul. fir. sibi dē afe
 bat. si i scorpīōe mediū celi fuerit erit fortis sed dura vita & du
 ra cōuersatiōe quassabit de loco ad locū trāsītū faciet & si fuerit
 ingenuus serulia exeq̄tur officia: sed postea eū in oib; p̄per se
 quū ieuētus: Sed circa vxorē & filios inter inuita miseris infor
 tunijs laborabit & postea ei ex maiorū viros; notitia fēlicitas cō
 feret. hinc ēt cernito quūo expuls ad magna vt veritatis mos ē
 eleuat nāt: In me itidē experior aliquātulū. Pleni⁹ in p̄cessu tē
 portis huiusce modī cōspecturus quom mediū celi scorpīo i mea
 natiuitate possederit. Stellę etiā q̄ in gradu. 16. minuto. 20. scor
 pionis est septentrionalis exaltationis prime de natura Mar
 & Iouis talis est influxus secundū Hermetem de stellis beibe
 nijs vt qui eā in ascēdēte vel. 30. habuerit sit magister militum
 dux militiā: magnus in suis actibus .nominatus in longinuis
 terris: accipiens terras & ciuitates donec fuerint in sua pote
 state: & ei obedierint: distribuens eas prout vult omnes obedi
 unt illi & faciet hoīes lucrati: liberalis: laudatus ab omnibus
 fortis in regno: sapiēs in suis negotijs: amator hoīum: cōfidit i
 oibus: nō diligit litigiosos: & succedit ei in oibus bene quę vo
 let: senfatus: diues: multę pecunię: amat q̄ laudē & q̄ bene lo
 quas de eo. & moriet bona morte: & erit phamosus: & deus est
 sapiētior in illo. Hacten⁹ hermes. Quod veritati fauet quom ta
 les reddat gloriosos viros. Oris in primo scorpīj decano scdm
 leupoldum mulier bonę faciei & corporis quę veritatis innuit
 immēsum decor ē. Secūdnm alios in secundo gradu ascendit vir
 sedens in elephantē & in. 20. v̄t sedens in camello & vtrobq;
 subiiciūt erit homo fortis. hos aut (vt dixim⁹) facit veritas. At
 iuxta indos in. 2. decano puella exul vultu placido: nuda: sine
 veste: & pecunia: pede compe de constricto: pelago fluctuūs & tū
 q̄ littora captās. Et quid exp̄ll⁹ veriusq; veritatē oñdit? Ipsa est

Tho.
Iulius.

De seijs.

Hermetes.

Leupold⁹
Altoꝝ op.

In ii.

Veritas per scorpionem.

enim puella nuda sine veste falsitatis: oīa detegēs; Pecunia carēs; & spēte: ne mūera vex turbidēt: exultisti maxie tporib⁹ (licet sp oīs hō mēdax) q̄ multoties ne p̄deat cōpede filēti detinetur: & si inter multas falsitatis vndas fluctuet ad portū tū tādē secura deducit. Nota autē q̄ i. psal. dī. veritas de terra orta ē: ga scilicet (vt dixi & dicem⁹) corpi⁹ hic ex terra p̄cessit. Est ēt marti⁹ p̄cipale domiciliū signū istū ga quom p̄cipali i. domo planetę gaudeāt. Almā. i. āphor. gaudet inqt mars in scorpione. Et iō quom mars planeta sit mēdax infortuna si in scorpione verax euadat p̄fecto imago hęc virtutis ornamēto splēdescet. Zabel⁹ iḡ hūsinahelitali lib. de sterrog. trac. de p̄cipuis. 50. iudicijs iudicio. 30. ait. oīs planeta mal⁹ quom fuerit i. domo sua auertit q̄ qd i eo ē ex malo i. bonū. Admitaŕ ergo. qd dixi tibi & ab eo ac cipe mēsurā iudicādi. hęc ille. Sic iḡ marti⁹ falsa i. veritatē mutabit si in scorpione domo p̄pria fuerit iuētus: vñ sit vt scorpūs veritatis significator existat. Apti⁹ hali⁹ sup Cētilogum Ptole. hoc inuebat quom scorpione marti⁹ frāgere naturā ptulit. Hoc. n. marti⁹ mēdacia scorpionis veritate supari & vinci cōmonuit. At qm̄ inuidi q̄ aliena sp & i. mimis spugnare n̄ cessant cōtra me hermetis illd̄ (mō noscēt) latrare curabunt. q. f. āphori. 5. scorpio falsitatis ē signū dicat: & ideo scire me cōtrariā falsitati veritatē sibi attribuisse cōtēdēt triplicē accipiant r̄sionē. P̄rio iudico in his moralīū sensuū adaptatiōib⁹ oimodā nō requi cōueniētia: & iō sufficiat diffusę satis expōis assensus: & hoc ḡniale sit scutū cōtraq̄ haldos iacula tutissimū munimē. a. q. quom i nuant. ff. d. p̄. l. f. i. & Inno. d. renū. c. nisi: veritatē oīa vinceret: vt hęc excellētia magis innotesceret & cōtra mēdacię falsitatisve feditas appareret oportuit idē signū & veritatis & falsitatis: se cūdū tñ diuersa influere q̄litate q̄ videlicet. vt hēt Arist. 1. Elēc. cōtraria iuxta se posita & magna & maiora vident & peiora & meliora. Tertia dat r̄sio: q̄ p̄rio p̄sū p̄pōit illd̄ qd̄ habet auctor sphęre trac. 2. f. q. signa zodiaci nom̄ hnt spēle a noīe alicui⁹ aīa lis pp̄ p̄prietatē aliq̄ cōueniētē tā ipsi q̄ aīaī. Et vt recitat Cicch⁹ asculan⁹ sup eūdē locū Mosens arabic⁹ dicebat q. oīs spē in mūdo hēt sic illā respiciētē & cōseruatē ipsā i. e. suo subaudi p̄ virtutē diuinā ait Cicchus iō stelle q̄ sunt in ariete gubernāt & respiciūt arietē in hoc mundo: & sic de alijs. scorpī⁹ quoq̄ cele

Almāfor.

Dauidus.
Zabelus!

Halyus

Cōtra iudōs

Hermes

In sensib⁹

moralib⁹ n̄

ē q̄rēda oī

modo con

uenientia.

Ius.

Canon

Veritas

oīa vincit.

Arist.

Auctor

sphęre cic-

chus.

Mosens.

arab.

nis cōuentiā habet cū scorpione terrestri; & iō falsitate aliq̄
 fuit quom̄ deceptuosū aiā sit; sed q̄a ipsū gubernat tūq̄ excel
 lētoris potētia; iō vidēdū ē quō ex hoc scorpio cęlestis veritate
 dotā. Prolo. in cętilogo vult⁹ (ingr) h⁹ sculi subiecti sūt vultib⁹ Prolo.
 cęlestib⁹; & iō sapiētes q̄ imagies faciebā; stellas iteritū in cę
 lestes vult⁹ spiciebā; & tūc opabant qđ debebāt. hoc exponēs
 Hali⁹ dixit. i hoc ca. vult pro. mīta imaginū secreta patefacē & Hallus.
 vult⁹ quos in hoc sculo eē dixit sunt spēs aiāiū & spēs plēarū
 et iō dicit q̄ oib⁹ istis spēs⁹ dñam sibi vult⁹ cōsiles in cęlo ma
 nētes. verbi grā. Scorpio cęlestis terrenis scorpib⁹ dñat & cę
 lestis serpens terrenis serpentib⁹ & sapiētes imaginū spiciebāt
 quō planeta de sub radijs sol egrediebāt & igrediebāt hos vul
 tus; Eūq̄ i ascōdēte ponebāt & vultū quē intrabat cęlabāt. i. scul
 pebāt i lapide & mīcebāt eū eo alia ad hęc necessaria faciebāt
 q̄ cū eo exaptatiōe vel destructiōe qđ volebāt & vis illa in lapi
 de multis tpi bus durabat. & ego vidī in tpi b⁹ carmorche regis
 chrtstianoꝝ satellitē q̄ ad nos ex romanis vēit & sapiēs dicebat
 q̄ fact⁹ est saracen⁹ in egypto dñi⁹ morās i geometria pitus q̄
 faciebat imagies q̄ artificialiter mouebāt; lapidū quoq̄ & her
 bay naturā cognoscebat. Quada sūt die dū cū eo eēt armiger
 etus vocife rātē audiuim⁹ quē scorpi⁹ pupugerat. Qui statim ex
 marsupio sigilla odorē incēsi hñtia extraxit eiꝝ vnū porrexit &
 eū potare fecit statiq̄vt bībit armiger regeuit. Tūc ego aspexi
 illa sigilla & in vnoquoꝝ vidī vultū scorpiois impressum iterro
 gauiq̄ eū q̄ hora lapidē illū sculpat. Dixit mīhi. luna existēte in
 scorpione sculpsi erat; scorpi⁹ vn⁹ ex quattuor āgulis & sigilla
 ni cū eo icēsum masticatū in eadē hora; alia etiā qđā cū sigillo
 sigillati; quia putari q̄ vis eēt in incēso; sed in alijs rebus tūcē
 valebat. Hacten⁹ halyus. Ex quib⁹ dictis illā extrahas scorpio
 nibus terre cęlcstē dñari ac p hoc q̄a p illos terrestres falsitas
 notā & a cęlestis virtute illoꝝ venena curant per ip̄m veritatis
 gloriā designari. Quod affirmās fabella subsequitur.

Prolo.

Hallus.

Imagines
quō fiunt.

Exemplū

Salsus orion dum sternit humi
 Lustra ferrarū intrans; omne genus
 Quadrupedum; latonam alloquitur.
 Germinet optatum sēminibus
 Terra potens percussum iaculo

Veritas per scorpionem.

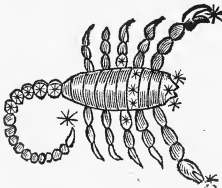
Occidet hoc forti quicquid erit
 Talia vix fatus; cum tra soli
 Protulit ignitum scorpionem habens
 Et modo tantas vires rapitur
 Morsibus; z vili morte cadit
 Transiit hunc celo cunctipotens
 Mens hominum fid atne nimium
 Sic necat errantum falsā virum
 Verum animos ornatos habitans
 Prouehit z tandem ad celsa poli

Tho.

Veritas ē
 poris filia
 Tho. vr ba
 nitas.

☉ Thomas ē diuus itē exiit veritatis admirabili fulgore cū
 spicuus vt ab ipso nec minim⁹ error aut falsitas vel ī sciētis vel
 alt emanarit. Qđ esse verū magis ac magis in dies hemulis ē
 ipsi s liquet ob idq; pulchre dictū est veritatē tpis filiam Exem
 plū ponā quo tibi in vrbānitatem declināsse demonstrē A sū
 mo pōtifice vna die r̄ q̄s duorū suis ipsi⁹. l. & magni. Alberti do
 ctior foret interrogat⁹ dī r̄dissē Albert⁹ plura vidit ego vtilio
 ra q̄siat R̄sum p̄fecto eo laudabili⁹ quo verū ptulit humiliter.

SCORPIVS

¶ De amicitia per sagittarium.

Caput. 31.

Macrobi⁹

Equis amicitia iustitię (vt Macro. placuit) annexa q̄ vt
 excipit a dñis legistis. ff. d leg. iij. Pāpñi. alteri⁹ est ad
 alterū cum charitate cōiuncta voluntatiq; obsequens
 vnio. Tul. et in li. d amicitia diffinit dīcēs. Est autē ami
 citia nihil aliud nisi omnium diuinarū hūanarūq; rerū cū bene
 uolentia & charitate sūma cōsensus. Et Retho. Aris. Amic⁹ ē q
 amat & redamat. & s. est hī amicitia. est beniuolentia in repēdē
 tibus nō latēs. hui⁹ igit virtutis tēta ē excellentia vt pene oēs
 alias supare visum fuerit antiq; & id iter iustitię ptes merito
 recēser. Aristo. nāq; ethi. s. C iuitatem inquit amicitia contineri
 & legūlatores magis circa illam q̄ circa iustitiā intendere; quia
 amici si sint nihil opus ē iustitiā & si sint iusti nihilomīn⁹ op⁹ est
 eis amicitia. & Tullius de amicitia. Solē e mūdo tollere vīr qui
 amicitia e vita tollit; q̄ a dīs immortalibus nihil meli⁹ hēmus;
 nihil iucūdi⁹. Epīcur⁹ et vt Cicero de finibus bonorū & malorū
 recitat voluit oīm rerū quas ad brē viuēdū sapia cōparauit nihil
 eē malus amicitia; nihil vberius; nihil iucūdi⁹. Hęc itaq; sa
 gittariū figurat q̄ cū chorona quam ad pedes habet viginti &
 duabus stellis irradiatur. Hic enim numerus ex duobus. vnde
 narijs compositus vltra charitatem q̄ decalogo mādatū spes
 tiale m fouere flammam amicorum corda cōmonūt. Et bene in
 in duobus tñ vnderarijs id actum est. quom ad plures perfecta
 nequeat amicitia reperiri. s. ethi corū. Aristo.

lus.

Amicitia

quid.

Tullius.

Aristo.

Aristo.

Idem.

Tullius

Laus ami

citij.

Epīcurus

Amicitia

p sagitta.

Aristo.

¶ Tibi supra videbis figuram.

Amicitia sagittarium.

¶ Pluribus eē amīcū scđ n pfecti; amicitiam non datur. & non^o
 videtur fieri nō posse vt multis vehemēter qs sit amīc^o. Nō. n-
 flunt amīci ples secūdū sodalitā amicitia: & q̄ ph amosq̄ sunt in
 duobus dñr. Est et vt Boeti^o, 2. arithmetices voluit numer^o iste
 dīponibilis in discōtinuā medietatē arithmeticam hoc pacto.
 huius autem medietatis differētīe equales sunt vt innuat equa
 les circa amōrē amīcos eē deber eī vltimi sane termini. 4. & 7.
 amīci sint ambo: medij aut. 5. & 6. amores in geminis binj. tñ
 igli distat. 7. a. 6. q̄tū. 5. a. 4. sicut amor vn^o ita cordi heret ppin
 que sicuti & alterius. Aliud monet hęc medietas q̄ si extremos
 terminos. 4. & 7. copulet equalē pducet summā illi quæ ex me
 dijs. 6. & 5. resultat: vn denari^o. n. vtrobiq̄ colligif. Illud est amī
 cos si ad aliquid agendū simul sūgas tñ efficere quantum vtrū
 usq̄ amor intendit. Et quā imago hęc sagittam facientis ē amī
 citiam tñ apte ofēdit q̄ tali vulnere causat. In hoc antiquorum fi
 ctio cupidini exeat q̄ licet impuris appetat amoribus honestis
 tamen intē cōuenit inquantū & illis corda patiunt. Iulius fir.
 4. matheos dixit q̄ qui in medio cœlo Sagittarium habuerit
 erit amīcus fidam amicitie necessitudinē exhibens semp. Stel
 le etiam in loco sagitte iouis & mercurij viribus cœquatur. Qz
 si in horoscopo vel decima hñōi stelle radiauerit (teste herme
 te in lib. de stellis beibens) natus erit amator hominum sui re
 grū: amator sciētīe & verborū liberalis: sapiēs in verbis: & pha
 mosus in suo seruitio: physic^o: & rethoricus: amator dei: & gra
 tias susceptas retributor fortunat^o in auro & argēto & simili
 bus: & erit liberalis in oībus suis actibus & suis negotijs siue
 recipiat siue det: & maxime cū sapientib^o & phormosis & deus
 est sapientior in eo. Ptolomeus etiam in tertio quadri. dixit. Si
 Mercurio Iuppiter affimiles & fuerit qualitatis idoneq̄ erit na
 tus in librorū lectioibus assiduus amabit syllogismos & erit
 geometra perit^o in quadriū: versificator ac sermocinator: acu
 tigenis: humilis: boni consilij: bonę qualitatis animę: dapillis
 congregationis: bonę opinionis amator: bene & subito incēpta
 perficiet: erit homo regimini: bonę & edulcitat^o: medicus re
 gis: dum diliget: bonę animæ: amabilis: consanguineos ama
 bit: indolis erit bonę: amator sciētīe: homo diuitiarū. Hęc om
 nia vel amicitia: vel ad illam prouocantia monstrant. Et etiam

Iulius fir.
 Sagittarij
 in flu.

Hermes.
 Iouis &
 mercurij i
 flux.

Ptolo.

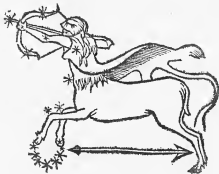
vtiñā in me deus p̄ficiat q̄ sidera spondent. in domo siqdē amī-
 corum partē fortunę in Sagittario habui Iouē & mercurioꝝ eidē
 domināte. In sēda etiā domo Iouē Mercurio iūctū habui dispō-
 nis aīe dūm qui pisciū domū ppriā possidebat. Quę autē & qua-
 lia vītra p̄dicta p̄ hos mihi donet influxus q̄ norūt iudicent: hoc Amicitiaꝝ
 vnū habe q̄ amicitiaꝝ multū foueor & enutrior. Illud bethem i foueor.
 in cētloꝝo attēdas q̄ Iuppiter iūct⁹ mercurio significat sup p̄fe-
 ctionē q̄onum & determinatiōnē negociorū: & p̄fectionē suā: &
 additionē fortunę: & res bonas: inter amicos autē hęc oīa versa-
 ri debēt & reb⁹ optimis delectatos de mutua p̄speritate letari
 In sēdo de sagittarij decano iuxta indos ascēdit mulier camelū Indi,
 sedēs pilosā: p̄ānis induta: cum carcā. i. veste pilea: inter manus
 eius cistella redimicula cōtinēs. Sic amicitia virtus est q̄ dūmō
 in camelo. i. virtutis robore fundet de pilositate. i. corporea pul-
 chritudine curare nō dāt: sed in oī tpe siue quo p̄ānis induimur
 siue vili⁹. i. quo p̄spamus vī affligimur ad aīos ornādos redi-
 mica feruet Dicit autē ab astrologis domū fore Iouis sagitariū
 q̄. i. Iouis & Veneris filia fuit amicitia & a p̄cipaliori p̄e. i. Sagitari-
 dignū sit annotari. Dixit em̄ Io. Bocca. Amōrē Iouis & Veneris
 filiū fuisse oēs volūt. Qd̄ nō hoīm credā sed planetay: sunt em̄
 ambo cōplexiōe siles calidi & humidī. Sūt p̄terea b̄uoli ambo
 & equaluce splendidi. Et iō ex his amorē gigni & eū potissime
 quo cōsuetū quo amicitias iūgim⁹ fictū est: vt intelligam⁹ q̄m
 ex cōueniētiā cōplexiōnū & morū inter mortales amor & amī-
 citia generet. Quę qdē vera p̄ter inū virtuosos eē nō p̄ōt: vt cla-
 re demōstrat Tulli⁹ vbi de amicitia. Et hīc arbitror q̄ poti⁹ ex
 his q̄ b̄uoli sunt natus dicit. eo q̄ beneuolus esse non possit
 quis nisi sit virtuosus. De amicitia multa subtexerē nisi elegiā
 cōsueto ordīni annexerē: q̄ & influx⁹ amicitia cāntes pateāt &
 qd̄ amicitia potulet inotescat. Nūc solitū fabulę intuitum acci-
 Crotus erat mus s̄ Carissimus elegantiori (pito,
 Ingenio: atq̄ sequens animalia feruido labore
 Puluerulentus equi: quę forti būs obruens sagittis:
 Castalidum crescens in amore: placebat ampliori
 Virtutum cumulo: non carminis & politiore
 Descripti rithmo vsus defuit: & lyram sopitis
 Corporib⁹ placidę requiei causa per alta montis fbat
 Sideralis abyssus. F. iij.

Elegia Amicitiae

Parnasi tundens digitis: caua saxa replicabant.
 Dulcisonas voces. quid tanta virgines docebant
 Hæ tandem or assent quum numina Iuppiteris nitenti
 Sidere vestiret crotum: faciam inquit & beatus
 Hospitium semper dicet: & altior tonantis
 Aula: polo his dictis hunc transtulit. vix nota cunctis
 Redderet arma quibus valuit: dedit arcu: sequina membra
 Ingenijs aciem referentia robora in sagittis:
 Et caudam satyri: quo gaudia non minora mustis
 Innuat ex crotu causantier arcades solebant
 Quæque capripedes dare saltibus ebrijs lyco
 Sic si quis fuerit virtutis amore consonantis
 Ad locos exercitia omnia sidere ardet aureo

**Tho. ami
citiæ**

¶ Doctor autem eximius amicitie celebravit officia quom
 dum suū Reginaldū amicū vnicū instantū veri amoris vincu
 lo sibi astrinxisset vt e celis reuelata misteria (quoad tamē viue
 ret nō dici so) sepiissime panderet. hoc autē pfectissimū amicitie
 iudiciū est conuictusque quo seidem familiariter vsus est. Iam elo
 gie promissum munus accedat

Elegia Amicitiae

Muta cheſis quondam nunciandiſ garrula flāmēſ
 Beller ophiō eos excitat ad numeroſ.
 Inſpirate animiſ tu Iuppiter & Venus vna
 Ceteraq; in toto ſidera fixa polo.
 Quę noſtiſ meliſ tantos conſtingere nexuſ
 Et petitiſ vere ſoculuſ amicitie
 Incipian aspectuſ hec quos cauſare chorna
 Astrologum multiſ cōprobat iudiciſ;
 Et ſequar argutam effigieſ depingere amoris
 Antiqua vt docuit docta notar e manuſ.
 Quom loca mutarit cęli duo lumina in ortu
 Ambos;ducent miſro in amore moras.
 Sexta interiſaceat ſi nō iungunt in vnum;
 Aut melior dēſi tertia ſigniferi.
 Nū tñ accēdēt q; nō feruentior igniſ
 Si valeant vno iungier hoſpitiō
 Hec ēt exoptant horoſcopuſ atq; ſororiſ
 Phębit;quę cūctiſ pars viget auſpiciſ.
 Erranteſ demum ſtelleſ ſi conſona dicit
 Accipiāt;ſancta viuere pace iubent
 Si male genito radiuſ immiſceat aureoſ
 Iuppiter;aut p̄ phig; ſorſ inimica phugit
 Vndent dñſ ſi ſit fortuna;receptum
 Aſcēdentiſ hñſ;ſorſ inimica phugit.
 Ipliuſ ad ſignum triplex ſi primuſ & alter
 Sit felix dñſ ſorſ inimica phugit
 Si caper; aut ſūmo ganymedeſ pocula ponēſ
 Octum poſſideat;ſorſ inimica phugit
 Si piſceſ gemini & frēſ cum caſtore pollux
 In vita radiant;ſorſ inimica phugit
 Si mediū crotuſ celum inſigniuerit arca
 Gaudiſa piendū;ſorſ inimica phugit
 Sorſ inimica phugit per quę nūc multiſ ſilemuſ.
 Dum formaſ amor ſorſ inimica phugit
 Ptingebant iuueniſ cōpactum coe puſ ad vnguēſ
 Oraſq; pluſ nūſbuſ candida ſcythoniſ.
 Flaua exornabat phormoſi circuluſ aurī
 Sideraliſ Abyſſuſ

Almaſfor.

Ptolome⁹

Almaſfor
& Leupold
duſ
Ptolome⁹
& Her
meſ.

Elegia Amicitie.

Tempora: hiems estas nomina sculpta tenens,
 Nō porphiriaco vestis miranda colore
 Induit: at quam det ultima pauperies,
 Hec discissa latus lacerum & scordia pandit
 Quae longe atq; prope: cōspicienda manent,
 Dextera cor monstrat: totū tenet altera mundus
 Qui cadit & nūquam pphingit e manibus,
 Infima vestis habet & mors & vita: iungitq;
 Ima cito tarde dissita verba pedū
 Canities vincto q; nō sit idonea amoris
 Innuit hęc etas & iuvenile decus,
 Nā turpes: querilq; senes inimicq; renaces
 Cōcordare aios suspicionē vetant,
 Suspitiōe carens, larg⁹ gaudēs q; de corus
 Sit iuuenis: nec erit alter amabilior
 Virtuti prima est sedes sed phorma iuuabit
 Digna:q; apellis cesaries tabulis,
 Algeat egloceros cōburat pcyonagros
 Sint media aut letis tēpora vergilijs
 Hiems Festus erit firmū: vel si fortuna fauebit
 Aestas, Vel si ex aduersis piciare rotis,
 Nō vestes gestare rudes: nō frangere mentē
 Vestis rudis: Ex multis dubitat sollicitudinib⁹
 Tristia sint cordi: sint dulcia cūcta patefcūt
 Et minimū quicquā subiticiū e pudet,
 Cor spes Sequi petēda volūt pariter: q; cunq; cauēda
 tum, Sint simul & cęrnes studiorū q; genus omne
 Prope, Donabit nixtę munera lętitie,
 Sint procul hesperij quantū r emouentur ab india
 Nec valeant gratū sumere colloquū
 Credis abibit amor / nō . cur / quia corda ligauit
 Verus amor: sancte flāma pudicitie,
 Longe, O quoties noctis dū lumina clausit vmbra
 Somnus in optatis ludet imaginibus,
 O quoties chari succurret nomen amātis
 Errabitq; loquēs: gratus & error erit

Munera longinquis mittentur pibus ut sint

Mestitię absceutum dulce refrigerium.

Longe

Sępius & plectro numeri prometur eburno

Et iunctos blando mittet epistolio.

Omnia que loquitur: meditat: cura sodalis

Afficit: atq; vni querit habere domum.

Officia hec nunq; cessant & si ruat orbis:

Mundus
cadens

Nam graue sponte mori vi tollerabilius.

Ambobus que si contingat mors tamen vna

Luce magis clara est Cui caput in tenebris.

Scilicet ut meliora animis donetur amicis

Gaudia: sunt cunctis maxima eglitibus.

At si nō eadem mors felice auferat ambos:

Mors

Qui moritur: vni viuit amantis ope.

Laudibus & sculptis hominū volitare per ora

Et facit ex multis viuere carminibus.

Nec mirum his dulce est omne s seruire per annos

Vita

Det mala parca breues det bona nestoreos

Cito

Lentus eat properet referens quod sepe petiunt:

Tarde,

Nō aderunt mestę murmura seuitę:

Vna fides demon est: vnum cor: spiritus vnus

Vnaq; in ambobus omnia sunt socijs:

Charior o mihi nō pascioli fluxus et omnis

Chrysolithus talem si vnicum amicum habeam.

Si vnicum amicum habeam: quom multi nec duo possunt

Iungi vero vni iure sodalicijs:

Liberalitas per Capricornum.

Tarde

Cite

¶ De liberalitate per Capricornum. Cap. 33.

Macrobi⁹

Andronic⁹

ambrosi⁹

Aristote.

Augusti.

Liberalis
tas capri
cornu cōs
paratur.

Liberalitas etiam iustitia annectit vt Macrobi. Andro
nicusq; peripateticus necnō beat⁹ Ambrosius voluere
hanc Arist. 4. ethico. Inter auaritiā & prodigalitē
posuit: & Augustinus diffinit dicēs. Liberalitas est mo
tus animi faciens & approbans largitiones largas sine spe re
tributionis; virtus igit hęc p Capricornum ostēditur qui vigin
ti duobus sideribus integratur. Culus numeri ratio speculata
liberalitatē offert. Disponat. n. continua mediētas harmonica
per hos numeros, 4. 6. 12. qui iuncti, 22. generant.

1

Ex hac habet liberalitas quæ in avaritiâ ponit & liberalitatē per.6.qa vt sepius diximus senarius neq; super. su⁹ est neq; diminutus: sicut liberalis nec minus q̄ decet ne cmagis q̄ oportet elargit. Avaritiâ q̄ minus exponit q̄ ratio vult per.4. notatur qui quum vritate binarioq; ad summâ quaternarij non attingē tibus mensuratus diminutus est. Prodigalitas vero per.12. qui .1.2.4. senarioq; ipsum excedentibus integrat aliquoties sumptis: eo videt̄ quia & ipsa limites in dando excedit. At qm̄ scdo Arithmetices Boetius dualitatē alteritatis diuisionisq; principium posuit: mirandum est in hac medietate disposita qualiter 6. qui liberalitatem monet ipsum. 4. avaritiæ dualitatis differentia superet: ac si patenter ostenderet liberalitatem in hoc avaritiam superare q̄ ipsa avaritiâ in se non admittat alteritatē diuisionemq; substantiæ a se in proximos: sed ipsi solum impatiiri contenta sit: q̄ bene. 4. qui dualitate bina confurgit notat quæ si innueret: avarum corporis & aie sue si aequaliter vt satifiat pecunias a se seiuixerit de tertia qua. l. proximo subuenitur nõ curare. Contra liberalis & corporis & animę proximiq; cõmodis erogans trina dualitate completur. Aduerte aut̄ non nisi diuino munere Cogitatu prodigalitã. 12: liberalitatẽ. 6. ipsomet senario excedentem: vt sic dum duobus senarijs constituat quarta dualitas in prodigo reperit̄ qua alter fiat & diuidat a liberali per hoc quod vltra corporis animę proximiq; vtilitatē incõsiderata substantiæ effusione superfluit. Bene etiã p̄ hirci naturam hoc docemur quum solius animalis huius sanguine efferat durities adamantis molliatur: sicut avara tenacium hoim corda pietatis absentia adamantinã sortita duritiẽ sola liberalitate fenant. Prodigalitas. n. non emollit: sed a vitio in vitũ deducens destruit. liberalitas etiã hircos ea de causa cõuenit q̄ Danieli per hoc animal magnus Alexander ostenditur oũ Danielo hircus quẽ viderat non intelligenti Gabrielus exposuerit dicens. Porro hircus caprarum rex græcorũ est. Licet. n. archangelus p̄ hircum Alexandrẽ intelligi docuerit quã tũ ratione vt similitudine subiecit: Et ideo Nicola⁹ de lyra in historijs nõ adamus sim vigilãs coniuet q̄ ppter luxuriã & sctore exẽplo quodã q̄ etfi verũ deũ nõ cõuincit id asserit cõtigisse. Puellã ingt venenõ educatã Alexandro oblatã vt. l. eam rex cognoscẽs interiret Arist

Boetius

Hirci nã.

Daniel⁹.
Alex. magus.

Hircus

Nicolaus
de lyra
non ad-

Elegia amicitiae

Stoilemque ex gestibus id intelligēs negotiū impedisse. Hoc exte-
plū licet ex secretis secretorum quae nō certo aristoteli sūt ascribēda
sumptū sit nihilominus admissum ēt tāta in Alexandro luxuriā nō
arguit ut a luxuriae insperantia hircus dici meruerit. Quod & fal-
sum fortassis dicit qui Plutarchū in Alexandri vita ita attende-
rit eloquentē. Quod vero pulcherrimū & gratia regali dignissi-
mum extitit mulieres ingenuas modestissimasque & captivas quod
dem nullū ex eo (s. Alexandro turpe vel audisse vel intellexisse
vel expectasse cōtingit nec eas pinde ac intra hostiū castra verū
etiā in sacris aedibus castissimae virginum cubilibus conseruatas
& nullius prospectas oculis vixisse. Et profecto Darij coniugē
vniuersas de corpore ac forma. Reginas antesse quēadmodum &
darium cunctos specie & proceritate viros superasse memorię
traditum est similitinamque parentibus fuisse puellas. Alexander
seipsum magis quā hostes domare regum opus existimans non
has aut quampiam ante suam coniugem præter barsenem at-
git. Hæc post Memnonis obitum vidua damasci capta est mul-
ter grecis erudita literis: suauissimis erat moribus pater Arta-
bassus regia stirpe editus. hanc Alexander incitante Parmeno-
ne genere quippe & pulchritudine egregiam compressit: sicut
tradit Aristobolus. Ceteras quam Alexander captiuas aspice-
ret dicere per locum solebat; dolores oculorum persicæ sunt pue-
læ. Contra dum earū phormis suæ cōtinentiæ ac modestiæ spes-
cimen ostēdebat ipsas velut exanimas statuas prætermittebat:
hæc & alia multa Castimonie Alexandri exempla Plutarchus po-
nit quae si quis attenderit (etiā si barsenā violasse dicat) Tanti res-
gis non poterit non admirari castitatem: iunenem etenim for-
tissimū potentissimūque cui cuncta parebāt tantū abstinuisse ni-
raculo prope est. Dicendū igitur est Alexandrum comparatū hirci co-
eximiam ob liberalitatem quam per hoc animal significari de-
us ipse optime nouit: & qui tales ordinauit influxus & imagi-
nes ut virtutum per huiusmodi monstrarētur effectus. Eodem
namque Plutarcho teste didicimus Alexandrū quam natura mun-
tificentissimus esset. Eo magis liberalitatem quo & latius ip-
sum imperium propagasse. Aderat quædam in dandis alacri-
tas qua sola gratificari beneficis potest. Quantas autem fam-
iliaribus & his quos sui corporis præsidio habebat amplissi-

Plutarchus

Alexandri
castitas.

Eiusdem li-
beralitas

Olympias

Ephesio

Leonidas

Tullius.
Capricorni influxus.

De seipso

Ptolo.

Halius.
Dargenes

mas facultates impartierit Olympias ad eum declarat epist. Alioquin in amicos beneficia confer & cum glorie splendore cofice. At in presentia vniuersos tibi pares reges efficit quibus quom multas amicitias compares teipsum destitutum reddis. talia quom psepae scriberet Olympias is occultas seruabat literas semel du taxat excepto quom Ephesio soluti de more lectitaret epistolam huius palii inuoluit: veru dempto sibi annulo illius ori genae apofuit. Quid de amics dicim? quom misericordis etia liberalitatis magnificentiam exhibuerit: Et t illud notum de vrbe quam pauperi nummum petenti dedit omittit: illud ponam q du quida ex macedonib? Malum regium ferentem aurum ageret defatigatu plumetu esset is sublatum onus ferre cepit. Quem sub pondere plium conspiciatus Alexander vbi re cognita depositurum vidit hominem ne reliquo defatigeris onere dixit hoc ad tuu deferes tabernaculu. Erga deos etia q musicus fuerit patet quom namq quida Leoni de quingenta turris et cetera myrrhae saluta trāsmisisset alioq tempore inter sacrificandum vtraq manu tura vaporadis dijs excipet leonides ait Alexander quom ferentibus aromata terris imperitabis hoc pacto copiose adeo vaporabis: at in pntia reb? vttere parid?. Tum igitur Alexander ad eum ita scribit. Ad te tus myrrhaq abundē de transmissimus vt cum dijs parcus esse desinas: sed iam pposito (vt arbitror) & diffusius probato ad solitam imaginis veniamus in laginem. Iulius fir. matheseos. 4. ait Si quis medium celum in capricorno habuerit erit multis quotidianę vite alimentis suppeditans. Et si in horoscopo quibus vita alimenta prestitit ipse ei existunt semper ingrati. Quod mihi sepius accidisse cognoui qui in horoscopo capricornum habui qui me ita suffusculum fecit & hirsutulum licet alijs influxib? ad albedinem inclinaret. Multum enim potest ascendente imaginum (de quibus sepe mentionem facimus) apparitio indis vel persis excogitat: vt Ptolome? centiloqui verbo. 65. ait. Phormę semper accidunt vt id quod ascendit ex gradu simile sit ei quod appetet natus: & si militer id quod ascendit in omni facie harum figurarum vel phormarum simile est operi eius in alio. Quod Halius exposuit dicens figure vel phorma: quę ascendunt cum facieb? scripę sunt in libro Dargenes: Et indi comendant eas & alijs

Liberalitas per Capricornum.

indicijs p̄ferunt. Ego quippe vidi quosdā q̄ iudicabāt p̄ illas i his
 q̄ accidunt nato: & noui ēt quēsdā cuius natiuitatis ascendēs fuit
 prima facies arietis & plures significatores ei⁹ in terminis sa
 turni erāt: ip̄sus indumēta splendida & mūda bñ redolētia &
 ip̄se splēdide vivebat. Accidit autē q̄ vna die quom̄ sederem cū
 eo (erat. n. mihi familiaris) dixi ei sic. Hęc q̄dem indumēta con
 traria sunt significatori b⁹ mis. & ille ait. Quicquid vides ego
 facio p̄ oculos holum & si denudarē tibi desiderii meū addisce
 res ga valde nitor cōtra voluntatē animi mei & q̄ sum i maxio la
 bore. & ego dixi & ostendi ei nullū eē dedecus id opari qđ eius
 natura exquirat: Sed tunc est maximū dedecus quom̄ mala consue
 tudo naturā supat. Et ip̄se mihi dixit. Nil. n. ago quod in meo
 sedet animo. Nūc qđ appeto vt amplectar nigrā aliquā vel ali
 quē nigrum cū quo forē inuolutus in gualigna alba de p̄llis hīr
 cinis. s. albis textis & hoc p̄ arietē & vt facerē cum eo per noctē
 sciptū deus quia semper abhorruī coitū virilē. & licet hoc appe
 tā: nolo tñ reuelare voluntatē mei animi pp̄ milites meos & ho
 mines circumstantes. & hoc p̄bant dicta indos. q̄a in prima fa
 cie arietis ascendunt qđā quorū vnus est vir niger inuolutus gua
 lagna alba: allegisse vel iuuenes. Et ego in prima facie capricor
 ni virū nigrum hirsutum iuxta indos habui pp̄. quod non valuit
 Iuppiter cum alijs sideribus colorem mihi p̄prie naturę largi
 ri. hoc autem ideo adduxerim vt scias quę de his imaginibus
 tradimus multę veritatis fore sicuti & hoc q̄ in secundo capri
 corni decano secundū indos oritur mulier nigris pannis ac sin
 done amicta habens de pecunia igne excocta: ferro laborata.
 liberalitatem. n. hęc mulier notat quę cum nigredine subtilitas
 tem lindonis miscens medium inter auaritię fēdā nigredinem
 & prodigalitatis excessi uā subtilitatē munificentiam monstrat
 maxime quia pecunię adfunt nō ex rapinis parte sed igne fere
 roq. s. p̄prie laborib⁹ vel redditibus cumulata ad large. s. ho
 nestę expendendum. Stella etiā in ore capricorni id autumat
 quę saturno marti & Veneri assimilaf. Mars. n. vt alubather⁹
 voluit prodigalitatem significat. Venus ēt ex sua bonitate naturę
 liberalē animū monstrat. p̄m enim & beneficū facit secundū
 Ptolomeū quādrupartitū tertio. Saturn⁹ autem vt eidemmet ibi
 dem placuit Theaurizator subterraneus est: & ideo prodigalē

Indi.

Idem.

Idem.

Albuba
 gherus.
 Ptolom.
 Idem.

tas Martis cum veneris munificentia Saturni moderantur auaritiam & sic habitus medię virtutis exurgit. Et in pede & vetre quę ponuntur Martem Mercuriusq; in operibus imitantur. Vnde de Martis etiam effusa largitas ex Mercurij negotiationis auiditate temperatur. In cauda simuliter Iouem Saturnumq; amplectuntur: ex qua coniunctione non minus liberalis producitur amicus. Iuppiter namq; liberalis est vt habet Albumafarus. septimo introductorij. & Ptolomeus tertio quadri. dixit q; est largus liberalis; pius in suis operibus; hominum benefactor. Siergo Saturno iungatur vt habet Bethemus in centiloquio: tat eius corruptionem & vertit ab infortuna ad fortunam liberalitas & ex hoc nascet in fluxu quom Saturni tenacitas in largitatem Iouis benignitate mutabit. Dicit etiam Capricornus domus Saturni & Martis exaltatio vt illud apte des. intellegi liberalitatem inter auarū prodigumq; cōstitutū ambobus cōplexione consilari. Macrobius etiam sup somniū scipionis Capricornum dixit portā eē deorū qua scilicet aīę immortalitate vestiendā ingredunt. Hoc nihil illud Saluatoris Luc. 16. videtur instruere facite vobis amicos de mammona iniquitatis vt quom defeceritis recipiant vos in ęterna tabernacula. Capricornus em̄ est porta qua intrat in cęlum: ęa liberalitas est q̄ amicos magis q̄ aliavirtus faciens. 4. ethi. angelos facit nobis in patriā prestaret ingressum. At quoniam solas deus maxime liberalis est vt habet Doct. S. prima pte. q. 44. & nulla datio ē pure liberalis nisi datio dei. I. dist. 18. ideo qm̄ christus natus est vt ostenderet se liberalitate maxima incarnatus: ęa ipse sol iustitię est solem voluit in Capricorno habere. & vt patris etiam munificentia se missum moneret in quarta domo fuit sol cū capricorno q̄ domus est parentū. hoc aut supra pbauimus per hoc quia quom in media nocte natus sic tunc oportet solē in hac domo reperiri. Et cōgrue ē alteri parenti domus hęc apta; beatę. videlicet. virginis: quia sicut in hac sol sub terra est ita sub ipsa incarnatus extitit dñs. Per cōmode aut eleganterq; illud fauet quia angulus terrę hęc ē & christus liberalitate beneficētiq; nostra se coangustauit in carne vt nos qui de terra oramus redimeret. Iā stilum ad fabus. Olim niliferis partibus deorum. (Iam conuertamus. Sancta cohors aderat cū gigas nephandus

Albumafarus.
Ptolo.
Bethemus
Capricornus.
Domus f.
Martis
exaltatio.
Macrobius
Lucas

Arist.
Solutio de
maie liberalis.
Tho.
Quasi christus quom natus ē sol i capricorno extitit.

Liberalitas per capricornum.

- Tiphon infidias omnibus parauit.
Huic inimicitie maior & simultas
Cum dijs & summo perfitit tonante.
Pan deus arcadie cum videret omnes
Per phormas varias in phugam coactos
Fit caper & pſcis perfidumq; luſit.
Ingenium cuius Iuppiter ſtupendum
Admiras aſtris fulgidis decorat.
Si quis auaritiem maximam beatis
Hoſtem(nam fons eſt omnium malorum.)
Vicerit eximia largitate fultus
· (Quę melior phorma eſt)ſplendidis notatur.
Sideribus rutilans ſeculum per omne,

Thomę.
liberalitas

¶ Sāctus ē doctor liberalitate ſumma dotatus eſt quom diuitias in ſeculo ſplendidiffimas reſpuerit & ſummū gradū liberalitatis in chriſto ea de cauſa ponat. 3. parte. q. 7. q̄a bona hmōi cuncta vr pote qui ſolus bonus erat negligēs eximie nobis pauertatis exemplum deſiſquerit.

Capricornus

De epiciea siue aequitate per aquarium,

Caput. 34.

Pichea postremo siue equitas iustitię adifigitur vt philo-
sopho. 5. et h. placuit. Est aut equitas vt habet. l. si. C.
ad lege falsi. restitudo iudicis naturalē sequēs rationē

Arist.

& lege placuit. C. de iudi. equitas est benignitas q̄dā
animi impellens ad aliquid iuste agendum iurisq; scripti rigo-
rem temperans. habet etiā. ff. de verb. obli. l. si seruū q; vbi de
bono & equo agit de apicib⁹ iuris nō est disputādū nec subeili-
tas iurisquerenda: q; i. intentio legislatoris q̄renda est si tale
qd accidit et qd agendū iudicasset. vñ Doct. S. l. c̄da scđę. q. 120.

Ius.

Aequitas

quid.

Tho.

Quia inquit humani act⁹ de qbus leges dant in singularib⁹ cō-
tingentibus consistunt quę infinitis modis variari possunt non
fuit possibile aliquā regulam legis institui quę in nullo. casu de-
ficeret: sed legislatores attendūt ad id quod in pluribus accidit
secūndum hoc legē ferētes: quā tñ in aliquibus casibus seruare
est contra equalitatem iustitię & contra comunem bonum quod
lex intendit: si cut lex instituit q; deposita reddant: quia in pluri-
bus iustū est: cōtingit tñ aliquē eē nocuū puta si furiosus depos-
uit gladium & eū reposit dū est in furia: vt si aliquis reposit
depositum ad p̄te impugnationē. In his ergo & similib⁹ casib⁹
makū est sequi legē positā. bonum est autem prerermissis ver-
bis legis sequi id quod poscit iustitię ratio & cōis vtilitas: & ad
hoc ordinatur epiciea quę apud nos ducit equitas. vides quan-
tum doct. S. cōcordat hīs quę ex hīs legis hīs excerptim⁹. Vir-

Aequitas p
aquarium.

tus itaq; hęc aquario signatur q; triginta stellis irradiat. Qui
numerus tūc pposito clare fauebit si quēdā de persei imagine
iusticiam monente superius dicta recolamus. Dixim⁹ nāq; ibi
iusticiam distributiuam per. 3. designari cōmutatiuam per. 12.
& sequenti capite Restitutionem commutatiue actum per qua-
ternarium rationi
adductis. hīs nos
geometrig secūdo
siue embadum or 5
ginta ex catheto
duodecim bypos
hoc pacto.

bus ibi prolix⁹
tatis illud Boetij
aduerteris areā
thogōij pedū tri-
gus pedum basi
themisa tredec

Boetius.

G. j

Acquitas per Aquarium.

Hinc habeto epicheam per.30. pedu aream designari:qa.v3. aquarius totidez fulget sideribus:3 nō pueuit hec area nisi per hy pothemifam. i3. & bassim. 12. i. distributiuam cōmutatiuāq iustitiam: chactro tñ. i. actu excedente: quia qnq; hīc ponit & quaternarius fuerat in p̄expositis vt illud inrelegat epicheam non quidem iusticiā quantū ad habitū seu intentionem legillatoris excedere: sed quantū ad actus quosdā particulares quibus singil latim puidere infinita existit perttansire. Vñ bene imago hęc aquas videtur effūdere: quia epicheus verba legis dum non attendit salubriora exequens sapientię aquas vberi⁹ administrat Si etiam quis aquarium in medio celo nascens habuerit vitam ex publicis semper habebit actibus. & si in Horoscopo: in graui periculo constitutus: & ab omnibus desperatus: deorum p̄sidio liberat: & a multis inuidio stridore pulsabit: deorū autē: literarū: aut sacrorū: aut religiosū: officia tractabit: & magnis virtis erit bonis actibus notus. Iulius firmicus Marbeseos. 4. sic qui iustitię huic nobiliori inhęserit magnis virtis ex bonis & publicis actibus quos ipse particulares facit agnoscitur: & officijs eatenus p̄ponitur honestissimis & licet malorum pulset inuida deum tamen semper inuenit adiutorem: quia iustus dominus & iustitias dilexit epicheam siue equitatem vidit vult⁹ eius. & in septimo idem Iulius i quarta parte aquarij quicumq; horoscopus habuerit erit deorum cultorum iustus de aliorum iudicium sententijs iudicans. stelle item in aquario quę in eius sunt hauritorio cum his quę in manu sinistra figurantur quem admodum Saturnus ac Mercurius operantur. At eorum quę in coxis sunt vires q̄ plures e mercurialibus operibus non dissonant: per pauç quidē eas saturninis assimilā virib⁹: i aq̄ vero de cursu collocatę saturnū in opibus imitantur & ex iouis complexione modicum adipiscuntur. Ex quo patet Saturnum & Mercuriū in aquario vigere. Primo igitur Saturnus si Mercurio associetur & ipse bonę qualitatis existat erit nanus rerum atq; legum inquisitor & inuestigator vt Pto. 3. quadri. habet. Et sic quę in manu sinistra & hauritorio sunt p̄posito cōsonant. ille etiam quę in aq̄ de cursu: quia louem qui p̄uus est. Pto. ibi dē esse) Saturno mixtum amplectūtur qui (vt supra dictum est) a loue in bonum mutatur & nunc singulariter fauere videbitur.

Aq̄rij iflu.

Iulij fir.

Dauidus.
Idem.

Saturni &
mercurij i
flu.
Pto.
Idem.

Quædam in coxis Saturno sunt similes qui vt Iul. in. 4. volẽ
 uit si in aquario positus fuerit licet multa mala tribuat q̄ iustis
 euenire cõsueuerit: tñ quom hæc impleuerit & quom p hæc ma
 ximum vitę curret tps: tñ paulatim ab infortunijs liberati cer
 uices erigunt & omnium sordium squalore deterfo honesto di
 gnitatis habitu vestiuntur. Ipsi se consulentes: & vitã suã p gra
 dus singulos erigentes: & tales se patrimoniĩ dignitate cõstitue
 unt vt & hominũ illi regimẽ & gubernacula cõmittant. Erunt
 aut glorioſi hñtes maxime potestatis insignia regionib⁹ & pos
 pulis potestatis licentia ppositi: ita vt in publicis locis & ciuita
 tibus dignitatis eorũ sempiterna memoria relinquant. Tunc po
 tentibus vicijs tunc regibus pro geniturę mensura amicitij gra
 tia lungentur: tunc dona: tunc in templis locati: tunc sacerdotia cõ
 sequentur: tunc letitię: tunc diuitias fruct⁹ accipiunt: tunc seruitiũ
 tunc fundamẽtorum: tunc virorum ac mulierũ dominia posside
 bunt: tunc mobilia: tunc pecunię cõferentur & tantis erunt loca
 pletes diuitijs vt & alios suã facultate sustentent: Tunc omnes
 affines defensionis eorum p̄sidio subleuantur. Sed quom isti⁹ fe
 licitatis senserint cõmoda & quom magna diuitiarũ fuerint af
 fluentia copiosi & earũ cõperint fructus quom bona phama lōs
 geui morientur. Hęc omnia epicheis conuenire quis ambigat?
 Mercurij etiam stella in eisdem coxis plurimam sibi vindicat
 potestatem. Quę ideo fauet q̄ quom epicheus ex naturali insti
 ctu bonarũ anime dispositione & rationalitate iudicet(vt supra
 patuit) si Mercurium in hoc signo excellentissime (hoc influere
 ostendimus profecto & intentũ adipsẽcemur. Nota ergo aqua
 riũ rōnale eẽ signũ qđ. s. per se rationalitatẽ influat. multo autẽ
 magis hoc erit si Mercurius qui est planeta rōcinationis p̄sens
 radios cõmodauerit vt habetur clare si Cicchi Asculani supra
 tractatum tertiũ spherę verba subtexerim⁹. Dicit Alchind⁹ in
 libro de motu diurno q̄ triplex est ortus signorum. s. ortus ra
 tionis: ortus oblationis: & ortus figuratiõis. Iuxta
 quod debetis intellegere q̄ ortum rationis appellat quom in
 ascẽdẽte fuerit aliquod signorũ: quę dicuntur humana siue ratio
 nabilia vt sũt gemini: virge libra: mediætas prima sagittarij: &
 aquarius: vñ quom aliqd̄ signorũ fuerit in ascẽdẽte erit tñ nat⁹
 rãtionabilis & eo fortius si dominus ipsius non fuerit impedit⁹

Julius
Saturni in
fluxus.

Aquarius
rationale
signum.

Cicchi.
Alchindus
Triplex
ortus si
gnorum.

Magnanimitas per cetum

- Almeon.** vnde dicit Almeon in suo libro de vnitrate secreti vbi ad litterā sic dicit Quom nati ascendens erit signum aliquod humanorū et eius dominus fortis in esse recte censetur filius rationis: vt si aliquis haberet geminos pro ascendente & Mercuri⁹ in ipso haberet rationalitatem & scientias liberales vt dicit Zahelus in lib. de natura nati. In geminis Mercurio ascendente inerit nato scientiarum series: habitus rationis. Hoc idem facit in angulis si illuminat sagittantem. i. sagittarium. Hoc idem dicit Hermes primo de specu: & de luce. Adducam expositionem aliorū ortuum nō quod sit proposito necessarium sed vt alchindi dictū intellegas. Albationis ortum vocat vt quom in ascendente erit aliqua de domibus Iouis. vt puta sagittarius aut pisces. nam si aliquod istorum fuerit in oriente raro natus detinebitur paupertate: vt dicit Almanfor in suis amphorismis. Nunq̄ erit pauper & inops cuius dominus natiuitatis fuerit Iuppiter et Ptolomeus in centiloquio. Vix aut nunq̄ erit quin cuius ascendens fuerit virgo aut pisces non sit occasio dominij seu regni. Ortum figurationis vocat adnotationem vel aptationē cœli ad imagines faciēdas vt si quis voluerit aliquas imagines opari oportet q̄ sub ascendente sue natiuitatis aut interrogationis ipsius perficiatur. exempli gratia. Si quis vellet facere imaginem in qua vellet responsum ab aliquo spū oportet vt ascendat cor Scorpionis siue cancer quod est ascendens necromaticorū & aptare lunam & Saturnum & reliqua vt dicitur in lib. de minerabilis &c. Hęc ex Ciccho phormaliter. Sed quia posset obijcere aliquis mercurium nō trā in aquario: verum etiā in alijs humanis istud ager aduertat aquariū domum Saturni in qua domo si fuerit mercurius qd̄ influat Ptolomeus in cœtiloquio docet. Quom fuerit mercurius in aliqua domorum Saturni & ipse Mercuri⁹ fortis in esse suo dat bonitatem intellegētię vel cognitionis mellit in rebus radicalibus vel principijs artū⁹. Vbi Halyus. Quom occurrit erit mercurius signo temperato declinantem ad frigus & humiditatem figet animum eius in quo intromittet se & assidue erit in illo & illis duobus signis quę sunt capricornus & aquarius & cum temperamento proprio aliquid quod attribuit eis saturnus ex occultatione animi & ideo necesse est esse sicut dixit Ptolomeus vnde iudū quom fuerit in natiuitate
- Zahelus.**
- Hermes**
- Ptol.**
- Ascendēs
necromati
corum.**
- Pto⁹**
- Halyus.**

quam fuerit in natuitate alicuius Mercurius in Capricorno vel aquario eligūt illū vt exerceat se in sciētij: q̄a hoc expti sūt saepe & nō decepit eos vnq̄. sic ergo Mercurius in aquario & quia signum humanū est & domus Saturni rationalitatem epicheæ conuenientissimam producit quod in alijs humani: quia domus Saturni non sunt: nec in Capricorno Saturni domo: quia humanum non est nequaquā facit. Ascendit iuxta perfas in primo aquarij de cano ales capite nigro p̄sces de aquis extra hens: Epicheus etiā dum intentionem quæ abscondita est non verba legis inquirit quasi p̄sces ex aqua trahit. fauet etiā Al-
bumasari dictum differentia. 7. tracta. quinti reuolutionum an-
norum q̄ si nodus septentrionalis fuerit equidistans signo aqua-
rij significat amplitudinem iustis & sanātem corporum eorū
Fabula iam pro posse subueniat.

Perfas.

Albuma.

Altiſonans Iuppiter

Ardebat ganymedis amoribus.

Qui phormasuperando iuenculos.

Illiades floruit.

Vnguibus hunc intulit

Cęlo prima auium facie Iouis

Dum atris pena coloribus occulit

Vt superis pocula

Ponat in alto ethere

Fulget sideribus radiantibus

Largo munere amanti: vbi omnia

Felicibus secula

Officijs tranſit

Aequus si fuerit quis: amabitur

Excelſo Ioue pre omnibus: & poli

Lumine ſemper nitet.

¶ Gloriosus autem doctor tantū epichea reſplenduit q̄ modo ſui auxilio qui ante ipſum nequibat quā plurimi occurrentibus arduis negotijs equas proferant ſententias. Et ſic iuſtitia. ſermo claudatur cuius partes ſi alicui videbuntur non ſuffi-
cienter enerrata: nouerit illas tantū a me p̄termiſſas (Cicero-
nis exemplo) quæ minus debiti ratione vigeat. Nunc de for-
titudine verba faciamus

Thomas-
sequitas.

¶ De fortitudine per pisces.

Cap. 35.

Aristo.
Fortitudo
quid.
Cicero.

Cardinalium virtutum tertio loco fortitudo discutienda proponitur. Hanc Aristoteles 2. & 3. ethicorum inter timores & audacias ponit mediam propter bonum & Cicero fortitudo est considerata periculum susceptio & laborum perpessio. Augustinus etiam in libro de moribus ecclesie. Fortitudo est amor omnia propter deum facile proferens. Macrobius quoque fortitudo est affectio que nullas aduersitates & mortem formidat. Andronicus itidem fortitudo est virtus irascibilis non facile obstupescibilis a timoribus qui sunt circa mortem. Hec cytherea a piscibus monstratur quorum alter borealis duodecim & alter australis decem & septem lineis autem coniunges duodecim stellis integratur. Sed antequam exponatur numeri proportio aduersas ideo per duos pisces quorum alter borealis alter australis est: quia licet bella nobis ab hominibus inferantur atrocius tamen a spiritibus extra dei gratiam constitutis & quod

Macrobius
Androni.
Fortitudo
per pisces.

to nobilioris sunt nature tūto cruentioris pugne. hoc beat⁹ Io
 bus manifeste ostendit qui cacodemoniaco fur. re tantæ susti-
 nuit a.uers. tatis incommoda. Qd̄ Petro ap̄lo cohortante nō
 minus innotuit. diabolo resiste fortes in fide. Fortitudo igit̄
 cōtra demōes necessaria est: & ideo boream austrūq; pisces hi
 respiciunt quia excellentiores nāe ibi habitāt demones quā
 supra dictum est) crudeliores existūt. Cicus in tecto tra. sphære
 sic ait. Salomon in lib. de ymbriis ide arū ad lram sic dicit. O ar
 tici manes o antarctici diuinitate ppulsi cur tantę naturæ nobi
 litas videt cōstringi specifico mineralituxta qd̄ aebetis itelles
 gere q; sunt quedā intellegētix extra ordine gratiē q̄ tenet par
 tē septentrionalē & domināt a circulo arctico & sunt nobilioris
 naturę Et sunt aliæ intellegētix quę sunt meridionales q̄ domi
 nantur a polo mundi antarctico: vñ iste dant responsa in imagi
 nibus mineraliū vt idolis aliqui aureis: aliqui argētis: aliqui
 stanneis: & sic de alijs. icirco dicebat Salomon. O arctici ma
 nes. i. diaboli: O antarctici diuinitate ppulsi &c. Videtur et̄ cō
 tra istos fortitudo sp̄alius retinēde quam in mineralib⁹ cōstrin
 gantur q̄ duritiæ soliditateq; fortitudinē mōstrant. Quum sint
 itaq; tormenta corpis & animę ideo duo pisces aiām & corpus
 innuant q̄ h̄ afflicta: fortitudinis tñ robore victoriam sibi cōpa
 re non renuūt. Articus vel boreus q̄ duo de am stellis integrat̄
 corp⁹ norat cui i arithmetica medietate dispositus duodenari⁹

Io bus.
 Petr⁹ ap̄o
 stolus.

fauet hoc
 ternari⁹ in
 tus ex q̄tu
 tis cōstans
 dit cui i ses
 portioe se
 trinsec⁹ ad
 cen. Auer
 error vitel
 ta actu i mi
 rūt. Exclue

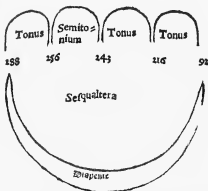

ce modo. q̄
 medio poss
 or elemen
 corp⁹ osten
 qualtera p
 narius al
 dit vt Ani
 & Aureoli
 qui elemē
 xto posue
 ditur autē

Auſcenna
 Auerno. &
 Aureolus
 errant.
 Boetius.

impossibilis istorum positio si diapente in sesquialtera propor
 tione ex tribus tonis & vno semitono constare Boetium primo
 musices testantem inspexeris.

G. liij.

Sic igif per semitoniū terre elemētū accipias: qđ hic vltimū sit tū hic tertū ponitur: quia videlicet ppter habitacionē sicut ab aqua & ab aere cingit: & sic quasi aquis superior aerē ignēq; superpositos tenet: veluti & hic vnus tonus sub semitono & duo toni suprapingunt. Terra itaq; quę in nostris corporib⁹ p̄dominat ideo per semitoniū dimīnutū quoddā & deficiens monstrata est vt virtute non actu in corporibus his existere notaret & tunc si de quo magis videt inesse & non inesse nec de quo minus aliud. v3 quoduis quū non principet hoc impossibili munere nō letari. Nec aliquorū modernorū ignorantia in hoc te moueat qui. l. se in ampulla ex mixto quatuor elementa segregare in actu posse gloriānt. Non. n. exactio est ista: n. noua artificiose procurata generatio. Binarius etiam ex altera parte confidēs aliam enormem destruit mendam quę opinante Scoto sur rexit scđo nanq; sententiarū. distin. 3. tenet materialia supposita indiuiduari p̄ hęcheitates quas vltimas realitates appellat. & licet ipse cum toto suo exercitu Antonio trombete clangente Thomistarum veritatēq; gymnasiū impugnet non tamē expugnat. Veritas enim est materiā signatā indiuiduationis principū fo

Quorūdā ignorantia

Scoto. in sci te opinat

re qđ diffuse doctores multi probauerūt: & si non vident ad huc
 aduersantes vlti (in hoc & in alijs deo dante) validiori ariete
 quā abunī. Binarius ergo quia alteritatis: diuerſitatis & ſepa-
 rationis (vt ſepe diximus) principium eſt: aſtud aſſerit quum ele-
 menti iungitur quae materiam phormarum ſimplicitate vicis-
 ſim pretendunt: Australis piſcis decem & ſeptem ſideribus con-
 ſtans quia hic numerus primus & incompoſitus eſt animā ſim-
 plicē & incōs-
 cōgrue mōct
 aia Ariſt. anī
 dāmō oia eſſe
 merus ex de
 nario ſurgit q
 ſignia portāt
 tionē ſeſqter

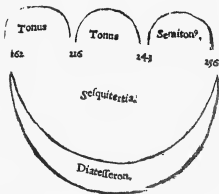

positā nō in-
 Et qm̄. 3. de
 mā dixit quo
 ideo hic nu-
 nario & ſepte
 vniuerſitatis
 hnt etiā ppor-
 tiā adinuicē. Boetius

Ariſto.

Boetius

¶ Boetius autem primo muſice diateſſeron conſonantiam in
 epitrita ſive ſeſquitercia exiſtente ex duobus totis & ſemito-
 no conſicre dixit

Fortitudo per Pisces

Scoti & se
quaciū er
rores.

Aristo.

Quorū dā
inficitia.

Avicebrō
& Scotus
concutiūt

Auerro.&
Io. de grā
duo hal-
lucināc.
Albertus

Julius
Piscāū in-
fluxus
Item.

Istud errorem similiter phugat quo Scotus & sui sequaces ma-
culantur: potentias. s. animę realiter ab ipsa anima differētes
innuēs cuius oppositum primo sen. dist. 3. ille quo ad pōt tueret
volūtas intellectus per duos tonos accipiuntur: memoria ve-
ro que realiter non ē stinguitur ab intellectu s; tū in rōn 2 offi-
ci; (ex tertio de anima) per semitonū: qđ nō cōpletū perfectam
nō signat pōtentiā ab alijs. s. separatā s; cū aliquali differētia
rationali differētē. Contra qđ plures maxime cōsonatores q
deitatis tring in personis in ignē in ania rōnali Ideo asserunt
quī trib⁹ pōtētijs intellectu: memoria: & volūate dotatur: quum
nō tres sed duę tū esse pōtēt. Intellectū tū accipiēdo pagens
te & pōssibili simul quum ad intellectiōnem simul requiruntur.
Coniungunt etiā duo decim stellarū linea quor. s. sunt corpore
ut immediate formā substantiālē prime materię vniū itellegeres
cōtra Avicebron & Scotum: quī cū suis sectatoribus plures in
vno idēduo formas substantiales scđm ordinē p̄dicabiliū pō-
nit: vñ sequit aiām nō immediate prime materię iungi. ex his col-
ligito aiām recte p piscē meridionalem signari: quum illud ad-
dideris hęc partē ignotā substantiam inuisibile q̄ potius a sub-
stantijs inuisibilibus nec a nobis q̄ dicitur cognosci vili b⁹ (cōtra
Auerroim. 3. de anima: & Ioānē de gāduo) pugnijs continuis la-
cessitur cōgrue demonstrare: Corpus autē qđ vider & ab homi-
nib⁹ magis infestatur ad Boream dignius situato pisce mones-
ri. Quomodo ēt pisciū nant fortitudinem cōplectat. Albert⁹ ma-
gnus Lace. 9. cap. exponens vbi agitur de quinq; panib⁹ & duo-
bus piscib⁹ docet quum dicit. Quinq; panes sunt quę doctri-
nę librorū moūt. quorū (reliq; omisis) quartus esse ceter quum i
illis libris cōtineti numerus pcedētiū ad bella: qualiter virilis
anim⁹ in bello luctet cōtra vitia & firmū robur accipiat. pisces
vero his panib⁹ adūcti sunt spūs ad legē ipsēdā grā cōferēs. &
dulcedo charitatis legis austeritatē nō sentēs. Ecce quō & pas-
nes & pisces fortitudinē cui⁹ ad⁹ principals (vt infra dicit) de su-
stineret non renuūt. Qui ēt in piscib⁹ horoscopū habuerint (in
4. teste Jul. str.) hēbit inimicos s; ex his facillimis rōnib⁹ vins-
dicabit & ex lōgis quibsdā negocijs gloriā cōsequet. sic fortis
lōga milita (quia dū viuit pgnat) victor existēs gloriā assequit
mortalē. In septio idē ait. In decima pte pisciū quęq; habuerit

horoscopum si luna bene posita & Venus in parte horos. fuerit
 rit constituta erit grandis: potens: notus omnibus: Regibus. Idem.
 coniunctus in altam peragrans terram: grande nauigans pe-
 lagus preponet liburnis: Nauale illi committet imperium: erit
 in pugna superior & victor. Et post pauca. In decima parte.
 piscium est clara stella in australi. s. pisce. Itaq; Venus in horos.
 in ipsa stella quum fuerit inuenta & luna bene sit ordinata quis
 cuq; natus fuerit in ea erit magnus: potens: regi notus: multas
 terras pagrabit: grāde nauigabit: pelagus liburneū illi & na-
 uale cōmittet imperiū: erit victor in prelijs. hec. ille. S; quia de
 fortitudine hic dictū est q̄ videt in bello requiri ne aliquis cre-
 deret fortitudinē q̄ est virtus nō esse circa pericula q̄ sunt in bel-
 lis huius mundi ideo aduertat philo. 3. ethi dicitē q̄ fortitudo Arifto.
 que est virtus maxie est circa mortē q̄ est in bello &. S. Thomas Thomas.
 scda scde. q. 123. qui ait. fortitudo cōfirmat animū hois contra ma-
 xima pericula q̄ sunt pericula mortis. s; quia fortitudo virt⁹ est
 ad cuius rōnē ptinet q̄ semp tendat in bonū cōsequens ēvt hō
 pericula mortis nō replugiat ppter aliq̄ bonū cōsequēdū. pe-
 ricula autē mortis q̄ sunt ex egritudine vel ex tēpestate maris
 vel ex iuratu latronū vel si qua alia sunt hmōi non vidētur alie
 cui directe iminere ex hoc q̄ cōsequatur aliq̄ bonū: s; pericula
 mortis q̄ sunt in bellis directe iminēt hoī pp aliq̄ bonum in-
 quantū. v; defendit bonū cōe per iustū bellū. Potest tamen esse
 aliq̄ iustum bellum dupliciter Vno modo generale sicut quum
 aliqui decertant in acie: Alio modo particulare puta quum
 aliqs iudex: v; et etiā priuata psona nō recedit a iusto iudicio tim-
 ore gladij imminentis vel cuiuscūq; periculi ēt si sit mortiferū.
 Pertinet autē ad fortitudinem firmitatē animi prebere contra
 pericula mortis nō solum q̄ imminet in bello cōmuni s; etiā q̄
 imminet in particulari impugnatione q̄ cōi nomine bellū dicit
 pōt & scdm hoc cōcedēdū est q̄ fortitudo pprie est circa pericu-
 la mortis q̄ sunt in bello. s; et circa pericula cuiuscūq; alterius
 mortis fortis bene se h; p̄fertim quia & cuiuscūq; mortis hō
 potest periculum subire propter timorē mortifere infectionis
 vel quum non replugit itinerari ad aliq̄ piū negociū psequen-
 dum propter timorem naufragij vel latronum. Ista corroboraēt

Circa oīa
 mortis p̄
 cula fortis
 bñ se hēt.

Fortitudo per Pisces

- Albuma**, dicta ex Iulio & alia q̄ dicentur. Albumafarus tractatu. 4. reuolutionū dīta duodecima dixit: q̄ si pisces alicuius reuolutionis ascendens fuerit: i ciuitatibus super quas ē almuſteuli erit multitudo inimicorū in plurib⁹ orisōib⁹: & erit ann⁹ fortis: & cōsequens in eo homines bellū. Est hoc signū domus Iouis cui⁹ est fortiundo teste Albumafaro. 7. ~~reductori~~ & q̄ est magni cordis vt Ptolomeg. in. 3. quadripartī. habet. Opa autē stellaz q̄ sunt in ip̄o corpore piscis septētrionalis in ip̄is. s. spina iouis opera non refutant & aliquantisper venerē imitant: In filio autē septētrionali fixæ velut saturnus & iuppiter operantur. Stella quidē lucida sup̄ ei⁹ ligaturā cōstitutā martis gerit similitudinē & mercurij modicū. iouis & veneris cōiunctio Ptolomeg. 3. quadripartī. teste facit q̄ notus erit dei seruiens & amor & diligeget p̄ dei seruitio guerrizare. iouis etiā & saturni mixto eodē teſtimōio facit hoīem patiētē siue sufferentē. & scdm̄ hermiticē de stellis beibenijis erit patiens iniuriarū. hoc autē fauet si Doc. S. scda scde. q. 23. attendēris dicētem sup̄ illud Aristo. 3. ethicorum in subſtinēdo trisſia maxime aliq̄ fortes dicūt. phis. 3. ethico. dicit q̄ fortitudo ē magis circa timores reprimēdos quam circa audacias moderandos. difficilīus. n. est timorem reprimere q̄ audacias moderari: eo q̄ ipsum periculū qd̄ est obiectū audaciæ & timoris de se confert aliquid ad repressiōnē audaciæ: set operat̄ ad augmentū timoris: aggredi autē pertinet ad fortitudinem secūdū q̄ moderat̄ audacias: set sustinere sequit̄ repressiōnē timoris. & ideo principalior actus fortitudinis est sustinere. i. immobiliter sistere in periculis q̄ aggredi. Quia ergo ille influxus sustinere facit: ideo fortitudinem monstrat. Martis & mercurij copula non minus in heret quā teste Halyo sup̄ tertiū quadripartitī motes firmos operes in nato: & Doc. Angelicis loco p̄p̄a ducto hec habet: quę firmitatē fortitudini specialiter attribuunt. Inter alias (inquit) cōes virtutis cōditiones vna ponit̄ firmiter operari: vt patet in. 2. ethi. laudem autē firmitatis potissime sibi vendicat fortitudo: tanto n. magis laudat̄ qui firmiter stat quanto habet grauius impellens ad cadendū vel ad retrocedendū. Impellit autē hominem ad discedendū ab eo qd̄ est secundū rationem & bonum delectans & malum affligens: sed grauius impellit dolor corporis q̄ voluptas: dicit. n. Augu.
- Pisces do m⁹ Iouis.**
Idem.
Ptolo.
- Idem.**
Iouis & Veneris influxus.
Idem.
Hermes.
Thomas.
Aristo.
Idem.
- Halyus.**
Martis & Mercurij inflū.
Thomas.
Aristo.
- Augusti.**

In libro. §. q. Nemo est qui nō magis fugiat dolorem q̄ affectet voluptatem. namq; videmus & inanissimas bestias a maximis voluptatib⁹ exterreri doloris metu. & inter dolores animi & pericula maxie timent ea q̄ ducunt ad mortem contra q̄ firmiter stat fortis. Iulius firmi. Matheseos .i. dixit. Si in parte horoscopi mercuri⁹ & mars partiter fuerint cōstituti per noctē faciet homines qb⁹ ex euentu pugnarū maxima felicitas cōferat. & paulo post. In qnto loco ab horoscopo. Mercuri⁹ & mars partiter cōstituti fortes: viriles athletas inuictos in oib⁹ certaminibus reddunt: Sed q ad varia loca domicilij gratia cōferant: & qbus de publico aut de fisco victus & inong maxia gratia cōferat: S; in oi certamine superiores & terribiles aduersarijs suis faciunt Zabelus quoq; in libro de electionib⁹ ostendit martē & mercuriū fortitudie cōferre quom dixit. Necessē ē in re belli aptari stellas belli. i. martē & mercuriū. Hermes etiam de stellis beibegnijs aiebat. Est stella in piscib⁹ in gra. 12. mi. 30. exaltationis scđe de natura martis ac mercurij quā si in ascēdēte vel. 10. iueneris in natiuitate alicui⁹ maxie si fuerit natiuitas nocturna natus erit magi. militū & ponet se in negotio dei. Iuli⁹ firmi. in. 5. Si mars tēpos dñs fuerit effectus ex decēnio suo mercurio deputat viginti mēses. Quom itaq; mercuri⁹ deputatū sibi a marte tps accepit inimicos frequētib⁹ rōnib⁹ faciet dissipari. Scđm aliquos in. 15. gradu pisciū ascēdit vir cultrum habens euaginatū & erit (inquit) hō ad litē se parūs. hoc forti cōuenit q & si crebra pugnarū victoria gaudeat nouis tñ resistere inimicorū insidijs semper cogit. Sed si lubet fabule contēplemur assensum.

Iulius.

Zabelus

Hermes

Iulius.

Aliquorū
placitum

Quom venus nato sociata flumen
 Visere enfram cupiens per amplum
 Incederet alueum:
 Typhona videt grauem
 Horruit flauī capitis capillus
 Cui choronato sacra myrtus auram
 Dum ventilat infimos
 A vertice depulit,
 Nate qui virtus mea semper extas
 Hostis (inquit) nosser adest nephandus
 Nē sit plūga pessimus.

Fortitudo per pisces.

Interficiet eos.

Conciti intrant quora: mutua

Adiuuat piscis geminos figura.

Quos pro bene presito

Circumdedit ignibus.

Quisquis in luxa trahit omne tempus

Hostis antiqui perit totus ense

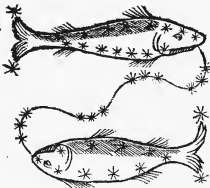
Si pectora fumere

Contemserit ardua

Tho. forti
tudo.

¶ Quis rogo sicut. Tho. fortis iuent⁹ q animi corpisq; robore fortissimus legit & qui dolores egritudinesq; ita patiebatur ac si alienum corp⁹ affecisset: Nec mireris d hoc doc. Si aliquid fortitudini nō alijs Cardinalibus adiect: quille cōitate sua tenueres ad partes mittebāt integrales: hec aut eas dē & si fūat contra thiores tū circa suis ipsius actū (vt infra dicef) fortita est.

Pisces.

De magnanimitate per cetum.

Cap. 36.

Ordinis explanatur⁹ ptes illud pri⁹ Doct. S^c.c. scda scde. q. 128. ponā q⁹ fortitudini scdm q⁹ est spā
 lis virt⁹ nō possunt assignari ptes subiectiua: eo q⁹
 nō diuidit in multas virtutes spē differentes: quia
 est circa materiā valde spālem. Assignant autē ei
 parte⁹ quasi integrales & potentiales. Integrales qdem scdm
 ea q⁹ oportet cōcurrere ad actū fortitudis: potentiales autē scdm
 q⁹ ea q⁹ fortitudo obseruat circa difficillima. s. circa picula mors
 tis aliq⁹ aliq⁹ virtutes obseruāt circa quāsdā alias materiās mi
 nus difficiles. q⁹ quidē virtutes adiungunt fortitudini: sicut se
 cundarię principali. At quoniam actus ille fortitudinis multum
 spālis est (vt dictū est) de virtutibus q⁹ integrales essent si circa
 actum illū cōsiderarent: scdm q⁹ materię magis diffuse & faci
 li applicant potētiliūq⁹ partium adipiscunt officiativum est me
 lius pertractare: sicut & Doc. S. facit. Alias. n. idem fere dicere
 semper oportuit. Prima ergo est magnanimitas que (primo ma
 gnorū moralū Arist. teste) medietas est quēdā ambitionis & pu
 sillanimitatis: q⁹ circa honorationē & inhonorationē versatur. i.
 4. ethi. Magnanimitas est circa honorationes & inhonoratio
 nes vt oportet. & Do. S. loco p̄taxato. Magnanimitas ex suo no
 mine iporat quandam extensionem animi ad magna. Confide
 raū autē habitudo virtutis ad duo. Primo ad materiā circa quam
 opaf. alio mō ad actū p̄priū q⁹ cōsistit in debito vsu talis matie
 & q⁹ habet virtutis principalē ex actu determinat ex hoc p̄ci
 paliter dī aliq⁹ magnanim⁹: q⁹ hēt animū ad aliq⁹ magnum
 actū. Aliq⁹ autē act⁹ pōt dici dupl^r magn⁹. vno mō scdm propor
 tionē: alio mō absolute. Magnus quidē pōt dici actus scdm pro
 portionē: etiā q⁹ cōsistit in vsu alicui⁹ rei parę vel mediocris pu
 ta si aliq⁹ illa re optime vsat: set simpliciter & absolute magn⁹
 act⁹ est q⁹ cōsistit in optimo vsu rei maxie. Res autē q⁹ in hominis
 vsū veniūt sunt res exteriores iter q⁹ simpl^r maximū ē honor
 tū q⁹ propinguisimū ē virtuti vt pote testificatio q⁹ dā existēs de
 virtute alicui⁹ vt supra habitū est. Tū ēt quia deo & optimis ex
 libetur: tū ēt quia hoies p̄pter honorē cōsequēdū & vitipiū vi
 tandū oīa alia postponunt. Sic autē dicitur aliquis magnanimu⁹

Tho.

Arist.

Tho.

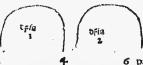
Magnani
mitas qd.Honor in/
ter: exteri
ora princ
patur.

Fortitudo per pisces

ex his que sunt magna absolute & simpliciter sicut dicitur aliqui fortis ex his que sunt difficilia simpliciter; & ideo consequens est quod magnanimitas consistat circa honorem. Circa honores autem sunt duę virtutes vna quidem circa mediocres honores que in nomina ta est nominata tamen ex suis extremis que sunt philotomia. i. amor honoris a philotomia. i. sine amore honoris. Laudatur. n. quicquid qui amat honorem; quandoque autem qui non curat de honore prout. i. vtriusque moderate fieri potest. circa magnos autem honores est magna nimitas; & ideo dicendum est quod propria materia magnanimitatis est magnus honor & ad ea tendit magnanimitas que sunt magno honore digna. Ostenditur igitur hec virtus per cetum qui. 13. stellis integritur. Disponatur in harmonica medietate numerus iste hoc

Magnani/
mitas per
cetum.

modo. per quem
gnanimitas
que ideo per
ta est nimes
ter quattuor
fortitudinis 3

ternarium ma
ipsa notetur
hunc de signa
rum quia in
potentiales

gandet locum ternarius extremum tria monstrat per excessum fortitudinis opposita vitia. i. presumptio: ambitio & inanis gloria. primum est Aristoteli quarto ethicorum secundum & tertium Ciceronis primo de officiis. Per senarium aliud extremum notatur pusillanimitas. & licet vnius tantum oppositi rationem habeat vel trini in virtute: congrue tamen que defectum animi inportat per terminum maiorem & excedentem signatur: eo quod senarius magis a quaternario elongatur quam ternarius: & pusillanimitas magis a magnanimitate distat quam illa tria per excessum contraria: dicitur philosopho quarto ethicorum. Opposita magnanimitati pusillanimitas magis quam inflatio nam frequentior est: atque deterior. Quia igitur per senarium deficiens innotuit vitium addere oportet si ad medium peruenire debemus. Qualis autem fieri additio congruat quoniam harmonicam medietatem exposuimus harmonicam quid ex Boetio primo musices si at tenjeris innotescet. Simplicem (inquit) iussisse principio musice refert nichomachus a deo vtriusque quattuor nervis tota consisteret idque vtriusque ad orpheum duravit ut primus quod dicitur neruus & quartus diapason consonantiam resonarent: medij vero ad se iussit atque ad extremos dias

Adsto.
Cicero.

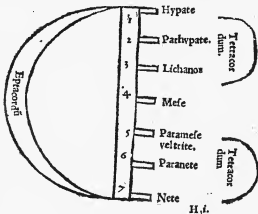
Aristo.

Boeti.
Nichomachus.

pēte ac diatesserō ac tonūnil vero in eis esset in cōsonū ad imi-
tationē. s. musq̄ mū. lanq̄ q̄ ex q̄tuor cōstat elemētis: cui⁹ quadri-
chordi mercuri⁹ dicī inuētor. Quinta vero chordas post chore-
bus athis fili⁹ a liunxi q̄ fuit Lydosq̄ rex. Hyagnis vero phryx
sexta hīs apposuit neruū: sed septim⁹ nero⁹ a Terpandro lesbe-
rio adiūct⁹ est sed n. s. planetas similitudinē. In hisq̄ q̄ grauissima
quē erat vocata est hypate q̄si maior atq̄ honorabilior vnde Io-
uem etiā hypatō vocat. Cōsulē eo lē quoq̄ nūcupat noie pp̄t ex-
cellētiā dignitatis. Eāq̄ saturno est attributa pp̄t tarditatē mo-
tus & grauitatē soni. Parhypate vero significat q̄si iuxta hypate
posita & collocata. Lichanos tertia sc̄circo q̄m lichanos digi-
tus dicī quē nos indicē vocam⁹ grēc⁹ a ligēlo lichanos appellat
Et q̄m in canēdo ad eā chordā q̄ erat. 3. ab hypate index digiti⁹
q̄ est lichanos inueniebatur sc̄circo ipsa quoq̄ lichanos appellata
est. Quarta dicī mēse q̄m inter septimā semp̄ est mediā. Quinta
est paramese quasi iuxta mediā collocata. Septia autē dicī nete
quasi neate. i. inferior inl̄ quā netē & paramesen est sexta q̄ vo-
cat̄ paranete quasi iuxta netē collocata. Para-mese vero q̄m. 3. est
anete eodē quoq̄ vocabulo trite nūcupat̄ vt sit descriptio hęc.

Chordas
cithare in-
uentores.

Iuppiter
hypatos

Magnanimitas per Coetum

¶ Ex his habeto senario illi qui pusillanimitatē significat ad-
 di oportere unitatem vt inde eptacordū confurgat magnanimitatis
 consonantia letabundū. Et sunt quidem septem magnanimitatis
 principales conditiones quas ex 4. ethico. excerptimus
 Prima autē chorda quę hypate dicta nobilior ceteris soni graui-
 tate motuq; tarditate Saturno comparata est. Saturno hac in
 imagine potēte (vt infra videbiti) gloriās: habitum magnanimitatis
 (vt sit hęc prima cōditio) pratēdit. Mot⁹ magnanimitatis tard⁹ esse
 videt. vox grauis: & locutio firma: nō. n. properat qui paucis in-
 tendit neq; vehemens est qui nihil magnū putat. Volubilitas autē
 lingū ac properatio illorum de causa fit: scđa cōditio. Magna-
 nimus bñfacere alijs prompt⁹ est bñ suscipere autē pudet & re-
 tribuendo excedit: tertia est. Magnanimitatis est neminē p̄cari aut
 certe vix obseq; vero p̄opte: quarta est. Necesse est magnanimum
 vt palā oderit: palāq; amet: nā occultare timidi est: quinta vero est
 Magnanimitatis est ad aliu nō posse viuere nisi ad amicum: seruile
 namq; id est: sexta est. Magnanimus nō erit odij tenax: nō. n. est
 magnanimitatis reficari aio p̄sertim mala sed magis p̄ruspēdere
 septima & vltima hęc est. Magnanimitatis veritatē magis q̄ op̄inatio-
 nem curabit & loquet & aget palā: cōtēptor. n. est. Hęc autē hu-
 militati licet cōtrariā videat: nō tñ est: q̄a cōtēpt⁹ iste magna
 scđm. S. T. virtuosus est. Ait. n. scđa secūde. q. 129. In hoie inue-
 nit aliqd magnū qđ ex dono dei possidet & aliqs defect⁹ q̄ cōpe-
 tit ei ex infirmitate nature. Magnanimitas ergo facit q̄ hō se ma-
 gnis dignificet scđm cōditionē donorū q̄ possidet ex deo: si aut si
 hēt magnā virtutē ai magnanimitas facit q̄ ad p̄fecta opa virtu-
 tis tēdar: & sicut dicitur est de vsu cuiuslib; alteri⁹ boni puta scie
 vt exterioris fortunę: humilitas autē facit q̄ hō seipm paruspēdat
 scđm cōsiderationē pprii defect⁹: sicut est magnanimitas cōtēnit
 alios s̄m q̄ deficiūt a donis dei. Nō. n. tñ eis app̄ciat q̄ p̄ eis
 aliqd inde cōs facit: sed hūilitas alios honorat & sup̄iores est
 inat inq̄rūtū in his aliqd inspicit de donis dei. Et sic p̄ magna-
 nimitatis q̄tū ad numes stellas: p̄ cētū apta figuratio. Corporis
 & p̄ceritas & magnitudo imensitatē cordis magnanimitatis exacti⁹
 cōgruit: in corpore stelle positę saturno in opib⁹ eq̄ parat: in ore
 vero phormatā virib⁹ veneris & mercurij s̄sem esse manifestū
 est. Saturni sid⁹ qđ in sumo cœli vertice cōstitutū libidinē suam

Thomas.

pigro cursu & tardis agitatioib⁹ puehit licet (vt supra tactū est) motui corporis magnanimi conueniat inde tñ ppositū roborat q^o Pto. 3. quadrip. teste si dispositioni aię p̄ fuerit appetitorē resgni facit. Stella q̄ est in ore scdm Pto. ab Higinio nō ponit nec etiam aliqua in capite piscis huiusvnde dubi⁹ a Leupoldo solutus sum q̄ eā dicit in Capricorno sed ad istā imaginē aliquo mō ptinēt. sed nō putes de his fore q̄ Capricornū itegrāt sed ex illis nūero q̄ circa sūt nō in figura q̄ m̄te sūt & in alijs imaginib⁹ vt doct Alphōsinæ tabulę: & ideo nec in capricorno a me dēpta est: nec etiā ceto q̄tū ad rōnē arithmetici adducta q̄ n̄ est pprie in figura. Quantū aut̄ attinet ad influxū placet exponere q̄a argute satis apta. Ex quo. n. p. capricornū liberalitas accepta est in superiorib⁹ & hic p. cetū magnanimitas: recte stella dabit q̄ has quodā mō cōpagnet q̄a videlicet magnano maxime liberalitas est cognata: in hac misēt si di solis cōmites Ven⁹ & Mercurius q̄ vt Pto: loco p̄taxato placuit faciunt q̄ nat⁹ magnanimus erit: & vt fortitudinis actū velut integrāis ps monet et addidit diliget mori & erit guerrator p. deo. Ad fabulę catmē accedo. Olim qui deus est cęrulei maris

Pto.
Saturni
influxus
Leupold⁹

Alphōsi⁹

Veneris
& Mercurij
influxus.
Pto.

Coetum qui Andromedam deuoret impulit

Anxia quę vinculis

Constricta perhorruit.

At Perseus properans affuit ensibus

Hunc fodit redimens morte iuuentulam

Ingnibus hunc attamen

Coetum deus induit

Sic si quis modico corde periculis

Et curis animi & corporis hæserit.

Magnanimos exhibet

Morus deus: exunt.

Qui si falsipotens demonis omnium

Virtutum hostis: maror dederit necem

Non moritur: sed polo

Magnorum hominum micat,

¶ De quorū numero Tho. S. in c⁹ extitit q̄ virtutum omnium ornamento magnanimitate splenduisse dignoscitur si chordas expressite sonitatis in eo repertas quis aduertērit.

Tho. magnanimi-
tas.

Magnificentia per Nilum

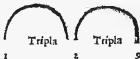

¶ De magnificentia per Nilum flumen. Cap. 37.

Adiū etiā fortitudini Magnificētia vt Tulli⁹ Macrobi⁹ & Androni. voluere. Ponit autē media paruificentia & bannaufēq̄ a furno dicitur: q̄a videlicet admodū ignis q̄ est in furno om̄ia cōsumit vel apyochalig. i. sine bono igne: q̄a admodū ignis om̄ia nō ppter bonū cōsumit vnde latine consumptio dicitur hoc vitiū. Diffinit ergo sic a Tullio virt⁹ ista. Magnificētia est res magnarū & excellarum cū animi quadā ampla & splēdida propositione cogitatio atq̄ administratio. Figurā hęc virtus p Nilum fluumum q. 3. stellis irradiat. Fiat autē ex hoc numero geometrica medietas sic.

Tullius.
Macrobi⁹
Androni.
Magnificētia
Tullius.
Magnificētia p
nilum &
quid ist

Ternari⁹ magnificentiā mōstrat eo q̄ deū trinū psonaliter p hūc numerū signari cōgruū ex vnit. ite figure essen anguloꝝ eiusdē substāz & magnificentiā ad virtū

est q̄ trigonalis quon sit tiā dei vnam ex trinitate tē tres personas ostēdit. q̄ diuinā ptinet sm̄ illū.

illud psalmi Magnificētia ei⁹ & virtus ei⁹ in nubibus. alia etiā rōne quā sicuti primā docet Tho. S. scđ. scđ. q. 134. Dicitur n. Exo. 5. Magnificus (s. d.⁹) in scitate. & i psalmo. Sanctitas & magnificentia in scificatione ei⁹. Magnificētia autē intendit op⁹ magnum facere opa vero ab hoibus facta ad aliquē finē ordinātur Nullus autē finis hūanorū operū est adeo magn⁹ sicut honor dei & iō magnificentia p̄cipue magnū opus facit in ordine ad honorē dei. vñ phalosophus dicit in. 4. ethi. honorabiles sumpt⁹ sūt maxie in reb⁹ diuinis & sacratīs vasib⁹ & sacrificijs & circa oēm rē diuinā. parūscētia p̄ vnitatē q̄ modicitate cōsentit extremo

Aristo.

Nonenari⁹ q̄ quadrat⁹ ē natij excessū notat. At ti nō est penit⁹ insecta 4. ethi. Inuis: extrema non tū multū dephorgrificētā aptissime ostē lū ego alij eridanū di-

ōsumptionā pp̄t tergrūvnitatis & quadracō ditio illud ex dicto hęc licet vitiosa sint: Nihil ē nata ma: dit: sed prius cur nis: cant causam accipito.

Idem.

Eadē per Nilum.

Aristo.

Seneca

Canopus

Lucanus.

Moseus.

Nili Ians.

Plato.

Plinius.

Quāuis ex fluuij mirabilib⁹ id asseuerari posset q̄ diffuse Arist. Seneca & alij tractarūt: tū illud me necessario cū alijs q̄ hoc po fuerūt mouit: q̄a. vj. inest imagini huic stella q̄ Canop⁹ dicta egyptios clara face ē inter diu illuminat: at poli austrini depressios: ne climati nostro occultat. & Canop⁹ egypti oppidū nilo irrigā te celebrat. Nihil principū antiq̄ ignorarūt vt Lucan⁹ in. 10. Ar canum natura caput nō pdidit vli: sed Moseo diuinitus inspiato reuelante ex paradisi terrestri fonte emanare cognouimus veluti & virtutē diuinā ad quā (vt supra diximus) magnificentia pertinet celestis reuelatio manifestat. Nyl⁹ egyptū abundē inundans vberriamā reddīt quom in ea (Platone teste) numq̄ plus uis: cornant. vñ de Plinius. 5. naturalis historiq. cap. 9. Nilus certis diebus auctu magno per totam spaciatus egyptum fecund⁹ innatat terrē: & vnus omnium annis nullas expirat auras. Tanta fecunditas magnificentiam pretēdit & animo p̄ductā stabili vē tom defectus mouēt. Vergilius. 4. Georgicorum. fertilitatem didis consonam hęc v̄rsibus extollēbat.

Vergilius

Nam qua pellei gens fortunata Canopi
Accolit effuso stagnantem flumine Nilum
Et circum pictis velatur sua rura phaselis:

Magnificentia per nilum.

Quaę pharetraę vicinia perfidıs vrget
Et diuersa ruens septem discurrit in ora:
Et viridem ægyptum nigra fecundat arenat
Vsq; coloratis annis de vexus ab indis.
Omnis in hac certam regio lactate salutem.

¶ Sed q; magis nilū magnificentiā intellegas admonere scito ex
sua largitate Aegypti reges opera fecisse magnificentissima vt
ille fuere pyramides de quib⁹ Plinius loco p̄taxato: & Martialis.
Barbara pyramydū s̄leat miracula memphie. Tres enim i
ægypto tam altę fuerunt vt illos duę inter septem orbis specta-
cula numerent. Tertia minor: licet impesa maior vnā ex his q̄
ex arabidis lapidicinis cōstabat a trecentis sexaginta hoim mi-
libus annorū viginti spatio cōstructā. p̄ditū ē & in raphanos aleū
& cypas quib⁹ oparī uescerent mille octingenta talēta erogata

O certe opus magnificentum quodq; solū nili naturā magnificentię
adaptare sufficiant. Nūc ad stellarū influxus sermo dirigat. Vlti-
ma stellarū lucidissima (q̄ canopus dicta ē. supra.) Iouē: alię vero
Saturnū imitant. Iouis est magnificentia vt tractatu. 7. introdu-
ctorij Albumasarus docuit. Et Ptolome⁹. 3. quadripartiti dicit q;
est largus & egregius. Iuppiter igitur affectū magnificentię in-
fundit nato. sed quia ex. 4. ethi. Non nisi diues magnificus esse
pōt effectu sō Saturni vires adiungunt qui Ptolomeo. vbi. supra tes-
te est diuitiarū rustarum: & Albumasaro loco p̄notato ipsi⁹ ē in-
terdum multa possessio: q̄. s. in bono statu fuerit. Licet autē Iup-
piter Tarpeę Ruppis habitator qui mundum ac terras salutarē
semper ac benigna maiestate letificat alijs stellarū Saturni p̄tis
Trigonica radiatione nō fungatur (Iouē apello canopū qui lumi-
ne influxusq; Ioui par est) tñ vt mixtura istorū magnificentię assen-

tire p̄betur. Iulij. fir. verba ex quinto Matheseos lib. accitem⁹.
Si Saturnus (inquit) Ioui fuerit Trigōica radiatiōe cōiunctus &
Pigra & deiecta loca vitauerit ista cōiunctio: sint & ambo in his
in quibus gaudet signis vel vnus eorū in domo sua cōsistat aliū
trigonica radiatiōe respiciat: sintq; horoscopi partili radiatiōe
sociati infinitarū diuitiarum copias cū magna felicitate decer-
nant: p̄sertim si alter eorum lunę crescentis lumen exceperit
Tunc. n. Saturnus infinitarū ac magnarum possessionum domi-
nia largitur: tunc seientes sacros. Tunc pascua saluūq; decora

Plinius.
Martialis
pyrami-
des.
Ægyptiæ

Saturni in
flux.
Iouis iflu.
Albumasa-
rus.
Ptolome⁹
Aristo.
Ptolome⁹
Albumasa-
rus.

Iulij fir.
Saturni &
Iouis iflu.

nit. Sacrarum etiam quarūdam ſcōrum publicos fabricatores ef-
 ficet: ita tamen vt ex iſta fabricacione maximum dignitatis me-
 ritum accedat. Fiſcalium etiam preſtationum exactores aut ſac-
 cre faciet prepoſitos annonę: ſed in hiſ actibus maximam con-
 fert potentię dignitatē. In infinitum etiā ſuperiores paterna di-
 gnitate perficiet. Sed pro menſura ſubſtantięq; geniturę alijs
 procuracionū officia: alijs ex maximis hereditatibus cōmodat:
 alijs lucra cōfert licet alieno labore queſita: hos tamen omnes
 potētes & maximos viros incorrupta fidei inſinuatione cōmē-
 dat. Halyus etiā abérageli in quinto. Quando inueneris in na-
 tiuitate Saturnum aſpicientem Iouem de trino Ioue exiſtente
 in bono loco natus habebit multam ſubſtantiā terras: arbores
 edificabit domos orationum: & forte dominiū habebit in villa
 ſua. Ex hiſ diuitias magnifico: operaq; & p̄fertim diuinis ob-
 ſequijs dedicata collegitō. Fabulę breuis addatur aſſertio,
 Qui magnis vt nilum inuadat.
 Terram ditans ſumptibus: alto
 Fulget ſtellis æthere claris.
 Eſt fortitum flumen olympum
 Quę ſit cuuctis largius implens
 Donis egyptum omnibus amplam.
 ¶ In ſancto doctore affectus eximię magnificentię extitit: effe-
 ctus autem ideo deſuit quia vnde glorioſa expenſis magnificis
 opera faceret pauper chriſti nō habuit.

Halyus

Tho. ma^s
gnificus.

Nilus flumen.

Patientia per leporem

De patientia per leporem.

Cap. 38

Tullius
Grego
Agu.

Patentiam Tullius fortitudinis partē ponit que virtus ideo magna est (quia Gregorio teste): animi & custos virtutum est. Augustinus etiā in lib. de patientia Virtus animi q̄ patientia dē tā magnū dei donum v̄t etiā ipsius qui nobis eā largit̄ patientia p̄dicet̄ de

Tho.

sua et necessitate Tho. scđa scđe. q. 136. ait. Virtutes morales ordinantur ad bonum inquantū cōseruat bonū rationis cōtra impetus passionū. Inter alias autē passionē tristitia efficac̄ est ad impediendū bonū rōnis scđm illud scđe ad Corin. 7. Seculi tristitia mortem operatur. et Eccl. 3. Multos occidit tristitia. vnde necesse est habere aliquam virtutem p̄ quam bonum rōnis cōseruet̄ contra tristitiam nā. s. ratio tristitię succumbat. hoc autem facit̄

Paulus.
Eccē.

patientia. vnde Aug. dicit in lib. de patientia q̄ patientia hominis est qua mala equo animo toleramus. i. sine perturbatiōe tristitię: ne animo iniquo bona deseramus per quē ad meliora perueniamus. Hęc per leporem sex stellis clarum monstratur quī

August.
Patientia
quid

numerus ex primo arithmetices. Boetij parte altera longior est quia scđlicet binario per ternarium multiplicato consurget. quā

Eadē p̄ le
porem.
Boetius.

drangulus vnitare in duobus laterib⁹ reliqua supergrediens
1 1 1 Sic patientia ex vna parte dilatat̄ & longior fit dua
1 1 1 bus vnitatibus: quom̄ dug virtutes longanimitas
& cōstantia sub ipsa ex certo respectu continer̄

Thomas

pte ista longior possunt. S. enim Doc. vbi supra longanimitas potest conuenire cum patientia duplici ratione. primo quidem quia patientia sicut & fortitudo sustinet aliqua mala pp̄ aliqd̄ bonum: qđ si ex propinquo expectetur facilis est sustinere: Si autē in longinquū differat̄ difficilis est expectatio. mala autē in p̄nti sustinere difficilior ē. scđo quia hoc ipsum qđ est differri bonū speratū natū ē cāre tristitiā secundū illud Prouer. 13. Spes q̄ differit affligit animam. Vñ & in sustinendo hmoi afflictionē pōt eē patientia sicut & in sustinendo quascumq; alias circūstantias. Sic ergo scđm q̄ sub eadē rōne mali cōtristat̄is p̄ cōphēdi & dilatio bēi sperati q̄ p̄inet ad longanimitatē: & labor quē hō sustinet in cōtinua executiōe boni op̄is qđ p̄inet ad cōsiliā tā longanimitas: q̄ & cōstantia sub patientia cōprehēduntur

Prouer.

Vnde & Tullius diffinens patientiam dicit q̄ patientia est honestatis ac vtilitatis causa voluntarie ac diuturna permissio rerum arduarū ac difficilium. q̄ dicit arduarū pertinet ad cōstantiam in bono: q̄ dicit difficiliū pertinet ad gravitatē mali quam p̄prie respicit patientia: quod vero addit diuturna siue diutina p̄tinet ad longanimitatē sc̄dm q̄ conuenit cum patientia: Natura leporis p̄pter timiditate: imbecillitate: & venationum p̄p̄tionē: patientem videt ostendere qui & si fortis & audax sit imbellis tamen eo q̄ sustinet apparebit. Stellę etiā in hac imagine sūt Mercurij Saturniq̄ vires habent: & tunc quia melancholica est cōplexio quom̄ Mercurius Saturni contrahat adiunctus officia leporine complexioni cōcordat quę Auicēna perhibete frigida est & sicca: ideoq̄ melancholica: & Zaiō phytico teste cognouimus carnes leporinas melancholiam plurimū causare. Sic ergo mixtura hęc sicut & natura animalis fauet quom̄ frigidis semper timoribus infirmetur. Set curiosius ista discussurus ante quem aliud exponam illud tibi porrigo Prouer. i4. Qui patiens est multa gubernatur sapientia. 2. 19. Doctrina viri per patientiā nascit. Et dicunt expositores q̄ quanto q̄s doctior extiterit tanto patientior Causam huius assignant Maximus Valerius. 3. cap. 3. vbi sic habet Est & ille vehemens & cōstans animi militia literis pollens venerabilium doctrinę sacrorū Antistes philosophia: quę vbi pectore recepta est hoim̄ in honesto atq̄ iustili affectu de pulso totum in solide virtutis: munimento cōfirmat: potētiusq̄ metu ac dolore facit. Sic iḡ si Saturnum mercuriumq̄ sapiētia p̄stare p̄buerim proculdubio patientię limites non egrediar. Ptolomeus 3. quādr̄sparti dicebat: Q̄ si saturno. Mercurius associetur & ipse bonę qualitatis existat natus erit intelligēs: insiḡificōis magne expt̄. diliget oē bonū: & reb̄ istis oib̄ fortunatus. & Iulius firmi. in 5. Si saturnus & mercuri⁹ vni⁹ partis locū equata societate possederint: Ingenium nati multis disciplinay studiis ibuent & in. 2. Idem. i. 6. loco & i. 12. ab horoscopo saturn⁹ & mercuri⁹ pt̄l̄i cōstituti eadē silī rōne decernūt. Si. n. p̄ diē in his locis fuerit iuēt̄ multay doctrinarū sc̄los faciet: abs cōsary artium doctrina pollētes & q̄ oia q̄ in reb̄ hūmanis sunt velint scire. & in. 5. idē Si saturnus cū mercurio fuerit trigonica radicationē cūluct⁹ & sint am

Secūdm
Tulliu pa
tientia qd.

Natura le
poris.

Auicenna
Zalus.

Prouer.

Ptolome⁹
Saturni
& mercuri
influ.
Iulius
Idem.

Sideralis abyssus

Patientia per Leporem

bo in opportunis geniture locis positi: & ab oibus detractionū humilitatibus separati facient cordatos: ingeniosos & ad omnia disciplinarū officia semp applicatos: sed mores eorum mature facient pondore & grauitatis ornari: aut tales reddunt quorū consilia vtiacibus semp rōnibus conualescant. Set illud meminisse nos conuenit q̄ sola Mercurij stella in. 12. ab horos. loco gaudeat constituta: hęc ille. Videf autem huic dicto de gaudio Mercurij Almanfor in amphorismis cōcordare dicens. Culcūq; fuerit Mercuri⁹ in. 12. erit sapiēs magnusq; philosophus. Zael⁹ & Alchabitius & alij tenent in. 12. Saturni in gaudia possidere nō Mercuriū. Non est autē inter tantos doctores quis melius sentiat nostrę diffinitē sententię & maxime quū nostro equaliter p̄posito quęuis adaptes opinio. domas. n. duodecima inamicitiarum: angustiarum: persequutionū: inuidiarum: & aduersitatum: in qua siue Saturnus siue Mercurius siue vterq; gaudeat: quia illorum influxus patientiam causare prediximus aptissime nostra roborat intentio. Patiens enim in aduersis exultat vt planeta patientie dator in domo quę contraria p̄posse ministrat Fabulam tempus est intueri.

Insula lero aderat

Set natus non est lepus illa.

Ardet in hoc iuuenis:

Pregnantem conducit & omnem

Pluribus ex genitis

Complet paruo tempore terram.

Nān populū cupiens

Pascebat gaudens & emebat

Displicuit numero

Tandem excedens sepe petitiū.

Viure quo valeant

His quum passum subtrahit: arua

Seminibus populant

Dannum cernens: intitur oris

Pellere de proprijs

Quod vix multo posse peractū est

Iuppiter & therēis

Ornauit pulsum ignibus vt sic.

Almanfor
& Iulius
alij q̄ Za
phelus &
Alchabiti
us sentit

Mens hominum tenet:

Nil tam gratum profus amari

Quin dolor inde sequi

Maior quā sint gaudia possit.

Accidit hinc precibus:

Mortales vt dei patienti

Tristia ferre animo

Quę possunt orate tonantem.

At data quom fugiant

Quid sit sanum corda mouentur

Nesciat vt altisono

Curam mittant quęq; gerendi.

¶ Si autem quanta est sapientia tanta & patientia (rogo) quis. Tho. pati
 Thoma patientior / Sapiētia. n. eius tanta est vt qui hanc sub / entia.
 ter fugerit insipiens iudicetur. Nec tacendū arbitror de tracta
 tu quōdam in quo oēs recitantur errores siue opīniones a par
 rissina academia sub excōicatiōis pena sedulas: & postea an
 necitur gloriosi Thomę tanta exprobratio vt erronea & here
 tica dixisse contendat licet recitatiue nō assertiue id agi protes
 tati & siue sanctitatis p̄iudicio quom Tho. p̄tinax nō fuerit: id
 aut fit vt fratres qui conquirebant Doctoris sui in aliq̄b; con
 dēnatis tactā doctrinā & a sede apostolica reuocari poscebant.
 cōqueri cessent eiusdē doctrinę falsitatibus intellectis. Anne- Tho. des
 ctis aut huc tractatus expositōi sententiā sancti. Bonauentur / scendē
 re & auctoris nomen reticetur. O vulpina calliditas: O latens
 sub melle venenum: O scorpj blandicies: O malitia diabólica
 Nomen taces: Quare: Ne abnoscaris: & cur times agnosci:
 ab proprię conscius cum ignorantia malignitatis admixtę. Set
 quūvis taceas capellę vocem ballatūq; mentiaris: tñ R/mula
 q̄ video: te docet eē afinū. Tu & Thomam erronea & a fide alic
 nā dixisse non asseris verū recitas: Tu suscip deq; ferendū a no
 bis doctrinam Thomę a parrissina condēnatione notari p̄ sua
 dere conaris: Tu te inuito noris apud bertilia cū anno domi
 ni. 1315 Articulos parrissiese iquantū t̄gūt vel t̄gere videns
 tur doctoris Cherubici doctrinam cum totius vniuersitatis as
 sensu p̄ dñm. Stephanum parrissiese ep̄m solemniter reuocatos
 & maiorem p̄pter gloriā nōrā lde collegio resultātē distrūparis.

Pe:seuerantiã per Oriana

Et si te non afferere sed aliena recitare obijcias: si animi boni (quod non credis) erga Thomam inuenieris: nec ab alijs in eum conficta narrare debueras. Abi abi ergo confusus quia dum peruersum regere queris animum: & nocere appetentem: sed non potentem te manifestas. Nec aliter me diffundam suam infringere de yram ta benignissime lector quia quantum a tramite veritatis oberraret satis iam apud omnes innotuit. Sufficiat autem incertum hunc non tolerasse mendacem: quibus nunc nunc patientiam propositi auerimus? quia sancti iniuriam maxime hereseos (licet non pertinacis) peruersum iri non patientis sed insipientis attribuentur lumen sit. Ut enim Chrysostomus super Mattheum habet in iniurijs propositis patientem esse laudabile est. Iniurias autem dei patienter sustinere nimis est impium. Qui vero Thomam doctrinam impugnat deum & sedem apostolicam qui illam approbarunt impugnat. Similiter Augustinus contra Marcellinum: precepta patientis non contrariant bono reipublice pro quo conseruando contra inimicos pugnatur. Et Thomam doctrinam impugnuare & infringere nonne bono reipublice contrariati censebitur quum a veritate que in ea est subuertere sit & damna falsitatis imponeret. Hec pro nunc fat.

Chriso.

Augusti.

Tullius.
Perseuerantia quod
Andronicus
Thomas.

De perseuerantia per Oriana

Cap. 39. 77

Varium & vltimam sortita locum inter adiuuandas fortitudini partes perseuerantia sequitur: hanc Tullius diffinit dicens. Perseuerantia est in ratione bene considerata stabilis & perpetua permanens. Andronicus autem. Perseuerantia est habitus eorum quibus immanendum est & non immanendum: & neutrorum. Tho. autem secunda secunde. q. 137. ipsam sic esse virtutem

phat: scdm philosophū. 2. ethi. virt⁹ est circa difficile & bonū. & rō vbi occurrit spālis rō difficultatis vī boni ibi est spālis virt⁹ Op⁹ autē virtutis pōt habere bonitatē & difficultatē ex duobus vno qdē mō ex specie ipsa ad⁹ q accipit scdm rōnē pprii obie⁹ cti. Alio mō ex ipsa diuturnitate tps. nā hoc ī p̄m qd est diu insi⁹ stere in aliquo bono vsq; ad cōsumationē p̄tinet ad specialē vir⁹ tutē. Sicut ergo tēpantia & fortitudo sūt speciales virtutes eo q̄ altera eorū moderat delectatiōes tact⁹ qd de se difficultatē hēt; altera autē moderat timores & audacias circa pericula mortis; q̄ etiā scdm se difficile est: ita etiā pseuerantia est qdā specialis virt⁹ ad quā p̄tinet in his vel in alijs virtuosīs opib⁹ diuturnita⁹ tē sustinere p̄t necesse est. Aug. etiā in li. de pseuerantia dicit pseuerantiā null⁹ pōt amitte⁹ re. alias autē virtutes hō pōt amittere q̄a vīq; supseueras est actū continuatō cōtra rōnē pseuerantia est q̄ amittat⁹ vt Tho. vbi sup exponit: vñ Aug. ibi dē. Null⁹ pōt dici pseuerantiā habere q̄ diu viuūt nisi pseueret vsq; ad mortē.

Aristo.

Augusti. Thomas. Augusti.

Et ideo virtus ista p̄ oriona mōstrat q̄ decē & septē stelis ornata. iste. n. numer⁹ naturali ordine & processu numerali inter. 16. &. 17. ponit⁹ q̄ primi sunt inter quos scilicet octauā p̄portionē suē tonū aliquo nūero mediātē rep̄t⁹

Perseuerantia per oriona.

Per 16. q̄ est numer⁹ tuor elemētis cōstās q̄. 17. potētis vigorat⁹ tationē generatiuā: uñ quātū ad sensitiuā tū: odoratū: tactū: & cōmunē: phārasiam⁹

q̄drat⁹ corp⁹ ex qua accipe p. 17. vero aīoz Q̄. Itē nāq; ad vege nutritiū: aīoz extēriorē: vñ aīoz interiorē: vñ aīoz cōmūtiū: memora

elus: motiua nãle arterias & cordis in quo tãq̃ in organo situal
 Motiua nãle imperatẽ; concupiscibile & irascibile: executiuam
 vtm exteriore diffusam in muscals lacertis & neruis mēbroꝝ
 Intellectuam & voluntatem habet anima rationalis: que sunt.
 .18. intellectum pro p̃ssibili & agente coniunctum accipimus
 sicut & superius capit. 35. quom vtraỹ potēcia ad intellectus
 nem requiratur. Sic ergo. 17. inter corpus & animam positus
 & illa diuidens virtutum perseuerantię vsq̃ ad separationem
 animę & corporis in morte continuandam significat. Bene au-
 tem isti numeri .17. .2. 18. tonum consonant & primi sunt qui in
 hac proportione medium habent numerum & neuter illorum.
 ad aliam quantitatē comparatus illam seruat proportionis
 harmoniam: Quia tonus quid minimum in musicis est & ani-
 ma ad corpus quom vnum materia aliud phormasit paucam.
 habent conueniēciam: & habent diuisionem & adhuc reman-
 ent quia & anima rationalis & materia non corumpuntur.
 Vnde .8. 2. 9. qui eandem habent proportionem: non habent
 medium quom brutorum quorum anime corumpuntur indiuis
 duo monstrant: & cum alio numero in illa non consonant pro-
 portione: quia contra Pythagoram non solum alicui irratio-
 naliū set nec hominum alterius hominis anima cōiugi potest
 ut habet Doctor Sanctus contra Gentiles secundo capi. 71 &
 Gregori⁹ multis alijs locis. Natura imaginis vel stellacionis silius quam
 examulim nostre faueat intentioni testatur beatus Gregorius
 9. moraliū. qui per illam martyres in qbus vera extitit perse-
 uerantia monstrari voluit dicens post expositionem arcturi per
 sanctam ecclesiam. Apte post arctum protinus orionas subs-
 dit. Orione quippe in ipso pondere temporis hiemalis oriuntur
 suoyq̃ ortu tēpestatem excitant & maria terrasq̃ perturbāt
 Quid igit post acturum p̃ orionas nisi martyres designat? Qui
 dum sancta ecclesia ad statum predicationis erigitur pondus
 persequentium molestiasq̃ passuri ad cęli faciem quasi in hies-
 me venerunt. His etenim natis mare tetraỹ turbata est quia
 dum gentilitas mores suos destrui apparet illorum fortitudo
 doluit: in eorum necem nō solū fracundos ac turpidos: sꝫ
 etiam placidos erexit. Ex orionibus itaq̃ hiems inhoruit quia
 clarescente sanctorum constantia frigiditas infidelium ad tēpesta-
 tem se persecutiōis excitauit Orionas ergo cęlum edidit quom

Cōtra Py-
 thagorã.
 Thomas.
 Gregori⁹

sancta ecclesia martyres misit: qui dum loqui recta rudibus ausi sunt omne pondus ex frigoris aduersitate pertulerunt. Huic testimonio au choritas Iulij firmi in. 7. concordat. Ait. n. Si Orion in occasu geniturę fuerit inuentus: tales nascenti homines quorum animos varia sollicitudo semper exagitet. Hi a ciuibus suis cum legatione missi in ipso munere constituti peregre moriuntur: ferentes ad inferos leue solatiu m q̄ illis a ciuibus suis honores perpetui: Imagines: tituli: & statuarum decernent insignia. Sic martyres gloriose perseuerantie culmen habentes dum dei veritatem confitent quasi legati a ciuibus suis, i. sanctis inspirantibus qui futuri sunt socij vel bonis christianis qui consortes fidei sunt mittuntur sed in ipsa legatione moriuntur quia in ipsa confessione occiduntur. Vnde apud superos non inferos (vt iste gentili opinione credebatur) solatiu habent quum si bi tot iam predicti a fidelibus exhibetur honores. Stellę in humeris orionis Martis & Mercurij ceterę autem in eo lucentes Iouis & Saturni vires exercent. Ex superioribus patet Mercurij & Martis mixtionem (vt Halius voluit) mores firmos operari: vnde bene in humeris qui pondus sustinent firmitas ad perseuerandum posita est. Saturni etiā teste Albumasaro in. 7. inductorij pertinacia est que eodem Tulliu sic se habet ad perseuerantiam si cut superstitio ad religionem ideoq̄ cōtraria est ei. Iuppiter igitur qui Saturni malitiam in bonum vertit pertinaciam Saturni in perseuerantiā transmutabit & sic Saturni & Iouis copula perseuerantie fauet aptissime. Fabula etiam & si breuiter exponatur assentit.

Orionis
influxus *

Halius
Albumas
sarus.
Tullius.

Fulget in excelsis connexibus autem conitore

Orion fuerit q̄ comes Dianę

Affiduus: persistens: aruaq̄ deuioſq̄ montes

Indefessus amans: vt deę placeret

Sic si quis stabilis permanserit: vsq̄ dum secentur

Fila sequens rectum sit decorus astris.

¶ Perseuerauit aut doctor Angelicus vsq̄ ad mortem impoluto calle tramiteq̄ in disrupto vias tenens virtutu quas habuit ille non ego solum vel alius homo probauit. Sed opificis immanis bonitas qui tot honoribus si selem sibi seruum cumulatuit & in dies magis ac magis augmentat & de sortitudine patribusq̄ eius huc narratio finatur.

Tho. per
seuerantia,

Temperantia per canem minorem

¶ Stella huius. 17. tres in capite: in humeris singule: in dextro cubito vna: in manu eadē vna: in claua tres: in zona tres: in gemibus & pedibus singular.

Aristo.
Isidorus.
Tēpantia
Tullius.

¶ De temperantia per canem maiorem Cap. 40.

Vartū & vltimū locum tēperantia inter virtutes Cardē nales tenens cōsideranda pponitur. Pponitur ab Ari. 2. ethico. inter insensibilitatem intemperantiāq; media. Tacius videlicet delectationes p̄quo moderamine librans. hanc Isidorus diffinit in etimologiarum l' bro. Tēperantia est qua libido concupiscentiaq; i' frenatur. Et Tullius. Temperantia est rationis in libidinem atq; in alios non re ctos impetus animi firma & moderata dominatio. Augustinus in libro de moribus ecclesie dicit q; ad temperantiam pertinet deo se integrum in-

Augu.

Tēpantia
per canē.

Figuratur hęc virtus cō & nouē stellis in si decim draconis astra expositum est inueni quatuor vincens su-

corruptumq; seruare p canem maiorē dē gnē. Rō est q; ad qu prudentiā. s. vt si pra tis. 19. proportio est) per quadrupartiens.

15

19

Species autem temperantię quattuor sunt Tho. Sa. scđa scđe Thomas. q. 143. ita sufficientiam reddere Opę diuersificari spē virtutū. scđm diuersitatē materię vel obiecti. Est autē tēperātia circa delectationes tactę q̄ diuidūtur in duo genera nā q̄dam ordinant ad nutrimentū & in his quātū ad cibum est abstinentia: quātum. aut ad potū pprie sobrietās q̄dā vero ordinant ad vim genera tiuā & in his quātū ad delectationē principālē ipsius. coitus est castitas: quātū autē ad delectationes circūstantes puta q̄ sunt. in oculis tactib⁹ & amplexib⁹ attendūtur pudicitia. his additur illud philosophi. 9. et̄bi. q̄ tēperātia est prudētię cōseruatiō: q̄ Arist. v3. vt Tho. Sa. eustratio paulisper cōcūtere: recte exponit maxi Thomas. m̄ iudicio hūmano obnubilatē: hęc circa quas temperantia la Eustrati⁹ borat delectationes ingerunt: quū sint animalī maxime nales Paulisper Sic igit tēperantia q̄ quattuor spēb⁹ est potens & prudētī cōs Caccut. seruat recte super prudētię stellas quattuor vt quattuor species adiunxit. Canis autē nam inde fauoris argumētū sumit q̄ Iudicū. 7. Bedeoni precepit dñs vt secū ad pugnam tñ illos admitt teret qui m̄ annū & lingua lamberēt aquas vt solēt canes lambe= liber. re per quos intellegi volūt moralr exponentes p̄cipue Origen= Origenē nas in Homelia super hoc illos qui de terrenis ad solā necessi= puerbiū tatē sumētes se totos ad carnalianō p̄sternunt. Cui bñ vulga= Plinius. tum illud adagiū cōuenire dignoscit. Nilotico bibente Cane. Apud n̄lurn siquidem timore crocodilorum vt h̄ Plinius li. 8. dū bibūt canes nec ad planam naturę indigētiā potū phugiedo suscipiunt. Tēperatus i idē solerti studio sagacię vigilātia vi= Augulī. tiorū dēmonisq̄ venena deuitiēis de mūdānarū delectationū. aquis non quātū libido possit: s̄ quantum necessitas requirit admittit. Cōsulit Augu. in. lib. de morib⁹ ecclesie docuitq̄ hęc. eandē tempati modificationem h̄ (ingt) vir tēperās in reb⁹ hu ius vite regulā vtroq̄ test amēto firmatā vt earū nil diligit nil per se appetendū putet: s̄ ad vite huius atq̄ officioꝝ necessita tem quātū facis est vsur pet vōētis modestia nō amāti s̄ affectu Et illud canem tēperātie cogit heret e q̄ p hoc aial p̄dicatore s qui tempati maxime inueniri debēt in scriptura signantur. Q̄ d Prædica= anteq̄ pbetur primo aduerte s̄ sp̄allus tempantiā p̄dicato= torib⁹ ma xime con= rib⁹ cōuenire tū q̄ in exēplū velut lucerne sup cādelabra posi uenit tē= ti vitiū maxime exprobrabile vitare debēt veluti ē itēpātia Ari K. j. perantia.

Temperantia per canem maiorem

- Thomas,** 3. ethi. 2. S. Tho. scda scde. q. 1. 4. 2. testibus rñ quia q sapiens. 2
Dionysij⁹ doctrinę (vt pdicatores) decet incubunt temperantia magnope
Daniel⁹. iuuantur iuxta illud. *Dionisij de diu. noi. abstinere a delecta-*
tionibus tact⁹ maxie pmouet hoine in bono rñis & Danieli. j.
- Thomas,** dñ q pueris q vtebant leguminib⁹ dedit dñs sciam & discipli-
nā in oi libro & spia. & doctor. S. vii. sup. volētes cōtēplatōi. &
reb⁹ diuinis vacare op⁹ q se magis a carnalibus desiderijs ab-
strahāt Dicē ergo canē tēperātiā significare qui a pdicatores q
(vt pbatū est) tēperātiē mun⁹ singulariter amplectunt canes
admonent: iuxta illud Iobi. 3. Quorum non dignabar pñs po-
nere cū canibus gregis mei. Sup qā Gregor. 20. morl. Quis est
Psalmistā gr ex scē ecclie nisi multitudo fidelīū / vel q alij h⁹ gregis Can-
Dauidus. des vocant nisi docto. scī q eorūdem fidelīū custodes extiterūt
Qui dum p dño suo diurnis nocturnisq; vigilijs itēti clamaue-
rūt magnos (vt ita dixerim) latratus pdicatiōis dederūt. De q
bus eidē ecclie p psalmistā dñ. lingua canū tuorū ex inimicis ab
ipso. Nō nulli qppe ab idolorū cultib⁹ reuocati facti sunt pdi-
catores dei. Lingua ergo canū ecclie ex inimicis pdiit: qā cōuer-
sos gētes dñs ēt pdicatores fecit. Et albert⁹ sup illud Luc. 16.
s; & canes veniebant & lingebāt vlcera eius ait. Hoc isti tpb⁹
verificatum ē. canes .n. venatici ordines sunt pdicatiū q non
expectant domi: s; veniunt paupes & līngūt vlcera peccatorū.
suorū hñtes in ore latratū pdicatiōis. Spāli⁹ hoc sibi vēdicat.
Laus or⁹ beati Dñici pñs nñi religio quia & pdicatorū nomie peculiar⁹.
dis dñici. ornatur & pater ipse Dñicus in canis phorma nñi adhuc graui
de visus est qui dum faculā accensā ore gestaret ignitas p dño
voces pdicatiōis ex Dñici ordine processuras ostēdit. Huic
oēs attribuende sunt ordinī laudes quas de cane libro. 8. Co-
lumella recenset. Quis (inquit) hominum clarius aut trñ voci-
feratione bestiam vel phurem predicat q; iste latratu: quis fa-
mulus amantior dñi / quis fidelior comes / quis custos in cor-
ruptior / quis excubitor inuenit: ipotest vigilantior / Quis deni-
q; vltor aut vindex constantior / Vnde non inmerito vltionis.
diuine in hereticos fere vbiq; terrarum collegio isti mandata.
est quom in vindicando constantia roboretur exima. usq; ad
mortem quippe defudarunt multi quos Petrus ille Veronensis
supereminet omnes. Ser quo digredimur: Temperantia pres

dicetur in hoc senatu per canem monstrata non constantia: nos-
tra ut sic prima fulciatur intentio. Quid (ergo) tam clarum sicut
ti predicatorum temperantia: Et ut tibi parcitatem longa ieiunia:
Ingeniaq; ex moderatione doctissima & acutissima omittant:
vnde (obsecro) sumendum temperantia gloriose exemplum quod
ex ordine tam preclaro ubi omnes sanctos virgines inuenimus?
Patriarcha enim. Dicitur: Petrus Martyr: Thomas noster:

Vincentius: Chaterina Senensis que pro pontifice teste stigma
ta passa fuit dictum mirabile. Christi velint nolint diuini mune-
ris arcana tenentes: & virgines intadi illibatq; & sine pecca-
to mortali perfere conspicui. Hinc (ut opinor) abunde satis ac-
cipitur quantum temperantia canis natura conueniat. Ad stellas
larum veniamus influxum. Omnes stelle que sunt in cane exces-
ptis que est in ore & que in spina habent vim veneris: lucens ves-
ro que est in ore suo & haec est albabor habet vim Iouis & parum
Martis: & lucentes que sunt in spina contraque habent vim Ven-
neris & parum Mercurij. Ptol. in 3. quadripartiti Quom

venus (inquit) sola fuerit domina dispositio animae qualitatisque lau-
dabilis extiterit erit natus quietus & deum multum verebitur
Quis animi temperantia maxime conuenit secundum illud Ambrosij. j.
de officijs in temperantia maxime transigitur & quaeritur.
Temperantia etiam secundum Doct. S. scda scda. q. 34. r. dicitur donum
timoris: quia maxime homo indiget timore diuino ad fugiendum
ea que maxime affligunt circa que est temperantia: Iouis &
Martis fauet etiam mixtio quod Hermes de stellis beibenijs di-
cat quod si in ascendente vel decimo natiuitatis alicuius istius natu-
rae fuerit astrum natus erit magnus in suis actibus: sapiens in
suis negotijs & sensatus. Et haly abentageli in 5. ait. Quod Iup-
piter Marti iunctus fuerit natus multum quid videre habebit.
haec omnia temperantia causari ex dictis apparuit. Earum autem que
sunt in spina complexio tanto apertiore quanto in loco libidinis
domicilia situantur. Veneris namque & Mercurij virtute pol-
lent: que si Ptolomeo in pretaxato loco credimus facit natum qui
erit temperatus in omnibus suis modis. Iulius firmicus Mathe-
seos. 2. dicebat in 3. loco ab horoscopo Mercurius & Venus par-
tiliter constituti facient in sacris certaminibus esse victores:
aut sacerdotes: aut prophetas: aut vestitores deos: aut in templis

Ptolomeus
Veneris
influxus
Ambrosij
Thomas

Iouis &
Martis
infl.

Halyus

K. ij.

Temperantia per canem maiorem

maxima tractantes officia: aut prepositos sacerdotibus: aut sacris
ceremonijs principes: aut legatos boni: aut institutionis moribus
& quibus desideria sua secura ciuitas credat. Hæc pōdera nec tē
perantē q̄ iuste talibus insigniis sibi iusticia, Istius canis sequen
tisq̄ eadem tradit inuētio fabulosa: ideoq̄ de ambobus p̄sens
carmen habebitur: & de virtutis p̄positæ laudibus capitulo se
quenti rithmus addetur.

Orion geminos canes habebat

In cursu validos: ferocioris

Vrso: dentis apros sonadoris

Sternentes vt hanelus admonebat

Diana hos nimium tenens fouebat

Et solatiolum benignioris

Plausus: atq̄ locos amgnioris

Et cibos sapidos dari iubebat.

Tantum creuit amor nitentior em

Quæ sedē his tribuit micantiori

Stellarum radio beatior em.

Sic qui lumine temperantiori

Per phormam est rutilans honestiorem

Tandem lucet sereniori.

Tho. tmt
perantia.

Temperantia Thomæ decorasse virtutes de his q̄ de ipso legūt
accipito. Parcissimi fuisse cibi ita vt de eo mirarēt oēs quo. s. pa
cho tam amplū corporis moles ita modico cibo fulcita cōsisteret
spiritaliq̄ esca nutrirī dicerent: ieiunijs quoq̄ plurimū delecta
tum famis & sitis tolerantiā viguisse memoritæ p̄ditum est.

Am & si tēperantīe bine integrantes partes verecun- Thomas.
 dia. f. & honestas a. S. Tho. secunda sede. q. 143. affiz Idem.
 gnentur de honestate nihilominus tamen verba facie-
 m^o quom honestas virt^o sit. D. S. vbi. supra. q. 145. t. ste
 de vere cūdia aut non ita loquendū q̄si de aliq̄ virtute. 4. ethi.
 dixit Aristo. Hanc idē Aristo .i. rethoricorum diffinēs ait hoz Aristo.
 nestas est mollis compositaq; moritas. Mollis ibi non pro rez Idem.
 mīssō & illaudabili s̄et potius p̄ ad quālibet partē virtutis fle- Honestas
 xibili accipitur vt quom molle igenūm. qđ facile dicit: & impri- quid.
 mitur dīcimus Sumi etiam pōt pro oportuno & tempestiuo vt
 Vergilij est illud. Sola viri molles additus & tēpora noras. vel Vergilius
 pro placito veluti Cicero. & Hānibalem iuueniliter exultantē Ciceto.
 patientia sua molliebat. Et sensus est honestas est morū habi-
 tu. Io quēdam ducibilis: opportuna: placida: compositaq; Vnde
 alij diffiniunt sic. honestas est q̄ cauetur ne quid indecore esse
 minate: libidinose: turpiter fiat: cogitetur. Glosa quoq; ff. de
 ius. & iur. j. i. iusticia licet implicite. Honestus dicitur esse homo
 morigeratus aliena non tollens & in quantum in se est alios ad
 virtutem adiuuans. Augustinus etiā in lib. 63. q. dixit. Honesta Augu.
 tes voco intellegibilem pulchritudinem: quā spiritalē nos p^o
 prie dīcimus. S. Tho. loco p̄notato rationem istius reddēs in^o Thomas.
 quit. Sicut accipi potest ex verbis Dionysij. 4. capto de diuini-
 no ad rationem pulchri sius decori cōcurrit & claritas & debi-
 ta p̄portio. Dicit enim qđ deus dicitur pulcher: sicut vniuerso-
 rum cōsonantie & claritatis causa: vnde pulchritudo corporis Pulchrū
 in hoc consistit qđ homo habeat mēbra corporis bene propor- quid.
 tionata cum quadem debita coloris claritate: & similiter pul-
 chritudo spiritalis in hoc consistit qđ cōuersatio hominis si-
 ue actio eius sit bene p̄portionata scđm spiritū alē rationis clari-
 tate: hoc aut pertinet ad rōnem honesti qđ diximus idem esse.
 virtuti que scđm ratiōem moderat oēs res humanas: & ideo
 honestū ē idem spiritali decori Macrobi^o ideo & . Ambrosius Macrobi.
 primo de officijs partem tēperantīe pōnunt honestetē quia. v3. Ambrosi.
 scđm Tho. S. ibidē quom honestas sit qđā spūalis pulchritus Thomas.
 do aut pulchro opponā turpe & opposito maxīme seiniuicē ma-
 lū.

Honestas per canem minorem

nifestent: id ad temperantiã spãlter honestas p̄tinere videt̄ q̄
 id qđ est turpissimũ & indecentissimũ repellit. s. brutales volu-
 peates. vnde & ipso nomine tẽperãtię maxime intelligitur bon-
 num rationis: cuius est moderari & tẽperare concupiscentias,
 prauas. Sic ergo honestas prout speciali quadam ratione tem-
 perantię attribuitur ponitur pars eius non quidem subiectiua
 vel sicut virtus adiuncta: sed pars integralis ipsius: sicut que-
 dam eius condicio. Monstratur itaq; virtus hęc per canem mi-
 norem tribus clarum sideribus vt. vj. ipsius aniq; rationalis que
 intellectu agente: possibili & voluntate: tribus ornatur poten-
 tijs honestatem lumen esse monstraret. Canis naturam eodem
 modo honestati quo & temperantię fauere probato. Predi-
 catores entm doctoresq; qui cane signantur illius personam in-
 duunt qui sapientię. 7. dicebat. venerunt autẽ mihi omnia bo-
 na pariter cum illa & innumerabilis honestas per manus il-
 lius. Capite quoq; decimo de effdey in vnus laude dictum est.
 honestauit illum in laboribus & honestum fecit illum. Comple-
 xio stellarum Mercurio Martiq; simili est: que vt Pt olo. 3.
 quadriparti auctor est natum facit abstinentię bone nominis,
 honorati & sapientię hermes de stellis beiberijs istius quali-
 tatis stellam si in ascendente vel decimo alicuius inueneris in-
 quit maxime si fuerit natiuitas nocturna natus erit altus mo-
 ribus sensus multi: sapiens in omnibus: & amat sapientiã.
 Quicumq; talis fuerit ornamenti quis honestate non gaudere
 contendat: Nam qui a iuuentute sua sapientiã amauerit ex-
 quissimib; is est q; honestatem de manib; illi; accipit honestas
 in laboribus & honestus efficitur vt carmen hocce manifestat.

**Honestas
per canẽ.**

Sapientia

**Ptolome⁹
Nernes.
Mercurij
martisq;
influxus.**

**Thomas.
honestas**

Quisquis honesti
 Tractus amoribus
 Interiorem
 Multicoloribus
 Pingere vultum
 Quo placeat deo

Curat: amator
 Est sapientię.
 Munere cuius
 Gaudet olympicis
 Sedibus: actis
 His breuib; moris

☞ Qualem igitur Thomã inuenies honestiorem? In ipso mor-
 rum ducibilis: opportunitas: placiditas: compositio: tantusq;
 sapientię succensus amor: vt quam testudo leporem cursu vice-
 rit huic pares reperias.

¶ De continentia per Nauem.

Cap. 42.

Equi potētiales tēperantię partes inter quas cō
tinētis primo consideranda proponit. Quę ab An
dronico & Tullio inter partes potētiales posita dif
finit sic ab Andronico. Continentia est habitus inui
sus a delectatione. Et a Tullio Continentia est p
quam cupiditas (.i. delectationum tactus) Consilij gubernatio
ne regitur. Sanctus autem Thomas secunda secūde. q. 135. Con
tinentia inquit est per quam aliquis resistit cōcupiscentijs pra
uis quę in eo vehementes existunt & hoc modo accipit philoso
phus continentiam 7. ethicorum. Et hoc etiam modo accipitur
continentia in collationibus patrum. hoc autem modo continē
tia habet aliquid de ratiōe virtutis inquantū. i. ratio firmata est
contra passiones ne ab eis deducatur non tñ attingit ad pfectam
rationem virtutis moralis secundū quā etiam appetit⁹ sensitī
uus subdit ratiōi sic ut in eo nō insurgāt vehementes passio
nes ratiōi contrarię; & ideo philosophus dicit in. 4. ethicorū
q. cōtinentia nō est virt⁹; sed quędā mixta inquantū scilicet ha
bet aliquid de virtute & in aliquo deficit a virtute. Largius tas
men accipiēdo nomen virtutis pro quolibet principio laudas
bilibium operum possumus dicere continentiam esse virtutem.
Nec te conturbet q. superius de verecundia; Eo quia virtus
non erat tacuimus; nunc autem de continētia quę nec etiam est

Tullius.]
Androni.
Continen
tia quid.
Item.

Thomas.

Aristote.
Callian⁹

Aristote.

Continentia Per Nauem

· proprie virtus tractare disponimus: quoniam cum continentia habitus sit
 (ut Andronicus vult) verecundia vero passio quidam: hec tamen deficiat: illa tamen virtuti propinquat quod vna transcutes ore presso digne de altera equori vela pascimus. Licet. n. verecundia & continentia sortores (Beda auctore) noscant: Continentia tamen in prudentibus principum loco gloriai. Nota etiam illud Do. S. 4. dist. 49. q. 5. dicitur. fructus est quoddam premium. Ideo debet homini ex hoc quod a carnali vita in spirituale transit & ideo illi virtuti precipue ridet quod hominem precipue a subiectione carnis liberat. Hoc autem facit continentia quod per delectationes venereas anima precipue carni subdit adeo ut in actu carnali secundum Hieronymum. nec spiritus prophetiarum corda prophetarum tangat nec in illa delectatione est possibile aliquid intelligere ut philosophus dicit in 7. ethi. & ideo continentie magis ridet fructus quam alij virtuti. secundum autem diuersum modum spiritualitatis quod continentia facit diuersi fructus distinguuntur. Est. n. quidam spiritualitas necessaria: & quidam superabundans. Necessaria quidem spiritualitas est in hoc quod recitudo spiritus ex delectatione carnis non pervertit quod fit dum aliquis secundum ordinem rectum rationis vitis delectationibus carnis & hinc est spiritualitas coniugatorum. spiritualitas vero superabundans est per quam homo ab hominibus delectationibus carnis spiritum suffocantibus omnino se abstrahit. Sed hoc contingit dupliciter. In respectu cuiuslibet temporis presentis presentis & futuri & hanc est spiritualitas virginum: vel secundum aliquod tempus & hec est spiritualitas viduarum. Seruantibus ergo continentiam conjugales datur fructus trigessimus viduales sexagesimus virginarie centesimus. Si vis autem pulchra de his numeris fructibus applicatis videre & iterum de ipso fructu Tho. Sancti ibidem legitur. hec per nostrum sufficiant in presentiarum astuendo proposito. Disponant. n. arithmetica medietas discontina tali modo.

Beda.

Tho:
Fructus qd

Hierony.

Aristote.
Fructuum
diuersitas.

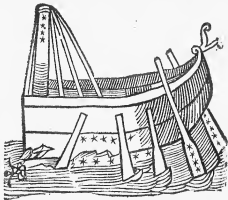
Isti numeri. 4. 6. 8. 10. sif iuncti. 28. faciunt q numer⁹ pfect⁹ est qu⁹ Cōtinētia
 14. 7. 4. 2. L ptes eius aliquotē ipsi sint & qualē s & signatē cōtinē per nauē.
 tiā ppter pfectionē suā. At qm nō est ad pfectā virtutis rōnē at
 tingēs cōtinētiā: ideo p nauē viginti triā stellaz signat vt sic a p
 didio numero. 28. quinari⁹ subtrahat qui quū sit numer⁹ vniuer Macrob⁹
 sitatis (vt Macrobio superi⁹ adducto monstraui mus) ad vniuer
 sam totalēq pfectionē non ptingere cōtinētiā monuit. Quia
 igif pfectionē habet virtutis; sed nō vniuersā cōtinētiā. p̄dicta
 medietas nō quo ad quātitatē nisi minuatur cōtinētię quadrat
 sed h̄n quo ad multiplicatiōnē. Multiplicet. n. 4. per 8. nascetur
 .32. Crescat 6. per denariū prouenit sexagenarius vidualis con
 tinētię fructus expressor. Denarius qm supra se aliū non has
 bet numerum per quē ducat: ideo diuinā subtilitate prima mul
 tiplicatiōne q̄ conjugalē fructum trigessimū pducere debuit bi
 narius est supadditus vt denario deserviret. binarius igif secū
 dam vnitātē habet & primo arithmetice s̄cda vnitās dici esse
 denarius vt intelligas denariū p binariū. i. per scundā vnitātē
 multiplicandū. i. p seipsam vnde ceterim⁹ virginitatis fruct⁹ ori
 atur. Sic itaq nauis ista stellaz numero cōtinētię fruct⁹ oñdit
 & quasi de illis est q̄ Iobi. 9. naues poma Portētes appellāi: bñ Iobus
 autē cōtinētiā q̄ prauis cōcupiscētis lacessit nec vincit; nauis eq⁹
 parat q̄a & si pcellaz turbo vorticib⁹ circūgyret elabit. Impfe
 ctas autē eaten⁹ figurat vt ead̄ expositū est superi⁹ de virtutis mi
 noritate mēstret. Iis stellis: Iouis & Saturni vires adherēt. Al⁹ Albumas
 bumasar nōq. 7. introdustorij cōtinētia Ioui attribuit q̄ Sa farus.
 turni malitia non impedit: in cōtiloquio Bethemo dicente Iup⁹ Bethmus
 piter soluit quod Saturnus ligat. Iam fabella pcedat.

Hęc nauis fulget a there
 Sulcandis prima fluctibus
 Merfa atris q̄ sit a quore.
 Sic primum cōtinētia
 Tempestatum molēstibus
 Et scilicet latratibus
 Vrgēt nec placētia
 Vincunt fulgente flāmulis.
 Sic fructū triplici micat.
 Cœliq̄ oras perambulat.
 Sideratis abissus

Continentia per nauem

Thomae
cōtinētia.

¶ Thomae continentia quis non miretur? Nam quam epheebi mentem a proposito religionis ornatu mulieris specie genitrix auertere temptasset non voti compos effecta est. Cypri enim sub doli adolescentem emollire blanditijs ita ut tenella caro sensum titillatione mulceret. Ut vidit arcem quassari continentia non adhaesit. sed pressi flamma stipitis ignis & suggesticem libidinis effugauit. Voluit optimas deus Thomae continentiam cunctis experimento detegere qui Sansone fortior. Dauido sanctior. Salomone sapientior. Temptatione non est superatus acerum. Petijt illico perpetuae virginittatis donu pariter crucis impreso signaculo Nec mora; Duo angeli affuere qui circa renes dormientem strinxere dicentes. Ex parte dei cingimus te cingulo castitatis quod de cetero nullatenus dissoluet. Fuit adeo efficax diuina largitatis ueritas ut deinceps sopito fomite tam tutus existeret ut sicut natus est uirgo ita est mortuus. hoc autem ex fidissima quae eius genitricis saepe confessiones audierant patrum relatione cognouimus.

De clementia per Phillyriden

Cap. 4.

Diungitur .2. temperantia: clemētia: sicut Tulio placuit Seneca: ita illam diffiniēti. Clementia est temperantia animi in potestate vlciscendi. Et iterum: clemētia est lenitas superioris aduersus inferiorē in constitutendis pœnis. Tullius autē sic. Clementia est virtus per quam animus concitatus in odium alicuius. s. ad grauius puniendum: benignitate retinetur. Tho. autē Sanctus scda secūde q. dixit. 157. Clementia est diminutiua pœnarum non quidem in respectu ad id qđ est secundū rationē rectam seu in respectu ad id qđ est scđm legē cōmunē quā respicit iustitia legalis sed qđ aliqua particularia considerata clemētia diminuit pœnas quasi decernens hominē non esse magis puniendū: vnde dicit Seneca in secūdo de clemētia. Clementia hoc primum p̄stat vt quos dimittit nihil aliud illos pati debuisse p̄nudet. vnt⁹ hęc p̄ phillyriden siue cētaurū. 24. si deribus de phormatū ofidit. Si autē in arithmetica p̄portioalitate disponat hęc numer⁹ hoc mō

Tullius.
Seneca
Clemētia
quid.
Tullius.

Thomas.

Seneca
Clemētia
p̄ Phillyri
den.

Clemētiā exinde p̄spicies admoneri. Qui. n. ponit in medio octonarius q̄ cubus est (bis. n. duo bis octo faciūt) stabilis est & robore firmus. Hoc monet reges & supiores: quos est clemētia (vt sup̄ expositiū est) si firmi stabilesq̄ in regno p̄manere desiderāt clemētia oportere dotari quō p̄uerbio. 20. clemētia thron⁹ regis roboret. Hoc idē ad Neronē Seneca. Clementia regis in subditos gladius in hostes. Maxim⁹ etiā Valerius. 5. libro multis exēplis & romanorū & externorū reges & principes clemētia in dominio patefecit ampliari. Debet ut sic clemētia in subditos exerceri vt sub denario diuinorū p̄cepto: numero contineatur ne. s. nimis parcedo diuinū exāplis vltio non seruetur?

Prouer.
Seneca
Valerius.

Clementia Per Philyriden

Senarium vero qui sui perfectione nec parte excedit nec superatur ab ipsis ideoque leges humanas quae equat supplicia culpis notat: tertia parte excedat. i. non ex eo quod leges asserat sentientes vel propria velitis presumptione minuere set tertia parte id est casu aliquo particulari (vt supra dictus est) interueniente. legum rigore a nimi lenitate humanitateque vincat. Nec tunc. contra legem dicitur egisse sed veluti supra de epichea docuimus. intentionem legislatoris atten. det. vt enim h3 Doc: Sanctus scda

Thomas.

Boetius

scda. q. 159. diminuto penatum quantum ad id quod exterius agitur ad epicheam pertinet set ipsa dulcedo affectus ex qua homo ad hoc inclinatur atinet ad clementiam. Geometrica figura. L. orthogonio congrue satis hoc idem monstratur. Ex secundo. n. geometricae Boetij si

basim. s. penam sex: hypotenusa. 24. tur: ac si partem ipsam clementiam basim in qua sit habere quod ita set super se dei

8

6

Orthogonidium: chatestemissa. 10. sta pedum pducet ter edoceat q. 24. signa mitas est. de stabilis est precepta. a late

re ac cu⁹ in sectione querat legis hinc iudicium. Figura aut talis est.

Stellarum influxus non minori fauet euidetia: Quomodo in hoc cetero rohe q⁹ et⁹ p⁹ hominam humanam obtinet veneris & martis gerat silitudinē Clare aut in ipsius equina figura sit quemadmodum Iupiter & Venus operentur quod ante exponat aduertito pietate p ipsa clementia poni sicut Gre. 31. moral. Sit inq⁹ pietas sed non plus q⁹ expodiat partem.

Grego.

Ptolomeo

Iouis &

Veneris

influxu.

Ptolomeo

Hermes

Martis &

Veneris

influxu.

Almafor

Ptolomeo

igit. 13. quadripartiti si Iupiter inq⁹ Veneri fuit similis & laudabilis qualitatis existat natus erit bonae qualitatis aie & pi⁹. Et Hermes de stellis beibe niji dicit quod natus qui habuerit in. 10. vel ascendente stellam de natura Iouis & Veneris erit pietate plenus. Venus etiam iuncta Marti quam ipsa pietate (Ptolomeo vbi supra docente) tribuat non impediri licet ipse velit impietatem & crudelitatem vt dicebat Hermes in cetero loquitur quia in Amphorismis placuit Alma for. Dns quinti circuli. s. Venas dissoluit quod ligat dns tertij & est mars. habet etiam Ptolomeo loco padducto quod si Mars cum Venere

concordauerit natus erit receptiōis & voluntatis bonę & leuis iracundię. Ex hīs animi lenitatē q̄ clementię conuenit accipito verū vt intelligas magnorū viroꝝ ornamentū & stabilimentum eſſe clemētiā in ſupradicto de ſtellis berbēijs libello Hermes tē audi. Si inueneris aliquā ex berbēijs denatura martis & ve
 neris in aſcēdente vel in. 10. in natiuitate aliquis erit nat⁹ for-
 tunatus ſup oibus fortunatis: & diues ſuper oibus diuitibus: &
 habebit multas ciuitates: villas: & caſtra: operator multorū ope-
 rum: & habebit multos officiales vel ſcriptores: & erit phano-
 ſus in terris ſicut illę ſtellę in coelo. Fabulā phillyridis q̄dā ve-
 ritatis p̄cedat agnitio. Iſte chiron dictus iuſtiſſimus ab Home-
 ro appellatus eſt: ſiſt & ab Ouidio in quinto faſtorū vbi plenius
 diſſuſo carmine iſtius geſta celebrat. Germanic⁹ etiā in arateo
 dixit. Hic erit ille plus chiron iuſtiſſimus: oēs inter nubigenas
 & magni doctor Achillis. Oēs deniq; in hoc conueniunt & iuſti-
 tia & pietate oēs tunc t̄pis homines excediſſe.

Hermes.

Homerus
 Ouidius
 Germanic⁹

Inde ad cœlum meruit

Claris tolli radijs

Inſignitus.

Sic ſeruans iuſtitiam,

Si non clemens pietas

Deſit viuens.

Virtute ornatur: amans

Recti. aſtris poſt obitum

Illustratur.

¶ Quantū bt̄us Doc. clemētia leuis extiterit ex monitis ſcdo de regimine principū ad regē Cypri & in opusculo ad Ducifſā Brabatiā liquet aperti⁹. Quū exemplis & rōnibus imis parcere ſubiectis & debellare ſuperbos er̄xius cohortetur.

Thomas.

¶ De manfuetudine per hoſtiā Cap. 44.

O Eſtat ille chiron in manib⁹ hoſtiā ſuper altare offerēs q̄ decē ſtellis integrata māfuetudine ſignat. Rōnem audies quū de hac virtute aliqua p̄texuerim⁹. 4. et̄h. am.

Manfuetudo p̄ hoſtiā.

Ariſt. māfuetudo mediocritas eſt circa irā. primo man-
 Enorū more. Māfuetudo eſt mediū iracibilitatis & iniracibili-
 tatis. 2. r̄thorico, Māfuetudo eſt deſiſſio irę atq; ſedatio. Iterū
 Idem. Māfuetudo quid

Ariſto.
 Idem.
 Māfuetudo quid

Manfuetudo per Hoftiam

Idem.
Idem.
Tullius.

4. ethi. Qui p qb⁹ oportet & cōtra quos oportet irasci & p̄te
reavt op̄s & qm̄ & quāto tpe laudat & māfuer⁹ huc erit. & subdit
vult māfuet⁹ q̄ er⁹ esse nec a p̄urbatōe de ferri sed ita vt rō p̄ci
p̄t in his & ad tm̄ tps̄ infensum esse. Tull⁹ etiā. Māfuetudo est
mot⁹ animi vtrūq̄ statū mūdi lance Penfans equali. Hoftia igit̄
q̄ sacrificijs deo p̄ntat māfuetudinē mōftrat quū in his maxi⁹

Macrobi⁹

me q̄ p̄ dño occidit māfuetudo q̄ratur. Auctor est Macrobius
Satur. 3. obseruatū esse a sacrificantib⁹ vt si hoftia q̄ ad aras du
cerei fuiffet vehementi⁹ reluctata ostendiffetq̄ se inuitā alta
rib⁹ admoueri abnuerefiga inuito deo offerri eā putabāt. Quē
aūt stetit oblatā hanc volenti numini dari existi⁹ mabāt. Hinc

Maro
Hieremi
as

Maro. Et ductus cornu stabit sacer hircus ad aras. Et alibi. Et
statuam ante aras aurata fronte inuēcum. Illud etiā Hieremie
hostiarū manfuetudinē notat quū dicit. li. cap. Ego quasi agnus
mansuetus qui portat ad victimā. Decē igit̄ stellis figurata est
(vt ordine p̄p̄terito doctrinē rōe vtar) q̄a huc numer⁹ sacrificijs
multum phamigeratus est indeq̄ nostro fauens proposito. Et
primo in sui p̄p̄s substantia Apuleio in vndecimo asini aurei
reffe quam dixit. Illud plane cunctis arbitris p̄cipit decem con
tinuis illis diebus cibariam voluptatē cohercerem neq̄ vllum
animal essem: & iniuius essem. vbi aduertendū est quod sup̄sti
tio p̄fcorum decē dies puos castosq̄ dedicauit issac r̄elligiōi
hinc illud Propertianū. Cynthia in noctes est operata decē. Li
uius scribens de matre filiū tuitiatur a bachanlibus refert de
cem dierum castimonia op⁹ esse. Decimo die cēnatū deinde pu
re locum in sacrariū deducturam. Apud veteres hęc cēremoniē
denariē dicebant. Si autem denarium quo a d figuræ qualitatē
inspexeris trigonalis est. Et sic etiā sacris deputat moribus a
triade. Arist. primo de

Apuleus.

Prifcorū
fup̄stio
Propertius.
Liuius

ificationes inquit de
hoc. s. ternario. Apule
rei idē inuebāt dicēs
tus herbulā quāpiam
aliā pectori eius impo

Apuleus.
Idem

ce' b & mundo ad san
orum vltimar numero
us etiā secūdo asini an
Propheta sic propicia
ter ad os corporis &
nit: & i. n. Et ecce post
pauculū tempus inopināt⁹ & vsq̄ quacq̄ m̄riscis impetijs dñi
rursus interpellor & cogor tertiā quorq̄ teletā suscitare nec leui
cuta sollicitus: sed oppido suspensus animi mecū ipse cogitatio

nes exercit⁹ cogitabā quorsus noua hęc & inaudita se celestiu
 porrigeret inuentio: qđ subficiuū quamuis iteratę sã traditioni
 remansisset: nimirū pperā vel minus plene cōsulue rūt in me sa
 cerdotes vtriq; (& Hercules iã defide quoq; eorū opinari cepta
 bā sequ⁹) quo me cogitatiōis aestu fluctuantē ad inslar infanz
 peitū sic instruxit nocturna diuinatiōe demēs imago. Nihil est
 (inquit) q̄ numerosa serie religionis terrere: quin assidua ista
 numinū dignatiōe lætū capesse gaudiū: & poti⁹ exultare futura
 quod alij vel semel vix conceditur teq; isto numero merito p̄su
 me semp̄ beatū: hastenus Apule⁹. Fuit & ideo in rebus magi⁹
 eis pollens ternarins. Testat & Plinius q̄ terna despuere de
 catiōe in oi medicina mos est atq; effect⁹ adiuuare: vnde tibul⁹
 ius. Ter cane ter dictis despuere carminibus. Et in Bucco. Verg.
 Necte trib⁹ nodis ternos amarylli colores. Sed ne ampli⁹ gen
 tiliū immoremur errorib⁹ (licet forsā accuratius nobis oppi
 lētur quā a gentilib⁹ hæ fuerint imagines annotatę) ad saluta
 ris hostię veri q; sacrificij corporis Christi dirigamus obtutus
 ibiq; ternariū in crucibus: in fractione contuebimur. Tanta est
 deniq; mensuetudinis excellētia: vt Dionys⁹ in epistola ad De
 mophilum moseū propter multam mansuetudinem dei appari
 tione dignū habitum dicat. Et Hilarius. per mansuetudinē mē
 tis nostrę habitat Christus in nobis. Eleganter aut̄ & scitę ho
 stia hæc Chironi iungitur quum clementia & mansuetudo vici
 nitate maxīma cōnectant̄: si per altare etiā videtur hęc imolari
 hostia: quia per altare (vt sequēte capite videbimus) humilitas
 designatur & mansuetudo humilitati copulatur vt inuitās dñs
 Discite a me quia mitis sum & humilis corde. Seruemus ergo
 (Ecclīasti. 10. Salomone adhortante) in mansuetudine animas
 nostras. Carminis aliquid addat̄ ex folito.

Plinius

Tibullus,

Dionys⁹.
Hilarius,

Ecclīasti.

Hęc virtus tantū placet dijs omnibus
 Vt spretis hominum mentibus essetis

Nec preces horum audiant:

Nec oblata capiant.

At si quem mitern aspexerit optimus
 Iuppiter ad se animos tollere suscipit

Vt sibi gratam hostiam

Beans hæc nitidam

Humilitas per Aram

Thomas. ¶ Tanta in dño Thoma extitit morū placiditas: benignitas: mansuetudo: mititas: lenitas: vt omni depulsa asperitudine vultus & animi hilaritate & quete seruata si qua fortassis irrititia occurrisset virtutis quātū postulauit integritas eꝯ boni fecerit.

¶ De humilitate per Aram.

Cap. 45.

Tullius.

Humilitas sequit̄ potentialis temperatiōis pars vt Tullio placet. Quę quoniā in species diuidit̄ sufficiens videtur eius eludatio si ipsa in communi relicta singule ipsius species exponant̄. Humilitas prima est (vt Th. secunda scđe. q. 160. placuit) eo q̄ Origenes si vis inquit nomē huius audire virtutis quomodo a philosophis etiam appellet̄: ausculta eandem esse humilitatem quam respicit deus quę ab illis dicitur mensuratio vel moderatio. Beatus Bernardus eam dēfinit dicens. humilitas est virtus qua homo verissima sui cognatione si bimetip̄ vilesct. Et Hugo. humilitas est ex intuitu pprie cōditiōis volūtaria mētis inclinatio: per Aram quat̄ uoc bellis dephormatā figurat̄ humilitas: eo q̄ quadrifida vigora

ri potencia necesse est q̄ quadruplici superbię germini contrariatur. Gregorius eni. 23. moralium auctor est quattuor esse species quib⁹ omnis tumor arrogantię demonstratur. v3. quom bonum aut a semetipsis habere se estimant: aut si sibi datū desuper credunt pro suis hoc accepisse meritis putant: aut quom iactant se habere quod non habent: aut despectis ceteris singulariter videri appetunt habere quod habent. Rationem huius Doc. Sā adducit secunda scđe. q. 162. quom dicit. Superbia importat imoderatum excellentie appetitū qui. s. non est scđm rōnē rectā Est autē considerandum q̄ q̄libet excellentia consequitur aliis quod bonum habitū quod quidem potest tripliciter considerari. vno modo scđm se. Manifestū est enim q̄ quanto maius est bonum. quod quis habet tanto per hoc excellentiā maiore consequitur. Et ideo quom aliquis attribuit sibi maius bonum q̄ habeat cōsequens est q̄ eius appetitus tendat in excellentiam propriā ultra modū sibi convenientem & sic est tertia species superbię quom. s. aliquis iactat se habere quod non habet. Alio modo. ex parte cause prout. s. excellentius est q̄ aliquid bonum insit alicui a seipso quā q̄ insit ei ab illo: & ideo quom aliq̄ existimat bonū quod habet ab alio ac si haberet a seipso ferī per eō sequens appetitus eius in propriam excellentiam supra suū modum. Est autē dupliciter aliquis causa sui boni vno modo existimat: alio modo meritorie. & scđm hoc sumū due prime superbię spēs. s. quom q̄ a semetipso hęc estimat qđ hęc a deo vñ quom. proprijs meritis sibi datū desuper credit. Tertio modo ex pte modi hñdi put excellentior aliq̄ reddi ex bono q̄ bonū aliqđ excellentius ceteris possidet vñ ex hoc. Et ferī inordinate appetit⁹ in p̄pria excellētia: & scđm hoc sumū. q̄ta superbię spēs q̄ ē quom aliq̄ alijs despect⁹ singlr vult videri hęc qđ hęc hic. T. hęc sūt superbie vel timoris spēs p̄ quatuor hūilitatis insignia superent q̄ licet innotata sint videri in ea tetigisse magn⁹ Albertus sup Lucā ita inq̄rens In humili ē sui depressio: sensus sui vacuitas: Exiguitas & abiectio: depressiōne debet ei exaltatio: p̄ vacuitatē impletio: p̄ exiguitatē gl̄ia: p̄ abiectiōne autē sui gl̄ia de priō dicit Luce. 14. Ois q̄ se hūilitat. exaltabit de. 2. dicitur. 4. regum. 4. q̄ mulier offerentib⁹ sibi filijs impleuit vasa vacua nō pauca. de. 3. Iacobi 4. 2. petri. 4. humilibus dat gl̄ia. De. 4. prouerbiorum. 29. hu

Gregori⁹
Quatuor
superbię
species.

Thomas.

Albertus
Quatuor
humilitatis
spēs.
Lucas.
Regum.
Iacobus.
Petrus
Prouer.

Humilitas per Aram

milē spū suscipiet gloria. Ex his .Alberti verbis Ycite excipi,
pūt supbię spēbus opposita .Depressio.n. facit q̄ mal⁹ bonū q̄
hēat nūq̄ se hīc putabit: sent⁹ sui vacuitas ne suis virib⁹ glori
et munerib⁹ adornari: Exiguitas nec ēt meritis id exigētib⁹ ac
cidisse cōfirmat: Abiectio singularitatis notā potēterexcludit.

Exodi.

Altari in lege p̄cepit dñs attēdantur .Exodi.20 Moseo vt popu
lonūdet iperat .Altare de terra facietis mihi & offerretis sus
per eo holocausta & pacifica vestra: & oves v̄ras & boues in oī
loco in quo memoria fuerit noīs mei. Veniā ad te & bñdicam tē
bi Q̄ si altare lapideū feceris mihi nō edificabis illū de sctis
lapidib⁹: si enī leuaueris cultrū sup eo pollucit. Nō ascēdes per
gradus ad altare meū ne reneat turpitudine tua. Ex hoc altari
qđ de terra vel scultis lapidib⁹ fieri iubet qđ nisi hūmilitas ha
berit: Teste.n. Isidoro hūilis diei quasi hūmī accituis .Abiectio
quoq̄ ex climēte vilitate sumit. Depressio ex eo q̄ sine gradib⁹
fieri altare p̄cipit. Exodi.27. Itidem dñs de altari sicut hos
locustos:(nā diei altari thymiamatis discerēdū nobis non est
cū altare hoc in cęlo hostiā demanu dñronis excipiat Moseo di
cebat. Facies & altare de lignis sctim nō solidū s̄ inane & va
cuū intrinsecus: Craticulāq̄ in modū rētis gnetā & .ce. hinc reliq̄
humilitatis spēs .s. sensus sui vacuitas & exiguitas possent ne
(obsecro) lucidius exprimi: In craticula .n. ad modū rētis exi
guitas: In altaris vacuitate vacuitas denotatur .Cuiusmodi.

Isidorus.
Humili
tas vnde.
Exodi.

Hierony.

vacuitas ista altaris extiterit non vniphormis est opinio Hiero
nymus enī hēbraiciq̄ veritatis alūnus taliter vacuū fuisse vos
luit vt per illam craticulam ex quatuor angulis pendentē igni
bus in arula per fenestrolā depositis hostia cremaret, hec ex
positio & verior & probabilior ab oibus fere censetur latinis:
Nicolao de lyra excepto: qui Rabi .Solamonem sequens ex
terravacuitatem altari impleri voluit vt. s. quod istum est sus
persus altare de terra facietis mihi non videatur istringi. Sed
quia normā & limitē s̄ aliū sensū Hieronymū. v3. derelinq̄t iō ex
solito cęcutit. Nec illud qđ dictū ē prius altare de terra faciens
obstat quum scđm. S. T. prima scđe. q. 10. 2. rō pp̄ quā altare ter
eū fieri p̄ceptū ē. s̄ idolatrię piculā cōpleto iā tabernaclo & cri
nō ābitioso sūptu cessasset s̄ ite igi intrinsec⁹ altari vacuo & inani

Nicolai
de lyra: &
rabi salo
monis in
eui. 3.

eratula dependente nostra (vt paruit) roboratur intentio. Stella
rum etiam vis fauet quum Veneri sint similes & aliquantulum
Mercurio. Ptolomeus in tertio quadripartiti auctor est q̄ si Ve
nus cum Mercurio concors fuerit existendo in bono statu: Na
tus erit bonus in lege sua: directus in omnibus rebus suis: as
sociabit & regetur per bonos hoies & completos in bono: tem
peratus in omnibus suis modis: in toto bonus & discretionis
bono. Ptolomeus humilitatem (vt alij philosophi fecerunt) ex
temperantia & alijs circumloquitur humili conuenientibus. Iu
lius firmicus in secundo illud attendens Mercurius cum Vene
re matutinus partiliter constitus a seruitute ad libertatem ve
nire faciet & ab ignobilitate ad splendor em nobilitatemq̄ per
ducere. Ad fabulæ veniamus assensura.

Ptolomeus
Veneris
& Mercurij
influs

Julius

Ara hæc sideribus nitentior nem
Sortita auxilio domum deorum

Splendet luce perheni

Et curæ prima fuit sacris referta

Firmo & fœdere quum deus gigantum

Vegebat furor effrons.

Concordes animos fides reuinxit

Vt mentes hominum graues timore

Numen frangeret vnum.

Sic quando sequitur bonis in altum

Fastu tollimur vt ruat superbum

Sanctis viribus agmen:

Virtutem super hanc præces beatas

Fas est fundere: quo benigniores

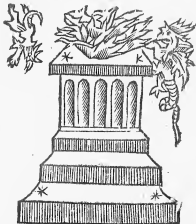
Claro lumine cingant

¶ Diuum Thomam tota humilitas possedit non superbia non
fastu aliquo tot bonis plenus tumidus vnq̄ visus est. Fertur ali
quando ingenua confessione dixisse. Optimo maximoq̄ deo im
mortales ago gratias quum inanis gloria & superbiae de
spiritu nunq̄ sim deceptus. Vnde de ipso canit ecclesia. Omnis
nus dei gratia vincens quod vis miraculum: pessiferq̄ superbig
nunq̄ pensit stimulum.

Thomus
militas

L.ij.

Studiositas per Hydram

¶ De studiositate per hydram . Cap. 46.

Thomas.
Aristote.
Studiositas
quid

Subiectiuarum modestie parciū studiositas est secunda que a Sancto . Thoma. scda scde. q. 166. Moderatio quedam appetitus illius quo (ex principio metaphy.) Omnes homines naturaliter scire desiderant recte censetur. Et vt melius cur sub temperantia constituitur & eius potentia dignoscantur ibidem subditur. Dicit philosophus in secundo ethicorū: q; ad hoc q; homo fiat virtuosus oportet q; seruet se ab his ad que maxime inclinatur natura & inde ē q; quia natura precipue inclinatur ad timendum mortis pericula & ad sectandū delectabilia carnis laus virtutis fortitudinis consistit in quadam firmitate persistendi contra huiusmodi pericula; & laus virtutis temperantie in quadam refractione a delectabilibus carnis: set quantum ad cognitionem est in homine contraria inclinatio: quia ex parte anime inclinatur homo ad hoc q; cognitionem rerum desideret & sic oportet vt laudabiliter homo huiusmodi appetitum refriget ne immoderate regat

Aristo.

cognitioni intendat. Ex parte vero naturæ corporalis homo inclinatur ad hoc vt laborem requirendi scientiam vitet. Quare ergo ad primû studiositas in refrenatione cõsistit & scđm hoc ponit pars temperantię: sed quantû ad scđm laus virtutis huiusmodi cõsistit in quadã vehemētia intentionis ad sciētã rerû percipiendã & ex hoc noiatur. primû aut̃ est essentialis huic virtuti q̃ scđm nã appetit⁹ cognoscendi q̃ se respicit. cognitionē ad quã ordinat studiositas: set labor addiscē is est impedimentum quoddã cognitionis: vnde respicit in hac virtute per accidens quasi remouendo prohibens. Hactenus Tho. San. per hydrum viginti sex syderibus vaso corpore deformatum studiositas ista mōstratur quum in prima curuatura sinuose figuræ sex sint stellæ vna stellarum ceteris omnibus rutilantiorē. Quæ virtutis huius lumen significans viginti quinq; residuas appetitum qui frenatur admonere relinquit: hoc aut̃ eleganter & scite quum viginti quinq; circularis numer⁹ sit eo quod quinario in se multiplicato & finis idem status & initium. Quid aut̃ melius appetitū naturalē rōnalē animã consequentem circulari numero designabit: ipsa. n. non iniuria a Platone in timo Circulus appellatur siue pot⁹ ex numeris in circulū reflexis. Ari. etiam in primo de anima testante. Aspectū rectum in circulū reflexit & diuidens ex vno in duos circulos dupl̃r coordinatos iterū vnū diuisit in septem circulos tanq̃ essent cœli motus aig motus. S. T. Senfum] Platonis nō impugnari asserit (vt pote q̃ verissimus est sed tm̃ figuratū dicendū modū: vnde error potuisset oriri. ali pr̃ est q̃ quū in circulari numero finis principio coniungat̃ ille appetit⁹ merito per circularē numerū mōstrabit q̃ hoies suo necht̃ principio: huiusmodi est naturalis appetit⁹ scđm q̃ quū hoies intellectu sciētijs imbue rit principijs illius copulat̃ exoptatis: hoc docet Tho. San. in principio metaphy. super illud. Oēs hoies natura scire desyderant. Ari. n. vni cuiq; rei desyderabile est vt suo principio cōiungatur: in hoc. n. vni cuiusq; perfectio cõsistit: vnde & mot⁹ circularis est p̃fectissimus vt pb̃at. s. phys. q̃a finē cōiugit̃ principio. Substātijs aut̃ separatis q̃ sunt principia intellectu humani & ad q̃ intellectu human⁹ se habet vt imperfectū ad perfectum non coniungitur homo nisi per intellectū. hęc ille. Hydræ etiam natura non minus studiositatem

Studiositas per hydrum

Plato. Aristo.

Studiositas per Hydram

Ptolome⁹
Saturni
& veneris
infla.
Hermes,

monet quum aquis delectetur: & scientijs (quę per aquas notat)
studiositas exornetur. Stellę etiam q̄ in virtute operib⁹ Satur
nini atq; veneris assimilantur adherent. Auctor est n. Ptolom
meus. 3. quadripartiti q; si Veneri Saturnus assimuletur natus
ratiocinos amabit; leget secreta: sciet leges: de diuinis cogita
bit. Pacificus: verecundus. amator scientię. Hermes etiam de
stellis berbenijs si vnam Inquit istarũ de natura Veneris & Sa
turni inueneris in ascendente vel. 10. In natiuitate alicuius ille
erit astrologus in secretis sapientum: hęc omnia apertissime stu
diositatis exercitia celebrant. Fabula in tertium caput sequens
seruabitur vbi de Coruo dicitur quum & Hydre & Crateris &
Corui vna assignetur ratio sidereę sublimitatis. In hoc & sequē
ti capite de virtutibus ipsiſ casumen accedet.

Quisquis perpetuę beatitatis

Ornatum cupiens seruet amoribus.

Naturalis amet gaudia: moribus

Non spretis studioq; sanctitatis

Pręceptor medicusq; literaris

Adſint conſilijs: fragret odoribus

Patronus quoq; virtutis honoribus

Splendens vnięq; liberalitatis.

Hinc indaginis elegantiarum

Hauſtus: maiugene munere splendido:

Hinc phœbi vnic: lux ſcientiarum

Ninc matris charitum ſidere candido

Comptis quo alma venit facetiarum

Fauſta & blandities: lumine florido

Auxilium dent nitido

Et puro ingenio: & tenaciori:

Theſauro: ardeat eruditiori

Ignem animus: de iniori

Pluma: mollities morpheatorpidum

Denitet Venere: omneq; languidum.

Studiosi
tas. Tho.

¶ Studiositas in diuo Thoma tantũ emicuit vt quicquid tempo
ris orationibus diuinisq; raptibus fuisset super: totũ studijs in
tento animo ſecularę cogitatione ſemper occuparit.

¶ De eutrapelia per craterem.

Capit. 47.

Magnus minus exteriores corporis motus modestia regre-
 lan si sunt & in ludis discrete mentis aciem refocillare
 virtuosum est. Licet autem aliquo modo hæc duo dif-
 ferant de eutrapelia tamen q̄ ludos modificat tractasse
 sufficiat quando. quidem ornatos & ordinatos mores eutrape-
 li possidere necesse sit hæc est que ab Aristo. j. magnorū mora
 lium in ludis mediocritas ponit & de qua secundo musices Au-
 gustinus intendebat dicens volo tandē tibi parcas nā sapientē
 decet interdum remittere aciē reb⁹ agendis itentā Rationem
 hui⁹ necessitatemq; virtutis dicitur Th. scda scde q. 168. posuit
 dicens. Sicut hō indiget corporali quiete ab corporis refoalla-
 tionē quia nō pōt continue labore ppter hoc q̄ h̄s finitā virtus
 tē q̄ determinatis laborib⁹ pportionalit̄ ita ēt ex parte aie: cui⁹
 ēt est virt⁹ finita ad determinatas opatiōes pportionalit̄ & itō
 quando vltra modū suū aliquas opatiōes se extēdit laborat
 & ex hoc fatigat p̄sertim q̄a in opatiōib⁹ aie simul ēt laborat
 corpus inquātū. s. aia intellectūa vti v̄rib⁹ p organa corpora
 operantibus. Sunt autē bona sensibilia connaturalia hoī: & i deo
 q̄n aia vltra sensibilia eleuat operib⁹ rōnis intēta: nascit̄ exide
 quēdā fatigatio aialis siue homo intēdat opib⁹ rōnis practicę si
 ue speculatiuę: magis t̄ si opatiōibus cōtēplatiōis intēcat quia
 p hoc magis a sensibilibus eleuat quāuis forte in aliquibus ope-
 ribus exteriorib⁹ rōnis practicę maior labor corporis cōsistat
 In vtriusq; t̄o tanto aliquis magis altero fatigat quāto vehemen-
 tius operibus rōnis intēdit. Sicut autē fatigatio corporalis solul-
 tur p corporis getē: ita etiā op̄ q̄ fatigatio aialis soluat̄ per aie
 getē. Nives autē aie est delectatio (vt sup̄ habitū est quū de pes-
 siōib⁹ ageret) & itō remediū cōtra fatigationē aialem adhibet̄ p
 aliq̄ delectationē intermissa intētiōe ad insitēdū studio rōnis:
 Sicut in collatiōib⁹ patrū legit̄: q̄ bt̄s Io. Evangelista quū qui-
 dam scandi laxenē q̄ eū cū discipulis suis ludētē inuenirēt dicit̄
 mādasse vni eorū q̄ arcū gerebat vt sagittā traheret: qd̄ quū plu-
 ries fecisset quęsiuit vt r̄ hoc continue facere posset. qui r̄dit:
 q̄ si hoc cōtinue faceret arcus frangeretur: vnde beatus Ioan.
 subintulit q̄ si r̄ animus hoīs frangeret̄ si nunq̄ a sua intētiōe

Aristo.
Augusti.

Cassian⁹.

Eutrapelia per Craterem

relaxaretur huiusmodi aut dicta vel facta in operibus in quibus non quies nisi delectatio animalis vocat ludrica vel iocosa: & ideo necesse est talibus interdum uti quasi ad quandam anie quietem: & hoc est quod philosophus dicit in. 4. ethicorum quod in luxu vite conuersatione quaedam requies cum ludo habet: & id oportet interdum aliquibus talibus uti. Circa quod tamen videntur tria precipue esse cauenda quorum primum & principale est quod predicta delectatio non querat in aliquibus operationibus vel verbis turpibus vel noxiis. vnde Tullius dicit in primo de officiis quod vnum genus iocandi est illiberale: petulans; flagitiosum; obsequens. Aliud autem attendendum est ne totaliter grauitas anime resoluatur. vnde Ambrosius dicit in primo de officiis. Cauemus ne dum relaxare animam volumus soluamus omnem harmoniam quasi concertum quandam bonorum operum. Et Tullius dicit in. j. de officiis quod sicut pueris non omnem ludendi licentiam damus: sed eam quae ab honestis actionibus non sit aliena sic in ipso loco aliquid probi ingenij luceat. Tertio autem attendendum est sicut & in omnibus humanis actibus ut congruat personae: tempori: & loco & secundum alias circumsstantias debite ordinetur ut. s. sit tempore & honore dignus ut Tullius dicit ibidem. habitus autem secundum rationem operans est virtus moralis: & ideo circa ludos potest esse aliquid virtus quam philosophus eutrapeliam nominat. & dicit aliquis eutrapelia a bona conuersatione quia. s. bene conuertit aliquid dicta vel facta in solatium & in quantum per hanc virtutem homo refrenatur ab imoderantia ludorum sub modestia continetur. Per craterem virtus ista monstratur qui octo stellis figuratur. Et numerus iste cubus: stabilis firmus & solidus tam ludos & iocos excipere monet ut nequaquam virtutis fundamentum per imoderantiam nutet aut defectum. Ex octo. n. & 4. ethico. defectum in ludo nouimus vitiosum: eo quod (Tho. S. ubi super textum) contra rationem est ut aliquis se alis onerosum exhibeat puta dum nihil delectabile exhibet & est aliorum delectationis impedimentum. vnde Seneca dicit. Sic te geras sapienter quod nullum te habeat contemptum: nec contemnat quasi vile. Illi autem qui in ludo deficiunt nec ipsi dicunt aliquid ridiculum & dicentibus molesti sunt: quia. s. imoderatos alios ludos non recipiunt: ideo tales vitiosi sunt & duri & aegroti: sicut philosophus dicit in. 4. ethicorum. Sed quia ludus est utilis propter quietem & delectationem: delectatio autem & quies non pro se querunt ut dicit in. 10. ethicorum ideo defectus ludum minus est vitiosus quam ludus super

Aristo.

Ambrosi.

Tullius

Eutrapelia est virtus.

Aristo.
Thomas.

excessus: vnde philosoph⁹ dicit in 9. ethi. q^{uod} pauci amici ppter
delectationē sunt hñdī: q^{uia} parū de delectatione sufficit ad vitā
quasi pro condīmētō: sicut parū de sale in cibo. Et ideo etiā nu-
merus iste sider^{um} magis contra excessum q̄ contra defectū stabī-
litate videt̄ obijcere: Macrobius de hoc cratere sup somnū. Sci-
pionis aiebat. Aia quū trahit̄ ad corp⁹ in hac prima sui pñctio-
ne syluestrē tumultū. i. hylen influentē sibi incipit experiri. Et
hoc est qd̄ Plato notauit in phedrone aiam in corp⁹ trahi nona
ebrietate trepidantē volēs nouū potum materialis alluionis
intelligi quo delibuta & grauata deducitur. Ar canī huius inditi-
um est & crater liberi patris ille sidereus in regione quē inter
cancerum est & leonem locatus ebrietatem illic primum descen-
suris animis euenire sylua influente significās. Vnde & comes
ebrietatis obliuio illic incipit animis latēter obreperere hęc Ma-
crobius. Quē ideo refocillationē animi monstrant quū quodā
modo quēdā ibi laboris & studij leta procuretur obliuio. Iulius
firmi. in. 7. dixit. in. 30. parte Leonis orif crater. Qui hoc sidere
re oriente natus fuerit it rignos amabit campos & fontes: aut
riuos aut fluuios: ab alneo suo ad alia deuiabit loca: erit vinea-
rum & amator & cultor: & qui in fecundis arboribus fecūdos
dos inferat surculos: arbores tondat in beluas fingat: aut viri-
des porticus in circulum flexis vitibus faciat. Hic vinum sine
admixtione aliqua libenter bibit. qui leuare animū curant his
assolent exercitijs iucundisq; laboribus immisceri. Stellæ hui⁹
imagingis venereas complexiones non spernūt & mercuriales
licet parum immitantur: & Pto. in tertio quadriparti. Si Venus
inquit cum Mercurio concors fuerit natus erit amator myster-
riorum & scientiarum: diliget musicam: erit bonę voluntatis:
alacer: delectabilis: latus: Hermes quoq; de stellis beibenijs.
Quum inueneris stellam beibenīā de natura Venereis & Mer-
curij in ascen. vel. 10. natus erit magnę sciētię eleuatus philo-
sophus. Cui placet cantus: pacificus & alacer. Ecce quomō ta-
lis influxus ultra scientiam qua homo laborat alacritatem qua
delectetur infundit. Et profecto quę rēda est iucunditas hęc vel
comitas: ut hocce carmen hortatur,

Quum mens nostra labore
Lassa est. forte grauata

Plato.

Iulius
Crateris
influxus.

Hermes.

Modestia ornatus per Corium

Ne multum torpeat:

Danda quies.

Oportuna iocorum

Assint gaudia virtus

Exornet iustibus

Mixta iocos

Crebro frangitur arcus

Extentus minor & vis

Nervorum redditur

Tracta diu.

¶ Selebat & insignis doctor adhibere leuamina curis vel cō amicis iocorum amenciora quandoq; petens i bicip liberalibus ingeniosq; laiorum generibus (vt sui petebat dignitas & socialis iocanditas) parcius immisceri: vel cōmuniōri fabulatiōe de tentus non minus vtilia q̄ iucunda sacre pagine vel aliter scientiæ potioris enucleans.

¶ De modestia in exteriori ornatu per Corium Cap. 48.

Ambrosio⁹ Oderandus est ornatus exterioris cultus Ambrosio⁹ primo de officijs dicente. Decor corporis non sit affectatus: sed naturaliter simplex: neglectus magis q̄ expeditus: non preciosis & albentib⁹ abintus vestimentis cōibus vt honestati vel necessitati nihil desit: nihil accedat nitentis. Explanat apertius hoc Tho. S. scd. 1. scd. q. 169. quum ait. In rebus exterioribus qbus homo vti non est aliquod vitium sed ex parte hominis qui immoderate vititur eis. Quæ quidem immoderantia pōt esse dupliciter: vno quidē modo per cōparationem ad consuetudinē hoim cum qbus aliquis viuit: vnde dicit Augu. in. 3. cōfess. Quæ contra mores hoim sunt flagitia pro morum diuersitate vitanda sunt vt pactum in eor se ciuitatis & gentis consuetudinē vel lege firmatū: null⁹ cuius aut pegrini libidine violat. Turpis est. n. omnis pars vniuerso suo nō cōgruens. Alio modo pōt esse immoderantia in vsu talū rerum ex inordinato affectu vtentis ex quo quicq; cōtingit qd hō nimis libidineose talib⁹ vti sine scdm cōsuetudinē eorū cum qbus viuit siue pter eorū cōsuetudinē. Vñ Augu. dicit in. 2. de doctrina christiana. In vsu erū abesse op⁹ libidinē q̄ nō solū ipsa eorū inter quos viuit

Tho. cōs
mitas.

Ambrosio⁹

Tho.

Augu.

Idem.

consuetudine negter abutitur: s; etiã s;pe fines eius egressa se-
 ditatem suam quę inter claustra morũ solemnũ latitabat flagi-
 tiosissima eruptione manifestat. Contingit autem ista inordi-
 natio affectus tripliciter quantum ad superabundantiam. vno
 modo per hoc q; aliquis ex superfluo cultu vestium hominum
 gloriam querit. put scdm vestes & alia huiusmodi peptinēt ad
 quẽsdã ornatum. Vnde Greg. dicit in quadam homelia. Sunt
 nonnulli qui cultum subtilium preciosarumq; vestium non pu-
 tant esse peccatum quod. vj. si culpa nõ esset nequaquam sermo
 dei tam vigilanter exprimet. q; diues qui torquebatur apud
 inferos bisso & purpura indutus fuisset. nemo quippe vesti-
 menta precipua scilicet excedentia propriũ statum nisi ad ina-
 nem gloriã q̄rit. Alio modo scdm q; hõ p̄ superflũ cultũ vestiũ
 querit delicias scdm q; vestis ordinatur ad corporis fomentum
 Tertio scdm q; nimia sollicitudinem apponit ad exteriorẽ ves-
 tium cultum: etiam si non sit aliqua inordinatio ex parte finis:
 & secundum hoc Andronicus ponit tres virtutes circa exte-
 riorẽ cultum. s. humilitatem quę excludit intentionem glorie
 vnde dicit q; humilitas est habitus non superabundans in sum-
 ptibus & preparationibus: & per se sufficientiam quę excludit
 intentionem deliciarum: vnde dicit q; per se sufficientia est has-
 bitus contentus quibus oportet & determinatiua eorum quę
 ad viuere conueniant: scdm illud apostoli prime ad Timot. vlti-
 mo habentes alimenta & quibus tegamur his contenti scimus
 & simplicitatem quę excludit superfluam sollicitudinem talũ:
 vnde dicit q; simplicitas est habitus cõētus his q̄ contingunt
 Ex parte aut̄ defectus similiter p̄t esse duplex inordinatio per
 affectũ. vno quidẽ modo ex negligentia hominis qui non adhi-
 bet studiũ vel laborẽ ad hoc q; exteriori cultu vti scdm q; opj.
 vñ philosoph⁹ dicit in .7. Ethic. q; ad molitiẽ pertinet q; aliquis
 trahat vestimentũ per terram vt nõ laboreat elcuãdo i p̄. Alio
 modo ex eo q; ipsum defectum exterioris cultus ad gloriã ordi-
 nat. vñ dicit Augu. in lib. de sermone dñi in mōte. Non in solo
 corporis rerũ nitore atq; pompa: set etiã in ipsiis sordib⁹ esse
 posse iactantiã & eo periculosiorem quo sub noie seruitutis dei
 decipit & philoso. dicit in .4. ethic. q; supabũdãtia & inordinat⁹
 defect⁹ ad iactantiã p̄tinet hucusq; Tbo. Ex qb⁹ hõto recte iordi

Gregori⁹

Androni.

Paulus
humilitas
p se suffici-
entia &
simplici-
tas quid

Aristo.

Augusti.

Aristo.

Modestia ornatusper Coruum

dinationes has reprimentum habitū per cornum septē stellis clarum monstrari quoniam illæ sex sint & vnitas illa excedens virtutem notet vicij principantē. In 3. etiam de generatione animalū docet Aristot. coruum minus luxuria laborare & omnib⁹ notum est pullos coruorū propter albedinē parentib⁹ in tūm dīplicere vt cibos tanq̄ adulterinis negent. Ornatū luxurię defensus imoderatū vetat; & dū naturali nigredine delectat hoc alialbedinē ceterosq; coloz; fast⁹ alipn idos oñdit. In huius figuræ cōstitutione sidera posita Saturno Martiq; sunt similes. Saturni igitur miseria & profus in exterioribus vilitas execranda; Martis elatione; tumiditate; phormę & glorię amore (quę Albumafarus septimo inductorij Marti attribuit); nitigatur; & mediocritas inde in ornatu modus exurgit. Fabula imagini huic binisq; superioribus deseruiens exponatur.

Numina sacifico ritu placare tonantis

Phœbus amans; coruum ferre iubebat aquas.

Conditus ille abiit;

Et fontem vitrei petens fluoris

Conspicit ficus sed acerbiores

Quas cupit at mens

Hortatur domini iussa modo impleat

Hoc votum modo compleat.

Sictandem superat fęda lubedo

Maturasq; moratur.

Ingluies volucris cruciat deum

Sacra q; cepta alijs perfacit vndis.

Dissentus aquas detulit aurea

Nitentis & patera

Hęc omnia spernit

Mentis appollineę furor ingens

Codę quoq; tempore sicus

Quod sit poena) sitam tradit coruus; & lumine postq̄

Sidereo induit; hinc beatam

Pateram locauit; vndis

(Suauibus implens; pocula quę vetent

Siñc statuit fauces hydrę feras

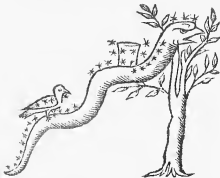
He pompas qui oderit ob studium

Idem.
Natura
corui.

Albuma.

Phœbo famulans: & tenuat aquas
 Quæ modesta letitia
 Ingenium lassum consolidant
 In studijs maturefcentibus ex labore arefcit
 Hic tamen ad cœlos tollitur tenebris
 Pulsis: flammidus ætheris ignibus
 Amplius hic non labor:
 Non mollia: non fames:
 Non somnus non impedit angor:
 Lymphigeri haud opus
 Crateris blanda ope amplius
 Iam regnans hydra polo
 Vasis membris
 In contemplatu detinet omnia
 Quod mihi donet deus
 Videns iura calami
 Inuidiæ pestifero
 Donari seculo
 Dente truci.

¶ In vestibulis auream adeo gloriosus Doctor dilexit mediocri **Tho. in**
 tatem vt nec nitidiora nec cyliora coram alijs deferens birres **vestibulis**
 tumq; quo per diem utebatur poſte etiam geſtans ita hominib; **modestia,**
 bus moderaminis preberet exemplum vt deo gloriosus passi
 monia & offerret & offenderet animū. Hic igitur moralium tras
 ctatus ſini atq; & ſi non videbuntur omnes penitus abſolute
 clariores poris lector amantiffime lucidioribus notioribusq;
 aſtris expreſſas q; a San. Tho. ponunt: cæteris vero reliquas
 vt applicentur omiſſas. Aduerteris autem me nunq; vel docto
 ris in virtutibus: vel Higini in imaginibus ordinem peruertif
 ſe ſed prout ſeſe offerebāt (diuino fructū auxilio) elucidaffe. Ad
 piſcem notium imaginum vltimam veniamus vt vltra virtutes
 morales quedam adhuc in diuo Tho. reperientes ipſius mor
 te laudum præconia concludamus. nec niſi numeri expelles in
 daginem quam illorum q; innunt multiplicitas & piſcis natu
 ram & ſtellarum mixturam. & rationem fabuloſam (q; vnitare
 gaudere excludant. Egreſſis. n. a moralium ſpeculatione quod
 circa ipſas promiſſas infringere ſas eſt.

¶ Post præclara quædam Diui Thomæ munera mors
ipſius deſcribitur. Cap. 49.

CXpoſitis quæ de uſturiſus moraliſus occurrere traſ
ſtanda Doctõri ſp̄ ſancti ornãmẽto ex illarum radiati
one diſpoſito de quibũdã q̄ ad aliquos homines ſpeci
aliter p̄tinent: q̄ppe iã expoſita oĩbus neceſſaria ſunt
vt p̄fecti decoris e x̄lũ fuiſſe Tho. conſtet tractare opere p̄griũ
eſt. Inuenit autẽ differentia inter hoĩes (vt eidẽ Doc. ſcõla ſcõg. q.
Thom̄ 19. 171. placet) ſcõm ea q̄ ad habitũ & actũ animę rõnalis perti
nent tripliciter: vno mõ ſcõm gratias gratis datas: q̄ vt dicit̄
Paulus primõ ad Corin. 12. Diuifiones gratiarũ ſunt: & alijs dat̄ per ſp̄m̄
Idem. ſermo ſcõg &c. Alia uero differentia eſt ſcõm diuerſas vitas actũ
uã. ſ. & contemplatiuã q̄ accipiunt̄ ſcõm diuerſa operationũ ſu
diã vnde & ibidẽ dicit̄ q̄ diuifiones operationũ ſunt. Aliud. n.
eſt ſtudiũ operationis in Martha q̄ ſolicita erat & laborabat
circa frequẽs miniſterium qd̄ p̄tinet ad vitã actiua: Aliud eſt in
Maria quę ſedens ſecus pedes domini audiebat uerbum illi q̄

quod pertinet ad vitã cõrẽplatiuã vt habet Luce .10. Tertio modo scõdũ diuersitatẽ officioꝝ & statuũ put dicit ad Ephe. 4. Et ipse dedit quosdam qdẽ apostolos: quosdam autẽ prophetas. alios vero euãgelistas: alios autem pastores & doctores: quod pertinet ad diuersa ministeria de qbus dicit primõ ad Corin. 12. Diuisiones ones ministratorum sunt. In glorioso Thoma officiu doctõratus religionisq; status ad pfectionem cõtendens in ipso tamen perfectionem habens emicuerunt. Vita actiua & contemplatiua tñ in ipso incrementũ fecerunt vt modo dũ Rachelẽ mõ dũ Liã fouet amplexibus si quam ppenfiori affertũ diligit inuestiges caluũ vellas. Gratiq; etiã gratis date quarũ qdam ad cõgnitionẽ: qdam ad locationẽ & quedã ad opationẽ pertinet (ipso vbi supra testare) si tã de illo dicta dicẽdaq; voluas inuenientur excelsius. Prophetiã propheticum illud hæc equies mea in seculum scõculi. Reginaldo dũ promit (vt infra liquebit) ostendit. Raptus aliquẽ (post Paulũ) tam sublimi alienatione cõlestibus iunxisse non legit. Linguasq; munõ & si nõ habuerit: siquidẽ nec officiu regrebat: attũ si vbi terrarũ & in ipis etiã barbaris nationibus. Tho. doctrinã aduerteris principatem videbit vt linguis loqns. Sermo sapiẽ & sciẽtiq; si Tho. scõbo defuit in nemine extitit. Miraculoꝝ signa & portenta qbus morborũ vniuersas expulit pestes vitãq; restituit si ante lucanus ordinaĩ sermo p priusq; mininã partem digesserit. Ante diẽ clauso cõponet vesper olimpo. Nos cui intendimus breuitas vetuit magis qã a limine talia salutare. Hæc omnia piscis notius monstrat duodecim stellis in hunc modum dephormatus ,

Piscis notius.

Præclara Thomæ dona & mors

Primo n. in duodenario qui duobus diuidit senarijs perfectio
ne gaudentibus actiue contemplatiuq; vitæ culmen intellige
At qm̄ superflus est. 1. 2. 3. 4. 6. partes eius aliquotę sedecim red
dunt ipm̄ quaternario superâtes ternario p̄ gratis gratis dat
tis q̄ (vt patuit) trifide sunt sumpto: q̄ restat vuitas officio ad qđ
peculiariter electus est assignet. Et fortassis ex hoc apostoli cur
duodecim fuerint elucebit. Tam fulgentibus igitur imaginibus
insignito Thomæ cæterisq; firmamenti (vt docuim⁹) ornamen
tis decorato Quum statutū tēpus ab opifice summo in terreni
hunc orbis opitulatione & mot⁹ & luminis auxilio trālegisset
lucem augendo motū subtrahere (veluti celo huic in fine mun
di credimus euenturū) disposuit altissimus. Dū. n. moris mot⁹
abscedit: at lumen in eo deitatis accrescit. Gregorius itaq; de
cimus pontifex Maximus placentiæ vr̄bis ciuis cūctis virtu
tibus clarus: ideoq; post obitū miraculis cōspicius. Ad Lugdu
nense conciliū p̄pter eminentiorē sciētīā Tho. quinquagesimū
ætatis annū inchoantē accersiri iubet. O pontifex merito phar
migeratissimus q̄ scientijs pollentes & vacationibus & virtuti
bus exornabat. Multos nūq; tales p̄sules fecit: inter quos ve
rus ille frater minor Sanctus extitit Bonuentura: quę Cardi
nalatus apice sublimabit. Et diuo Thomæ tale proculdubio cō
tulisset munus nī (vt solitus erat) humiliter abnuisset: & anteq̄
ad conciliū peruenisset vita sanctus obiisset: Positus namq; in
itinere apud quosdam campaniæ oppidū acri febre corripitur.
turbato penitus appetitu quosdam se pisciculos esurū asseruit
qui sola gignuntur in gallia. Miram lum; quęsti piscitores quid
portarent alteriusq; generis pisciculos respondētes quos Tho
mas volebat inuenientes horruerunt. Doctori tanto parant &
afferuntur pisces: at comedere noluit. Attenuatur agritudo pu
sillum: Romam versus iter prosequitur: ad fossæ nouæ cenob
ium Cisterciensis ordinis digreditur: a monachis letāter co
mitemq; suscipitur: Reginaldum vt dei templū vidit p̄phetans
alloquit. Fili hæc requies mea in seculū seculi: per seculū quin
quaginta per seculū 25. intelligens. Et vere sic fuit. nam. 75. in
ter obitū & translationem decurrerūt anni. Languor accrescit
Curat (vt possunt) oppitulāri monachi: set magis ac magis in

Apostoli
cur duos
decim

Gregori⁹
decimus
placētī⁹.

maliscebatur morbo. Antequam igitur discedat (moriturum quippe se dicebat & nouerat) vt. Canticū Canticorum illam cel. lib. canticis imiscendus expernat monachi deprecati tur. Annuit solum scribentibus (vt Cicero affolet) dulcius exactius telegantiusq; dictauit. Ecclesiasticis muniri sacramētis humiliter petijt. Corp⁹ autem dñi suscepturus orōne illa tam mirabili: Adoro te deuote latens deitas &c. alijsq; quā plurib⁹ uerbis oīum qui aderant animos ad lachrimas usq; conuoluit Quis enim tam si. rei cordis affectu contineat; quom totius ecclesie lumē corq; deo suo tot humilitatis uerba signaq; pferēs tam cōtempletur extingui? Sed qd extingui cēsetur qd datiori luce prope abbat accēdit; Nobis inquit nobis radiosus sidus extinctū est idq; pro damno & iactura lugendū. Extremā igit vnaōe ceterisq; omnib⁹ que moriturus exhiberi solēt rite pactis; angelos; extiteratus pñtia serenata facie ac si somnum caperet oculos dum claudit sanctissimā deo aiām reddidit. q̄ cōmodū sede eminentissima collocatur vbi cōtēplatu dei pfruens gaudialē ac p̄sus beatā vitā degit. Quę aut acciderint stupenda dum vndiq; concurrunt populi cadauer uisere sacrum; & postq; humanū est uisionesq; tātū uirtū obitū longinquis in regionib⁹ demorantib⁹ ueris nundantes aliūde (vt diximus) mutuanda sunt. Tu uero pater beatissime benignissimeq; diuine Thomae laboris mei; & si inculti putidulq; uigilię ante illius cui affas conspectum quicq; mihi (interuentu tuo) vt hocce munus exequerer ingenium &c. uerba dignatus est elargiri age vt placeant; Et tuas laudes. minori (vt decuit) nitore curaq; elaboratas intellectus debitas & uoluntatis promptissimum robur excusent; Præmiūq; & mercedem tui tandem gaudij reddas impartitu.

Thomae
mors.

¶ Ad præsidem senatoresq; apostropha cōcludit op⁹. Cap. 50.

Conportum ingredimur magnifice domine decusq; meum perherne sapientissime Preces uosq; integerrimi patres Titubanti cimba remisq; debilibus merces quas de longe tulimus Arabes Indos; perfastigentes qui ad nauimus remotissimas p̄uasa uobis benignitate. donātes. uos uilis in sacculis deportatas non patimini exinde

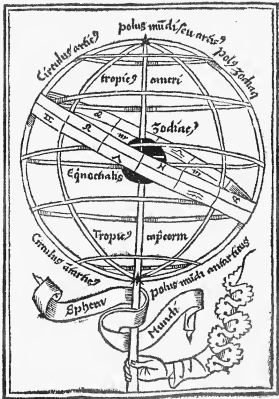
M. j.

Conclusio operis

vilefcere. Auleū tragicum admouebitis: ſypariū ſcenicū explis
cabitis: qđ terſus: qđ ornatū miſtrabitis. ſordiū enormē elu
uem operoſe Propulſabitis. harum amicos: & quos vobis fida
amoris neceſſitudo coniungit participes facietis. Damnantes
inuidos abigendo. Forum cupidinis non aromatū cella vos ex
pectat. Canes fortidi dicturos vos prouideo. Hac aut non rerū
preſcio verū veſtra genuina bonitate cogemini impendere. Fa
ctor inter nauigandū ſi latrantes huiusmodi beſtias audiūm⁹
quod potuimus compereſcere curauimus: qđ ſi aliqū baculos oſe
dimus quieti nimīū importunus clamor impegit. Vos fidi & ve
ſti interpretes: vos religioſi antiſtes illorum hoc inſolentia de
putabitis: pui dum prateruentium parca nemiſi & p̄catilli
mos contra ſe animos irritate ſufficiunt. Valete igitur & qđ Sal
ue ſemper agentes Thomam qui vos colit amariſis.

Adoleſcentis artiū diſciplinariſq; oim amatoriſ necnon Hiero
ſophiæ p̄cultoriſ fratris Tho. Radini Todifchi Placentiæ ca
monice p̄dicatoriſ ordinis vitæ ſideraliſ abiffus fauſtū explidē

¶ Luteciæ impreſſum opa Thomę Keeſ: impenſis vero hone
ſtiſſimi bibliopolę Hedmōdi Fabri. Anno ab orbe redēpto Mil
leſimo ſupra quingentefimum decimūquartum: menſe Maio.

019324418

